

Den Europæiske Unions Tidende

C 146

50. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

30. juni 2007

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	III <i>Forberedende retsakter</i>	
	Regionsudvalget	
	68. plenarforsamling den 13.-14. februar 2007	
2007/C 146/01	Regionsudvalgets udtalelse »Politikplan for lovlig migration, bekæmpelse af illegal indvandring, det europæiske migrationsnetværks fremtid«	1
2007/C 146/02	Regionsudvalgets udtalelse »Bolig- og regionalpolitik«	10
2007/C 146/03	Regionsudvalgets udtalelse »En fremtidig havpolitik for EU: en europæisk vision for havene«	19
2007/C 146/04	Regionsudvalgets udtalelse »Det europæiske teknologiske institut«	27
2007/C 146/05	Regionsudvalgets udtalelse »Temastrategi for jordbundsbeskyttelse«	34
2007/C 146/06	Regionsudvalgets udtalelse »Temastrategi for bæredygtig anvendelse af pesticider«	48
2007/C 146/07	Regionsudvalgets udtalelse »Det europæiske åbenhedsinitiativ«	53
2007/C 146/08	Regionsudvalgets udtalelse »Mod en EU-strategi for børns rettigheder«	58
2007/C 146/09	Regionsudvalgets udtalelse »Bredbånd til hele EU« og »Handlingsplan for e-forvaltning under i2010-initiativet«	63
2007/C 146/10	Regionsudvalgets udtalelse »Forbedring af effektiviteten af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter«	69
2007/C 146/11	Regionsudvalgets udtalelse finansiering af SMV'ers vækst	73

Pris: 18 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 146/12	Regionsudvalgets udtalelse »Effektivitet og lige muligheder for alle i de europæiske uddannelsessystemer« og »Europæisk referenceramme for kvalifikationer (EQF) for livslang læring«	77
2007/C 146/13	Regionsudvalgets udtalelse »Midtvejsevaluering af Europa-Kommissionens hvidbog fra 2001 om transportpolitikken«	85

III

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

68. PLENARFORSAMLING DEN 13.-14. FEBRUAR 2007

Regionsudvalgets udtalelse »Politikplan for lovlig migration, bekæmpelse af illegal indvandring, det europæiske migrationsnetværks fremtid«

(2007/C 146/01)

REGIONSUDVALGET

- opfordrer til anerkendelse af en fælles migrationspolitik på EU-plan, som giver mulighed for større samarbejde og koordination mellem medlemsstaterne og tredjelande;
- anmoder om, at der som hasteforanstaltning oprettes et finansielt instrument for områder med særlig stor koncentration af indvandrere og transitområder, der lider under massiv tilstrømning af indvandrere, f.eks. De Kanariske Øer, Ceuta, Lampedusa, Malta, Melilla og det sydlige Italien generelt. I disse områder er masseindvandringen et meget alvorligt problem;
- anbefaler, at der træffes alle nødvendige foranstaltninger for at sætte en stopper for handel med mennesker og for de mafiaer, som praktiserer denne handel, og anmoder om, at dette ophøjes til en prioriteret opgave for EU, og at der hertil afsættes passende finansielle midler. Det er nødvendigt at forhindre illegal indvandring og bekæmpe den undergrundsøkonomi, som tilskynder hertil;
- fremhæver den vigtige rolle, som de lokale og regionale myndigheder spiller i kraft af deres erfaring med forbindelser til oprindelseslandene og de foranstaltninger, de gennemfører som led i integrationen af indvandrere inden for især sundhedsområdet (som tegner sig for den største andel af de offentlige udgifter), boliger, uddannelse og beskæftigelse;
- foreslår, at der indføres en mekanisme til opfølgning af udtalelserne om indvandring for at sikre, at Regionsudvalget bliver repræsenteret af formanden for Underudvalget for Konstitutionelle Anliggender eller de respektive ordførere, afhængigt af den enkelte sag, i forbindelse med Kommissionens forskellige initiativer på dette område. En sådan mekanisme vil give Regionsudvalget mulighed for at deltage aktivt i lovgivningsprocessens forskellige etaper: a) i den lovforberedende fase (høring som berørt part, konsekvensanalyse), b) i evalueringen af politikken (årsrapporter om migration og integration, årligt integrationsforum).

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Kommissionens grønbog om det europæiske migrationsnetværks fremtid (KOM(2005) 606 endelig),

under henvisning til Kommissionens meddelelse om »Politikplan for lovlig indvandring« (KOM(2005) 669 endelig),

under henvisning til Kommissionens meddelelse om »Prioriteter for bekæmpelse af illegal indvandring fra tredjelands« (KOM(2006) 402 endelig),

under henvisning til Europa-Kommissionens beslutning af 2. december 2005 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse om dette emne,

under henvisning til præsidiets beslutning af 25. april 2006 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Konstitutionelle Anliggender, Styreformer i EU og Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed,

under henvisning til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i Bruxelles den 4. og 5. november 2004 om det europæiske område med frihed, sikkerhed og retfærdighed: Haag-programmet,

under henvisning til EF-traktatens artikel 63,

under henvisning til håndbog om integration udarbejdet af Kommissionens Generaldirektorat for Retfærdighed, Frihed og Sikkerhed,

under henvisning til Europa-Parlamentets beslutning om strategier og midler til integration af indvandrere i Den Europæiske Union (2006/2056 (INI)),

under henvisning til Europa-Parlamentets beslutning om migration og udvikling (2005/2244 (INI)),

under henvisning til sin udtalelse (CdR 223/2004 fin) om »Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed: De regionale og lokale myndigheders rolle i Haag-programmets gennemførelse«, EUT C 231 af 20.9.2005, s. 83-86,

under henvisning til sin udtalelse (CdR 339/2004) om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om »Første årsrapport om indvandring og integration« (KOM (2004) 508 endelig), EUT C 231 af 20.9.2005, s. 46-50,

under henvisning til sin udtalelse (CdR 122/2005) om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om Haag-programmet: Ti prioriteter for de næste fem år — Partnerskabet for fornyelse i EU inden for frihed, sikkerhed og retfærdighed« (KOM(2005) 184 endelig), »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om et rammeprogram om sikkerhed og beskyttelse af frihedsrettigheder for perioden 2007-2013« og »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om et rammeprogram om grundlæggende rettigheder og retfærdighed for perioden 2007-2013« (KOM(2005) 122 endelig) — 2005/0037 (COD) — 2005/0038(CNS) — 2005/0039 (CNS) — 2005/0040 (COD)), EUT C 192 af 16.8.2006, s. 25-33,

under henvisning til sin udtalelse (CdR 51/2006) om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »En fælles dagsorden for integration — En ramme for integration af tredjelandsstatsborgere i Den Europæiske Union« (KOM(2005) 389 endelig), »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »Migration og udvikling: Konkrete retningslinjer« (KOM(2005) 390 endelig) og »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold« (KOM(2005) 391 endelig), EUT C 206 af 29.8.2006, s. 27-39,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 233/2006 rev. 2), som blev vedtaget af Underudvalget for Konstitutionelle Anliggender, Styreformer i EU og Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed den 29. november 2006 med Laura de Esteban Martin (ES/PPE), generaldirektør i Madrid-regionen for samarbejde med staten og europæiske anliggender, som ordfører,

og ud fra følgende betragtninger:

- 1) Europa oplever for øjeblikket det største migrationspres i dets historie. Da endemålet for denne migration er adgang til det europæiske territorium, er det ikke et problem, som kun er begrænset til de medlemsstater og regioner, der i størst omfang skal tage imod denne indvandring. Det bør løses ud fra en samlet tilgang i hele EU, i medlemsstaterne, i de lande, hvorfra indvandringen kommer, og i transitlandene, som i fællesskab bliver nødt til at løse de udfordringer, som migrationsstrømmene skaber dagligt. Haag-programmet, som blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde i november 2004, indeholder allerede et udkast til et arbejdsprogram for udformningen af en fælles indvandringspolitik, der udpeges som et prioriteret mål for EU;
- 2) Der mangler pålidelige statistiske data til at foretage en nøjagtig vurdering af forbindelsen mellem lovlig og ulovlig indvandring og migrationsfænomenet samlet set. Det er derfor stadig relevant at fortsætte arbejdet med det europæiske migrationsnetværk for at få adgang til information, som er objektiv og i overensstemmelse med målet om at støtte fælles indvandrings- og asylpolitikker;
- 3) Integration af indvandrere bør have som udgangspunkt, at de skal optages på arbejdsmarkedet (med særligt fokus på indvandrerkvinder), men bør også have et bredere sigte, som blandt andet omfatter det uddannelsesmæssige, kulturelle, sociale og politiske område;
- 4) Integration er en tovejsproces, som forudsætter, dels at indvandrerne er villige til at integrere sig i værtsamfundet og tager ansvar for at gennemføre det i praksis, dels at EU's borgere er villige til at acceptere, at indvandrerne optages i samfundet; det er derfor nødvendigt med bevidstgørelseskampagner og uddannelse for at påvirke begge gruppers adfærd i positiv retning;
- 5) De lokale og regionale myndigheder bør som direkte modtagere af indvandrere og hovedaktører i gennemførelsen af integrationsforanstaltninger (på beskæftigelses- og uddannelsesområdet samt det kulturelle, sociale og politiske område) spille en afgørende rolle i fastlæggelsen af indvandringspolitikken for at sikre effektiv integration af indvandrere på det myndighedsplan, som er tættest på borgerne —

på sin 68. plenarforsamling den 13. og 14. februar 2007 (mødet den 13. februar 2007) vedtaget følgende udtalelse:

1. Regionsudvalgets synspunkter og generelle henstillinger

Regionsudvalget

1.1 **mener** — på linje med det, som allerede er fremført om samme emne i tidligere udtalelser om tilbagesendelse af ulovlige indvandrere og regional og lokal gennemførelse af Haag-programmet ⁽¹⁾ — at indvandring skal anskues ud fra en overordnet synsvinkel med en klar vision om de vigtigste foranstaltninger, som skal træffes på det indvandringspolitiske område, og ikke baseres på spredte foranstaltninger. Det er nødvendigt at medtænke alle de lovgivningsmæssige, operationelle og økonomiske initiativer, som er nødvendige for at tackle migrationsfænomenet fra begyndelsen til slutfasen gennem udviklingssamarbejde med oprindelseslandene og bekæmpelse af menneskehandel samt ved at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre integration af alle indvandrere i EU's medlemsstater og bekæmpe den undergrundsøkonomi, som tiltrækker og fører til udnyttelse af disse mennesker; **pointerer**, at kriminelle organisationer er med til at øge den illegale indvandring;

1.2 **understreger**, at selvom indvandringen har været stigende siden 1980'erne, og EU modtager et stort antal indvandrere fra udviklingslande (der skønnes at være tale om 40 millioner mennesker på nuværende tidspunkt), findes der endnu ikke en fælles EU-politik for styring af migrations-

strømme; medlemsstaterne træffer derfor ensidige beslutninger, som vanskeliggør vedtagelsen af en fælles holdning;

1.3 **bemærker** endvidere, at man ikke kan vente til der indtræffer begivenheder med alvorlige konsekvenser for styringen af migrationsstrømmene. Situationer med pludseligt indvandringspres må ikke være forudsætningen for at fastlægge associeringsaftaler;

1.4 **mener**, at de associeringsaftaler, som indgås med tredje-lande, bør integrere politiske, sociale, økonomiske og kulturelle aspekter, således at der skabes en egentlig forbindelse eller vekselvirkning mellem migration og udvikling, som det anbefales i Europa-Parlamentets beslutning om migration og udvikling ⁽²⁾;

1.5 **bekræfter**, at de tiltag, som først og fremmest bør iværksættes for at undgå ukontrollabel indvandring, er at indlede samarbejde om integreret udvikling gennem beskæftigelses-skabende projekter, skabe et økonomisk og handelsmæssigt forum, oprette universitetsnetværk, oprette fonde for mikrokreditter for indvandrere, gennemføre foranstaltninger, der ansporer indvandrere til at samarbejde om udvikling i deres hjemlande, etablere infrastrukturer med henblik på især fremskaffelse af rent drikkevand (42 % af befolkningen i Afrika har ikke adgang til rent drikkevand), elektricitet (kun 20 % har regelmæssig adgang til

⁽¹⁾ CdR 242/2002 fin.
CdR 223/2004 fin.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets beslutning om migration og udvikling (2005/2244 (INI)).

elektricitet), sundhedscentre og skoler. Alt dette bør ske med udgangspunkt i, at den prioriterede opgave er at samarbejde om styrkelse af institutioner. I de lande, som modtager udviklingsstøtte, må man skabe de nødvendige forudsætninger — gennemsigtighed i forvaltningen og demokratisering af strukturer — for at sikre effektiv modtagelse og udnyttelse af støtten. Det drejer sig således mere om at styrke kvaliteten end omfanget af udviklingssamarbejdet; særligt vigtigt er det at sikre en høj grad af gennemsigtighed i anvendelsen af støttemidlerne, således at de reelt bliver en kilde til udvikling;

1.6 **fremhæver den vigtige rolle**, som de lokale og regionale myndigheder spiller i kraft af deres erfaring med forbindelser til oprindelseslandene og de foranstaltninger, de gennemfører som led i integrationen af indvandrere inden for især sundhedsområdet (som tegner sig for den største andel af de offentlige udgifter), boliger, uddannelse og beskæftigelse. I samarbejde med oprindelseslandene har de lokale og regionale myndigheder indgået mange aftaler og projekter. Her skal bl.a. fremhæves de modtagelsescentre for hjemvendende unge, som Madrid-regionen har åbnet i Marokko inden for rammerne af AENEAS-programmet.

1.7 **henleder opmærksomheden på** erklæringen fra den 5. konference for parlamenter i EU's hovedstadsregioner, som blev holdt den 26. og 27. april 2006. Heri anerkendes det, at hovedstadsregionerne i EU i kraft af deres velstand og dynamisme udøver en stærk tiltrækningskraft på personer fra tredjelande, som søger nye fremtidsperspektiver; **mener** derfor, at man bør gennemføre foranstaltninger for at modvirke en massiv tilstrømning uden om de lovlige kanaler via grænseovergange i sø- og lufthavne og over land samt udarbejde en hensigtsmæssig plan for, hvordan disse mennesker kan integreres i andre regioner i de respektive lande;

1.8 **minder** ligeledes **om** hovedstadsregionernes holdning, der går ud på at satse på udvikling af en fælles europæisk indvandringspolitik, som omfatter alle de anliggender, der vedrører fuld integration af indvandrere i samfundet. Kun gennem integration kan man opnå, at de deler værdierne om demokratisk sameksistens og respekt for menneskerettighederne, som er fundamentet for de politiske systemer i EU. I den forbindelse peger Regionsudvalget på, at det er vigtigt at udvikle initiativer, som uddanner indvandrere i værtssamfundets officielle sprog (evt. flere) og kultur, og initiativer, der giver dem en følelse af at være vigtige for værtssamfundet og medansvarlige for dets fremtid;

1.9 **mener**, at indvandringen er en udfordring for alle: forvaltningerne på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan, de europæiske borgere og indvandrerne selv har alle en rolle at spille. Kun på denne måde kan vi løse problemerne omkring indvandringen og alle, herunder også oprindelseslandene, drage fordel af de muligheder, som den rummer;

1.10 **finder** derfor, at det er nødvendigt at forbedre samarbejdet:

a) mellem forvaltningerne

b) med de sociale aktører

c) med erhvervslivet (virksomhedernes sociale ansvar)

d) med indvandrerorganisationerne;

1.11 **anbefaler** følgende:

a) større samarbejde og koordination mellem de ansvarlige for migration og de myndigheder, som forvalter udviklingssamarbejdet i de enkelte medlemsstater;

b) fremme af fælles udvikling som et middel til at udnytte det potentiale, som indvandrergrupperne i EU-landene udgør, til at skabe udvikling i deres oprindelseslande. Til dette formål er det nødvendigt at fremme indvandrernes pengeoverførsler til deres oprindelseslande ved at reducere omkostningerne og udnytte de officielle overførselskanaler;

1.12 **opfordrer** Kommissionen og medlemsstaterne til at iværksætte foranstaltninger, der tilskynder til kanalisering af indvandrernes pengeoverførsler over i produktive investeringer i deres hjemlande ved at lette deres adgang til mikrokredit. I denne forbindelse peges der på det hensigtsmæssige i at kanalisere overførslerne over i investeringer, som finansieres med udviklingsstøtte; **anbefaler** desuden, at der indføres et krav om, at eftergivet gæld skal ledes over i produktive investeringer, som så kan bindes til de nævnte overførsler. Derved bliver det den mest rentable løsning for indvandrerne at investere deres opsparring i disse projekter;

1.13 **opfordrer** i denne forbindelse til etablering af en garantifond for at sikre, at mikroprojekterne videreføres og får størst mulig effekt på udviklingen, og støtter indførelsen af et økonomisk og handelsmæssigt forum og af netværk bestående af eksperter fra EU og udviklingslandene;

1.14 **opfordrer** medlemsstaterne til at samarbejde med de lokale og regionale myndigheder om udarbejdelse af indvandringspolitikken og fastlæggelse af de nationale planer for integration og beskæftigelse, eftersom de foranstaltninger, der er nødvendige for deres gennemførelse, føres ud i praksis på lokalt og regionalt plan;

1.15 **anmoder** om, at der som hasteforanstaltning oprettes et finansielt instrument for områder med særlig stor koncentration af indvandrere og transitområder, der lider under massiv tilstrømning af indvandrere, f.eks. De Kanariske Øer, Ceuta, Lampedusa, Malta, Melilla og det sydlige Italien generelt. I disse områder er masseindvandringen et meget alvorligt problem, fordi der mangler ressourcer til at give indvandrerne en ordentlig menneskelig behandling. Man må huske på, at forskellen i indkomst nord og syd for EU's sydlige grænse er den største i verden;

1.16 **anmoder** EU og dets medlemsstater om at tage hensyn til, at den ulovlige immigration via kysterne i EU's ø-områder er et helt specielt problem, at den er ensbetydende med menneskelig tragedie, og at den har store konsekvenser for det europæiske områdes sikkerhed og samhørighed. EU bør udnytte sine maritime grænsers potentiale som udgangspunkt for udviklingen af gensidigt gavnlige forbindelser med tredjelandene.

1.17 **mener** — som anført i tidligere udtalelser fra Regionsudvalget om familiesammenføring, de regionale og lokale myndigheders rolle i Haag-programmets gennemførelse og Kommissionens grøn bog om en fællesskabspolitik for tilbagesendelse af personer med ulovligt ophold samt i tråd med Europa-Parlamentets beslutning om migration og udvikling ⁽³⁾ — at der bør træffes foranstaltninger for at øge retssikkerheden på indvandringsområdet, nærmere bestemt ved at:

- a) overvåge, at de gældende direktiver bliver korrekt omsat og effektivt gennemført
- b) tydeliggøre reglerne, især hvad angår betingelserne for at opnå status som bosiddende
- c) klart definere betingelserne for, at indvandrere kan få adgang til familiesammenføring;

1.18 **støtter** ligesom i sin tidligere udtalelse om Kommissionens grøn bog om en fællesskabspolitik for tilbagesendelse af personer med ulovligt ophold ⁽⁴⁾, at der træffes foranstaltninger for at tilskynde til frivillig tilbagevenden og prioritere dette frem for tvangsmæssig tilbagesendelse. Det vil være en god ide at indføre incitamenter, som kan få potentielle indvandrere til at blive i deres eget land. I tilfælde af tvangsmæssig tilbagesendelse bør der tages særligt hensyn til sårbare persongrupper. Under alle omstændigheder er samarbejde med oprindelseslandene uomgængeligt;

1.19 **minder om**, at der i overensstemmelse med de internationale konventioner om børn skal tages overordnet hensyn til barnets tarv, som er at vokse op i sine familiemæssige omgivelser, hvis det overhovedet er muligt. Hjælpen bør ydes i oprindelseslandet, hvor børnene skal opdrages og uddannes, så de kan finde arbejde dér, i nærheden af deres familie. Konventionen om børns rettigheder forpligter staterne til at bekæmpe ulovlig overførsel af børn til udlandet;

1.20 **anmoder om**, at Den Europæiske Integrationsfond tager hensyn til de regionale og lokale myndigheders specifikke behov og **støtter** deres deltagelse i forhandlingerne om de nationale programmer og de tilhørende operationelle programmer;

⁽³⁾ CdR 243/2002 fin, CdR 242/2002 fin, CdR 223/2004 fin, Europa-Parlamentets beslutning om migration og udvikling (2005/2244 (INI)).

⁽⁴⁾ CdR 242/2002 fin.

1.21 **opfordrer** Kommissionen til i tråd med Europa-Parlamentets beslutning om migration og udvikling at stille de nødvendige finansielle instrumenter til rådighed for integration af indvandrerne i det politiske og sociale liv i værtslandet gennem undervisning i sprog, kultur og samfundsforhold under behørig hensyntagen til bevarelsen af indvandrerens identitet. Desuden understreges det, at der bør tages hensyn til de specifikke problemer med integration af indvandrerens efterkommere (børn og børnebørn);

1.22 **fremhæver** uddannelsespolitikken som det område, der har den størst og bedste indvirkning på integrationen, eftersom antallet af indvandrere med et vellykket skoleforløb ligger langt under gennemsnittet for de øvrige borgere i EU; **minder om**, at det er afgørende for integrationen af indvandrerne, at der indføres instrumenter, som kan sikre deres integration i uddannelsessystemet og på arbejdsmarkedet. I dette øjemed foreslår Regionsudvalget, at der:

- a) oprettes et særligt finansielt instrument til løsning af indvandrerens konkrete problemer på uddannelsesområdet;
- b) indføres foranstaltninger, som kan fremme anerkendelse og godkendelse af uddannelsesbeviser og generelt de erhvervs-kvalifikationer, som indvandrerne har erhvervet i hjemlandet. Dette vil gøre det lettere for dem at finde beskæftigelse;
- c) udvikles erhvervsrettede uddannelsesprogrammer, som især henvender sig til arbejdstagere fra lande, hvor erhvervsuddannelsesniveaue og arbejdstagernes muligheder for at erhverve kvalifikationer ligger under gennemsnittet;

1.23 **anser** det i tråd med Kommissionens anbefalinger i dens håndbog om integration for **vigtigt** at:

- a) iværksætte programmer, som giver indvandrerne mulighed for at lære værtslandets sprog på et passende niveau; kurserne bør være obligatoriske, i hvert fald på begynder-niveau;
- b) oprette og fremme kurser i samfundsbevidsthed, kultur og social integration og kendskab til værtssamfundets borgerretlige værdier i almindelighed. Disse kurser bør gives på indvandrerens eget sprog for at gøre det lettere for dem at følge med på et tidspunkt, hvor de endnu ikke behersker modtagerlandets sprog, men det må ikke forsinke eller standse integrationsprocessen og tilvænningen til modtagerlandets sprog og kultur;

- c) lette deltagelsen i de nævnte kurser så vidt muligt ved at tillade e-learning, fjernundervisning, fleksibel skemalægning, deltidskurser osv. for at nå ud til så mange som muligt. Det er også vigtigt at uddanne de personer, som får kontakt med indvandrerne, så de kan løse deres problemer;
- d) støtte indvandrerne i deres forsøg på at give deres børn undervisning i deres modersmål, så der ikke senere opstår vanskeligheder med at vende tilbage til oprindelseslandet pga. manglende sprogkunderskaber.

2. Kommissionens meddelelse om lovlig migration (KOM(2005) 669 endelig)

Regionsudvalget

2.1 **mener** hvad angår lovlig indvandring, at man ikke må glemme, at de personer, der udvander på grund af deres kvalifikationer, netop er dem, der kunne sætte skub i udviklingen i deres hjemlande;

2.2 **mener**, at der bør tages højde for hjerneflugten — som påpeget i udvalgets udtalelse om »Forslag til Rådets direktiv om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, faglig uddannelse eller volontørtjeneste«⁽⁵⁾; de muligheder, som migranterne repræsenterer for vore landes økonomier, skal selvfølgelig fremmes, men det bør også gøres lettere for dem at vende tilbage til deres hjemland for at bidrage til dets udvikling, og de bør få mulighed for at komme tilbage igen for at fortsætte eller supplere deres uddannelse. Derved vil der blive skabt en kontinuerlig udveksling af erfaringer og fordele for såvel hjemlandet som værtslandet;

2.3 **mener**, at cirkulær migration er et vigtigt middel til at styrke migrationernes positive bidrag til udviklingen;

2.4 **støtter** Kommissionens hovedformål, som er at garantere fælles rammer for alle tredjelandsstatsborgere, som er lovligt bosiddende og ansat på lovlig vis i en medlemsstat. Udvalget understreger, at man bør drøfte spørgsmålet om anerkendelse og godkendelse af eksamensbeviser og andre kvalifikationer for at undgå en situation, hvor indvandrere påtager sig arbejde, som de er overkvalificerede til;

2.5 **understreger**, at det er vigtigt at fremme adgangen til beskæftigelse, hvis integrationen af indvandrere skal lykkes, og **påpeger** endvidere kontrasten mellem den forenkede approach, der kun fokuserer på nødvendigheden af at tage imod flere indvandrere og slet og ret legalisere arbejdskraften, og indsatsen på det regionale og lokale plan for at bekæmpe udstødelse, marginalisering og fremmedhad samt gennemføre foranstaltninger til at sikre integration af kvinderne, hvis relation til børnene er afgørende for familiens integration;

2.6 **mener**, at der i forbindelse med lovlig indvandring bør tages hensyn til familiesammenføring som en af grundpillerne i indvandrerens sociale integration — ellers ville strategien være ufuldstændig. Familiesammenføring må dog kun fremmes som katalysator for integration, for så vidt som den begrænses til kernefamilien bestående af forældre, børn og bedsteforældre;

2.7 **understreger** de lokale og regionale myndigheders optagethed af kønsaspektet. Der må tages hensyn til den dobbelte diskrimination, som kvinder udsættes for, ikke alene på grund af deres køn, men også på grund af deres etniske oprindelse; **opfordrer** derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere dialogen med oprindelseslandene for at fremme kvinders rettigheder og ligestilling mellem mænd og kvinder;

2.8 **tilslutter sig** Kommissionens bemærkninger om sæsonarbejdere og **mener**, at der bør udformes mere gunstige regler for den midlertidige arbejdskrafts bevægelighed. Man må imidlertid undgå, at sæsonarbejde bliver en kanal for ureguleret indvandring. En mulig løsning er at lade sæsonarbejde indgå i samarbejdsprojekter med oprindelseslandene, så arbejderne har en tilskyndelse til at vende hjem, når sæsonarbejdet er slut, og fortsætte med at arbejde i et samarbejdsprojekt; i forbindelse med samarbejdsprojekterne kunne man tilskynde sæsonarbejdere ikke kun fra lande i nærheden, men også fra fjernere liggende lande i f.eks. Latinamerika, til at deltage, da de kunne udnytte de for tiden lave rejseomkostninger;

2.9 **mener** på linje med Kommissionen, at det er nødvendigt at forbedre indsamlingen af data for at udforme en hensigtsmæssig europæisk indvandringspolitik, som under alle omstændigheder bør give migranter indrejsetilladelse med udgangspunkt i arbejdsmarkedernes behov. Det er uholdbart, at 90 % af indvandrerne skal opleve at være ulovlige indvandrere, før de får opholdstilladelse;

2.10 **glæder sig over**, at Kommissionen i sin meddelelse udtrykker vilje til at styrke den rolle, som den europæiske portal for jobmobilitet spiller. Denne portal på internettet bringer information om samarbejdsnetværket EURES (europæiske arbejdsformidlingstjenester), hvis opgave det er at tilbyde information, rådgivning og vejledning om ansættelse/beskæftigelse (jobsøgning) til arbejdstagere og arbejdsgivere og således informere, vejlede og rådgive de mobilitetsinteresserede om beskæftigelsesmuligheder og leve- og arbejdsvilkår i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde samt bistå arbejdsgivere, som ønsker at ansætte arbejdstagere fra andre lande; Regionsudvalget kunne bidrage ved at gøre Kommissionen opmærksom på internetportaler, som drives af lokale og regionale myndigheder, og som kan være vigtige informationskilder for alle implicerede aktører⁽⁶⁾;

⁽⁵⁾ CdR 2/2003 fin.

⁽⁶⁾ KOM(2005) 669 endelig, punkt 3.1.

2.11 **støtter** Kommissionens idé om, at Europa skal gøres mere attraktiv for faglærte arbejdstagere, de bedste studerende og forskere. Studerende bør have lov til at arbejde under studierne (i modsætning til den aktuelle praksis i visse medlemsstater), da det kan lette deres overgang til arbejdsmarkedet. Det kan være nyttigt at udforme specifikke mobilitetsprogrammer for udenlandske studerende, således som det generelt gøres i EU gennem de meget succesfulde Erasmus- eller Leonardo da Vinci-programmer, for at undgå hjerneflugt og lette uddannelsen af disse unge, som er en uvurderlig menneskelig kapital for oprindelseslandene;

2.12 **støtter ideen om**, at man i visse tilfælde kan udstede samlet opholds- og arbejdstilladelse og derved undgå for mange formaliteter og øge kontrollen; det foreslår også at harmonisere arbejds- og opholdstilladelser i hele EU;

2.13 **understreger** Kommissionens udsagn om, at indvandring ikke er løsningen på befolkningsaldringen i Europa. Den er kun et redskab, som afhjælper, men ikke i sig selv løser problemet med befolkningsunderskuddet i Europa;

2.14 **glæder sig over** den betydning, som Kommissionen i sin meddelelse tillægger samarbejdet med de lande, hvorfra indvandringen kommer, og **støtter** såvel styrkelsen af allerede eksisterende som udarbejdelsen af nye specifikke finansielle instrumenter for indvandrere;

2.15 **bemærker**, at de regionale og lokale myndigheder internt i EU i kraft af deres forvaltningsbeføjelser bliver direkte konfronteret med indvandringsspørgsmål; **understreger**, at de derfor på områder som bevidstgørelse, oplysning og uddannelse (7) kan tilføre de aktiviteter og debatter om udveksling af erfaringer, som Kommissionen planlægger for 2007, en meget stor merværdi;

2.16 **tilbyder** Kommissionen at bidrage til gennemførelsen af de konsekvensanalyser, som den har bebudet at gennemføre inden fremsættelsen af konkrete forslag om lovlig indvandring, og til at bistå ved den systematiske høring af de lokale og regionale myndigheder (8).

3. Meddelelse om prioriteter for bekæmpelse af illegal indvandring fra tredjelande (KOM(2006) 402 endelig)

Regionsudvalget

3.1 **støtter** især behovet for samarbejde med tredjelandene for at undgå illegal indvandring og tilslutter sig således Det Europæiske Råds beslutning af 15.-16. december 2005 om at anvende 3 % af Det Europæiske Naboskabs- og Partnerskabsinstrument til at øge den finansielle bistand til de områder, som er direkte forbundne med indvandringen;

(7) KOM(2005) 669 endelig, punkt 3.1.

(8) KOM(2005) 669 endelig, bilag I.

3.2 **anser det for nødvendigt** at fremme associeringsaftaler med indvandrernes oprindelseslande, som skal foregribe humanitære nødsituationer i forbindelse med migration og omfatte aftaler om såvel samarbejde om bekæmpelse af illegal indvandring og tilbagesendelse og repatriering af illegale indvandrere som bistand til udvikling og skabelse af beskæftigelsesmuligheder for disse landes egen befolkning;

3.3 **anser det for afgørende** at udbygge alle informationskilder i oprindelseslandene om migration — dens omfang, den gældende lovgivning og mulighederne for at kanalisere indvandring ad lovlig vej;

3.4 **støtter** Kommissionens initiativ til indførelse af en mekanisme for hurtig støtte til medlemsstater, som er udsat for et meget stort pres ved deres ydre grænser; **opfordrer** Rådet til at udstyre Kommissionen med tilstrækkelige midler til løsningen af denne opgave;

3.5 **fremhæver** kommissionsdokumentets forslag om at sætte en stopper for menneskehandel og for de mafiaorganisationer, som praktiserer den, og anmoder om, at det gøres til et prioriteret mål for EU, og at der afsættes de nødvendige finansielle midler hertil. Man må gøre sig alvoren i dette menneskelige drama klart: ifølge forskellige internationale organisationer omkommer hver tredje indvandrer undervejs til bestemmelseslandet;

3.6 **advarer** i forlængelse af ovennævnte om nødvendigheden af at undgå, at de europæiske modtagerlande lader nabolande, som ikke i tilstrækkelig grad overholder menneskerettighederne, tage sig af tilbagesendelsen af indvandrere; det er vigtigt at bevare størst mulig kontrol med overholdelsen af menneskerettighederne;

3.7 **understreger**, at den europæiske beskæftigelsesstrategi og de generelle retningslinier for beskæftigelse bør fremme officiel beskæftigelse gennem foranstaltninger såsom nedbringelse af de ikke-lønmæssige udgifter til arbejdskraft og skattelettelser for lavtlønnede eller lavtkvalificerede arbejdstagere, som kan begrænse incitamentet til sort arbejde og følgelig til ansættelse af illegale indvandrere. Sådanne foranstaltninger til smidiggørelse af arbejdsmarkedet bør tilskynde til lovlig ansættelse af indvandrere;

3.8 **støtter** gennemførelsen af oplysningskampagner om fordelene ved lovlig indvandring og farerne ved ulovlig indvandring samt Kommissionens initiativ til en undersøgelse i 2007 af den nuværende praksis og følgerne af de lovliggørelser, der har fundet sted i medlemsstaterne; undersøgelsen skal danne grundlag for fremtidige drøftelser og etablering af en fælles retlig ramme for lovliggørelse af illegalt ophold på europæisk plan;

3.9 **mener**, at medlemsstaternes diplomatiske repræsentationer og efterretningstjenester bør koordineres på EU-plan, så man — i samarbejde med de relevante lokale myndigheder — kan indkredse og sætte ind mod kriminelle organisationer, som er involveret i illegal transport af indvandrere.

4. Grønbog om det europæiske migrationsnetværks fremtid (KOM(2005) 606 endelig)

Regionsudvalget

4.1 **støtter** det kommende migrationsnetværks mandat, som består i at stille objektiv, pålidelig og sammenlignelig information til rådighed for Kommissionen, medlemsstaterne og offentligheden generelt på områderne asyl og indvandring, og **bifalder**, at det stilles til rådighed for offentligheden, undtagen når der er tale om fortrolige oplysninger, og altid i samråd med agenturerne for databeskyttelse;

4.2 **bifalder**, at de konkrete opgaver med indsamling af data og analyse af information, forskning, afgivelse af udtalelser og henstillinger samt tilrettelæggelse af oplysningskampagner skal varetages af én enkelt struktur, da koncentration giver stordriftsfordele og fremmer koordination;

4.3 **foreslår endnu en opgave** for det europæiske migrationsnetværk: koordinering af EU-lovgivningens gennemførelse i de forskellige lande;

4.4 **foreslår** på linie med Europa-Parlamentet ⁽⁹⁾, at der for at sikre et tæt samarbejde mellem de berørte aktører og de organer, som har ansvaret for informationsindsamlingen, udpeges en kontaktperson i hvert af disse organer, og at der anvendes et informationsnet, som er forbeholdt de berørte parter og specialiserede brugere. Ligeledes vil der være brug for et mellemlid mellem de nationale og de internationale organer, som har ansvaret for dette område. De bør finde frem til måder, hvorpå de kan samarbejde om løsningen af problemerne;

4.5 **anbefaler**, når det gælder nettets struktur, den første mulighed med en tilknytning til Kommissionen, hvilket letter kontrollen, koordinationen og forbindelserne med de øvrige europæiske institutioner. Hvad angår de nationale kontaktsteders rolle, bør det være de nationale repræsentanter, som står for indsamlingen af data og undersøgelse af problemerne. Kontaktstederne skal have til opgave at indsamle, så vidt muligt analysere samt formidle information til netværket og de nationale aktører, så snart kontaktstedernes opgaver og aktiviteter er fastsat og aftalt på nationalt plan. De bør have en status, som garanterer deres uafhængighed af regeringen i hvert enkelt land, og deres struktur bør omfatte regionerne og de lokale myndigheder. Under alle omstændigheder bør videreformidlingen af information være sikret.

4.6 **anser det for afgørende** ved hjælp af dette net at:

- øge oplysningsindsatsen, især over for arbejdsmarkedet;
- forbedre den statiske information gennem bedre koordination via det europæiske migrationsnetværk;
- harmonisere de statistiske beregningsmetoder for at kunne sammenligne og koordinere.

5. Anden årsrapport om migration og integration

Regionsudvalget

5.1 **anser** det for nødvendigt at udbygge de årlige rapporter om migration og udvikling, som skal levere de tal, der gør det muligt at planlægge indvandring og udforme en passende indvandringspolitik. Man kan ikke planlægge offentlige politikker uden tilstrækkelig information, og det gælder i endnu højere grad på dette område;

5.2 **opfordrer** til at fremme udveksling af information mellem medlemsstaterne og mellem disse og deres lokale og regionale myndigheder via de eksisterende net og det kommende europæiske migrationsnetværk. Alle berørte aktører bør have adgang til mest mulig information;

5.3 **understreger**, at enhver ide, som man ønsker at føre ud i livet, bør omsættes i programmer, og i alle tilfælde bør ethvert program og enhver lovgivning, som man måtte ønske at gennemføre, efterfølgende evalueres mht. nytteværdi og forvaltningens kvalitet. Regionsudvalget glæder sig derfor over Kommissionens initiativ til udarbejdelse af en årlig evalueringsrapport om migration og integration;

5.4 **støtter** Kommissionens forslag om at indføre et årligt integrationsforum, hvor eksperter, indvandrere, de ansvarlige fra den offentlige forvaltning også på regionalt og lokalt plan og generelt alle berørte aktører kan udveksle bedste praksis og nå frem til anvendelige konklusioner. Regionsudvalget tillægger det afgørende betydning at udveksle bedste praksis, hvor de lokale myndigheder kan bidrage konkret til, at der kan gøres fremskridt og opnås ensartede resultater af den politik, der føres på dette område. Under alle omstændigheder bør der stilles de nødvendige ressourcer til rådighed til indsamling af rigelige og præcise data om migrationsfænomenet, som skal tages med i betragtning ved gennemførelsen af den nævnte politik. De årlige rapporter bør tages med i overvejelserne i dette forum. Der bør altid være kontakt med alle berørte aktører.

6. Konklusioner

Regionsudvalget

6.1 **opfordrer** til anerkendelse af en fælles migrationspolitik på EU-plan, som giver mulighed for større samarbejde og koordination mellem medlemsstaterne og tredjelande;

⁽⁹⁾ Betænkning om forslag til Rådets beslutning om etablering af en procedure for gensidig informering om medlemsstaternes foranstaltninger på asyl- og indvandringsområdet (KOM(2005) 480 — C6-0335/2005 — 2005/0204 (CNS)).

6.2 **anser** det for afgørende at fremskaffe flere og bedre data og kende arbejdsmarkedets behov for at kunne udvikle en hensigtsmæssig europæisk indvandringspolitik og kontrollere migrationsstrømmene;

6.3 **anbefaler** at fremme fælles udvikling som et middel til udnyttelse af det potentiale, som indvandrersamfundene i EU-landene udgør for udviklingen af deres hjemlande; **råder** endvidere til undersøgelse af andre kreative løsninger til kanalisering af den lovlige indvandring, som kan fjerne de eksisterende hindringer for beskæftigelse af indvandrerne i deres hjemland;

6.4 **anbefaler**, at der træffes alle nødvendige foranstaltninger for at sætte en stopper for handel med mennesker og for de mafiaer, som praktiserer denne handel, og anmoder om, at dette ophøjes til en prioriteret opgave for EU, og at der hertil afsættes passende finansielle midler. Det er nødvendigt at forhindre illegal indvandring og bekæmpe den undergrundsøkonomi, som tilskynder hertil;

6.5 **bemærker** endnu en gang, at de regionale og lokale myndigheder internt i EU i kraft af deres forvaltningsbeføjelser bliver direkte konfronteret med indvandringsproblemer, og **foreslår**, at der indføres en mekanisme til opfølgning af udtalelserne om indvandring for at sikre, at Regionsudvalget bliver repræsenteret af formanden for Underudvalget for Konstitutionelle Anliggender eller de respektive ordførere, afhængigt af den enkelte sag, i forbindelse med Kommissionens forskellige initiativer på dette område. En sådan mekanisme vil give Regionsudvalget mulighed for at deltage aktivt i lovgivningsprocessens forskellige etaper:

a) i den lovforberedende fase (høring som berørt part, konsekvensanalyse),

b) i evalueringen af politikken (årsrapporter om migration og integration, årligt integrationsforum);

6.6 **anmoder** om, at blive repræsenteret i Kommissionens formelle og uformelle arbejdsgrupper om indvandringspolitik; **mener**, at en sådan opfølgning vil give Kommissionen mulighed for at trække på den erfaring, som de lokale og regionale myndigheder indhøster i deres praktiske arbejde på indvandringsområdet;

6.7 **anmoder** om, at regionerne og de lokale myndigheder inddrages i det europæiske migrationsnetværk;

6.8 **anmoder om at få mulighed for at bidrage til den internetportal, som Kommissionen vil oprette**, og gør opmærksom på de internetportaler, som drives af lokale og regionale myndigheder, og som kan være vigtige informationskilder for alle implicerede aktører;

6.9 **anmoder** om, at de eksisterende juridiske og finansielle instrumenter bliver udbygget, og at der oprettes et nyt instrument, som specielt sigter på integration — især gennem uddannelse — af nye indvandrere og deres efterkommere (børn og børnebørn);

6.10 **foreslår** at afholde et første topmøde om »De europæiske regioners rolle i forvaltningen af immigrationsstrømmene« med det sigte at fremme en udveksling af synspunkter og erfaringer på dette felt mellem EU's regioner.

Bruxelles, den 13. februar 2007

Michel DELEBARRE

Formand for

Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse »Bolig- og regionalpolitik«

(2007/C 146/02)

- Boligpolitik drejer sig ikke kun om mursten og mørtel, men vedrører også de områder og lokalsamfund, hvor vi bor. For at tackle boligspørgsmålene er man nødt til at arbejde henimod mere sikre, rene og grønne områder i vore byer og regioner, hvor borgerne kan udvikle deres liv og samkvem. Boligpolitik drejer sig også om adgang til beskæftigelse, transport og tjenesteydelser, og at der skabes et miljø af høj kvalitet. Selv om boliger ikke er en af EU's særlige kompetenceområder, har mange EU-politikker en direkte eller indirekte effekt på boligområdet. Det gælder især politikkerne for bymiljø, energieffektivitet, vedvarende energikilder, støjforurening og sundhed, men også fuldførelsen af det indre marked for tjenesteydelser og konkurrencepolitikken.
- Nye medlemsstater kan bruge op til 3 % af bevillingerne i de relevante operationelle programmer eller 2 % af de samlede EFRU-bevillinger til boliger, og udtalelsen indeholder praktiske råd og eksempler på god praksis fra hele EU til at understøtte disse bevillinger. Det omfatter idéer vedrørende optimering af de fysiske relationer mellem landskab og bygninger, hjem, arbejdspladser og lokale tjenesteydelser, energieffektivitet og bæredygtig udvikling samt forebyggelse af ghettoisering i boligområder.
- Alle medlemsstater kan overveje betydningen af uddannelse for opbygningen af bæredygtige lokalsamfund. Undervisning af lokalbefolkningen i de færdigheder, der er nødvendige for at forbedre deres boligområder, udvikle grønne områder og forøge energieffektiviteten, kan være en løsning for kvarterer i forfald og en ny kilde til beskæftigelse;

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Europa-Parlamentets brev af 28. september 2006 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 4, at udarbejde en udtalelse om »Bolig- og regionalpolitik«,

under henvisning til sin formands beslutning af 20. november 2006 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Territorial Samhørighed,

under henvisning til forslag til Europa-Parlamentets betænkning om »Bolig- og regionalpolitik« (2006/2108(INI)) (ordfører: Andria, Alfonso (IT/ALDE),

under henvisning til sin udtalelse om »Samhørighedspolitikken og byerne: Byernes bidrag til vækst og beskæftigelse i regionerne« CdR 38/2006 fin,

under henvisning til konklusionerne fra det uofficielle ministerrådsmøde om bæredygtige samfund. Bristol, den 6.-7. december 2005,

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen om »Samhørighedspolitikken og byerne: byernes og de bymæssige bebyggelses bidrag til vækst og beskæftigelse i regionerne«,

under henvisning til Europa-Parlamentets »Urban Inter«-gruppes forslag til et europæisk charter for boligpolitik,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 345/2006 rev. 1), som blev vedtaget den 11. december 2006 af Underudvalget for Territorial Samhørighed med **Flo Clucas** (UK-ALDE), medlem af Liverpool City Council, som ordfører,

og ud fra følgende betragtninger:

- 1) Resultatet af regeringschefernes kompromis i december 2005, ifølge hvilket det kun er i de nye medlemsstater, at boliger er en støtteberettiget udgift i strukturfondene og kun i begrænset omfang under EFRU-bestemmelsen (artikel 7.2), nemlig 3 % af bevillingerne i de relevante operationelle programmer eller 2 % af de samlede EFRU-bevillinger. Støtten er også begrænset til flerfamiliehuse og socialt boligbyggeri og skal anvendes i forbindelse med byudviklingsprogrammer. Nye instrumenter under strukturfondene, der er skabt gennem et samarbejde mellem Kommissionen og EIB, f.eks. Jessica, der vil gøre det muligt at finansiere en bredere vifte af byudviklingsprojekter;
- 2) det faktum, at boliger ikke er en af EU's særlige kompetenceområder, men mange politikker har en direkte eller indirekte effekt på boligområdet. Det gælder især politikkerne for bymiljø, energieffektivitet, vedvarende energikilder, støjforurening og sundhed, men også fuldførelse af det indre marked for tjenesteydelser og konkurrencepolitikken;
- 3) de lokale og regionale myndigheder i EU har generelt ansvaret for boligspørgsmål i deres områder, og bymiljøet udgør den største udfordring inden for boligpolitikken;
- 4) adgang til ordentlige boliger er en nøglebetingelse for at bevare den sociale og territoriale samhørighed i EU. Der er derfor en tæt sammenhæng mellem boligspørgsmål og Lissabon-dagsordenen. Ordentlige boliger er afgørende for regionernes konkurrencedygtighed. Hvis der ikke er nok boliger af god kvalitet, kan regionerne ikke tiltrække og fastholde arbejdstagere, hvilket fører til økonomisk nedgang.

på sin 68. plenarforsamling den 13.-14. februar 2007 (mødet den 13. februar) vedtaget følgende udtalelse:

Regionsudvalgets synspunkter:

1. Boliger er en nøglefaktor, når man skal bekæmpe social udstødelse og ledighed — de gør vore byer, landkommuner og regioner til bedre steder at leve og arbejde i, stimulerer harmoni i og mellem lokalsamfund og er også med til at opfylde målene om bæredygtig udvikling.

2. Mange regioner og byer i EU oplever eller har brug for fornyelse i områder med boliger af ringe kvalitet og et fejlsagnet boligmarked, der yderligere vanskeliggøres af en nedgang i det økonomiske grundlag og en forringelse af den fysiske struktur og gennemførelsen af den sociale infrastruktur (uddannelse, sundhed og samfundsrelationer) i deres bydel.

3. Boligpolitik drejer sig ikke kun om mursten og mørtel, men vedrører også de områder og samfund, hvor vi bor. For at takle boligspørgsmålene er man nødt til at arbejde henimod mere sikre, rene og grønne områder i vore byer og regioner, hvor borgerne kan udvikle deres liv og samkvem. Boligpolitik drejer sig også om adgang til beskæftigelse, transport og tjenesteydelser og at der skabes et miljø af høj kvalitet. Dette er dagsordenen for »bæredygtige samfund«. Denne dagsorden har to dimensioner, som skal behandles, nemlig en regional og en social dimension.

1. Boliger — den regionale dimension

1.1 Der er en lang historie af utilstrækkelige boliger og udstødte samfund som følge af årtiers forsømmelse i mange af de gamle og især i de nye medlemsstater i EU. Manglende investeringer på boligområdet har i sådanne tilfælde ført til en *ghettoficering* af fattigere, udstødte befolkningsgrupper, hvilket har skabt utilfredshed, der til tider har ført til social uro og vold, som man for nylig har set i visse medlemsstater.

1.2 Byplanlægning er et afgørende grundlag for kommende strategier, og det er vigtigt, at boligpolitikken tilpasses regionernes strategier for fysisk planlægning. De gamle medlemsstater har haft både med- og modgang på dette område, når de har søgt at bekæmpe byernes uhæmmede vækst og begrænse trafikbelastningen for at skabe mere tiltrækkende byer, hvor det er godt at bo, og støtte og skabe en lokalfølelse i lokalområdet/bydelen. De nye medlemsstater er nødt til at tage hensyn til disse erfaringer for ikke at begå samme fejl.

1.3 Byfornyelsestiltag i bydelene vil variere afhængig af lokale omstændigheder, men bør være helhedsorienterede og bl.a. have som mål at forbedre uddannelser, sundhedsvæsen og andre offentlige tjenesteydelser gennem styrkelse af erhvervsuddannelserne, beskæftigelsessituationen og de økonomiske muligheder, indførelse af en proaktiv bydelsforvaltning, bekæmpelse af

usocial adfærd, forbedring af miljøkvaliteten og miljøplanlægningen og sikring af gode offentlige transporttjenester. [Jf. bilag, eksempel 4].

1.4 Det bør prioriteres at genanvende forladte arealer og genopbygge tidligere bebyggede områder for at opretholde mere kompakte byer og forhindre, at byerne spreder sig og trænger sig ind på landkommunerne. Det er ofte mere omkostningskrævende på kort sigt, men der er langsigtede fordele i form af lokalsamfundets sammenhængskraft, ressourcegenbrug og beskæftigelse. Infrastruktur støtte og incitamenter på lokalt og regionalt niveau er gode redskaber til at fremme dette frem for en udvikling med nybyggeri/grønne arealer.

1.5 Det bør også prioriteres at genoprette, vedligeholde og forbedre den eksisterende boligmasse gennem støtteforanstaltninger for genopbygning og ombygning, samt at fremme unges bosættelse i historiske bykerner og i landsbysamfund i kyst- og landområder, der affolkes eller domineres af ældre indbyggere.

1.6 Ved at etablere offentlig-private partnerskaber til at udnytte forladte arealer og muliggøre genoprettelse af forfaldne boligejendomme med mange husholdninger kan man ikke blot ændre den fysiske tilstedeværelse af sådanne ejendomme, men hjælpe bydele med at blive mere tiltrækkende steder at bo og arbejde i.

1.7 Kompakte bydele med boliger af højeste kvalitet og blandede besiddelsesforhold og størrelser, har en udviklings- og befolkningstæthed, der kan understøtte integrerede tjenesteydelser, butikker og transport, så de bliver økonomisk levedygtige. Boligudbuddet må også sammenkædes med udbuddet af offentlige tjenester, og befolkningstallet må holdes på det optimale niveau, så vigtige tjenester kan opretholdes. På et tidspunkt med byfornyelse af boligmassen kan det være vanskeligt at opretholde befolkningstallet, hvilket rammer tjenesteydelserne. Medlemsstaterne bør indse, hvor vigtigt det er at videreføre tjenesteydelser på et tidspunkt, hvor et lokalsamfund gennemgår større forandringer.

1.8 Der er brug for en helhedsorienteret tilgang til planlægning for at forstå den fysiske forbindelse mellem landskab og bygninger, boliger, arbejdspladser og lokale tjenesteydelser. Projekter skal tilpasses hinanden og det omgivende rum. Når boliger renoveres eller nye boliger bygges, skal regioner og lokale myndigheder tage hensyn til f.eks. udformning, både for at forhindre, at kriminalitet opstår, og skabe kvalitetsområder, bæredygtig udvikling og sikre kulturarven, samt være opmærksom på deres lokalsamfunds behov og håb og den bredere indvirkning på samhørigheden.

1.9 Værdsættelse af en bydels historie og kulturarv kan være en nøgelfaktor for at tiltrække investorer og beboere. Ved at anvende snarere end skjule en rig industriel og urban kulturarv kan denne blive en drivkraft til genoprettelse og forandring, som skaber attraktive steder at bo med en stærk identitet, så der udvikles en følelse af lokal stolthed. Beslutninger om, hvad der skal bevares, nyindrettes eller nedrives, bør derfor ikke træffes, før man har taget de fysiske, miljømæssige, sociale og økonomiske faktorer i betragtning.

1.10 Sociale foretagender, herunder boligforeninger, spiller en vigtig rolle i boligfornyelsen i nogle medlemsstater. De kan sikre stabilitet og behandle forstæders integration og adgangsmuligheder samt yde støtte til stressplagede befolkningsgrupper. Som udlejere af sociale boliger er boligforeningerne fleksible og har en direkte relation til lokalsamfundene, så problemer kan løses på en måde, som tilgodeser indbyggernes behov. De skaber også arbejdspladser og kan yde en indsats for at tiltrække offentlig og privat støtte til projekter. [jf. bilag, eksempel 1 og 2].

1.11 På et tidspunkt, hvor klimaforandringerne udgør et voksende problem for myndighederne, er energieffektive boliger, varme til en overkommelig pris og dermed bekæmpelse af brændstoffattigdom altafgørende, når fremtidens boliger skal udformes. Det er imidlertid også afgørende at bekæmpe dårlig isolation i ældre ejendomme, hvilket både kan skabe beskæftigelse og sikre energibesparelser. En af årsagerne til mange lavefterspørgselsområder er den dårlige kvalitet af det bebyggede miljø, hvor boliger er én komponent. Ved anlæggelsen af boliginfrastruktur bør planlæggerne fra begyndelsen overveje miljømæssigt bæredygtige muligheder. For eksempel er installeringen af geotermiske varmeanlæg for vand ikke kun energieffektiv, men vil også mindske opvarmningsomkostningerne. At undgå energispild er afgørende, hvis EU skal opfylde målsætningerne i Kyoto-protokollen. Der bør tages hensyn hertil ved gennemførelsen af byfornyelse og boligtiltag, især i forbindelse med EU-direktivet om bygnings energieffektivitet.

1.12 Ved boligudformningen i bydele skal der tages hensyn til, hvordan arealet mellem boligene kan udnyttes og hvordan offentlige områder kan understøtte samkvemet mellem borgerne. For eksempel bør gader bygges for mennesker og ikke blot ses som færdselsårer for biler. »Hjemmezoner«, hvor biler kommer i anden række efter fodgængeres og beboeres behov er et eksempel på fysisk samspil. Ved hjælp af midlertidige arbejdsmarkedsordninger og gartneruddannelse i sådanne områder kan man ændre det fysiske indtryk af et område, forbedre følelsen af trivsel hos de lokale beboere og forandre underudnyttede arealer til mere produktive grønne områder.

1.13 Allerede i planlægningen af bydele kan man tilskynde mennesker til en bæredygtig og sund livsstil, f.eks. ved at planlægge tjenester og bekvemmeligheder i gåafstand fra hjem, genbrugscentre, parker og legepladser og god adgang til offentlig transport.

1.14 Det er i den forbindelse afgørende at informere og inddrage borgerne helt fra første fase af et genopretningsprojekt for dermed at inddrage dem aktivt i fornyelsesprocessen og lade den fysiske genopretning af kvarteret blive ledsaget af en fornyet fællesskabsfølelse, social inddragelse og samhørighed. Genopretnings tiltag skal primært være til fordel for beboerne og må ikke føre til, at socialt svagere stillede beboere presses ud.

1.15 Ved at give de lokale borgere de fornødne kvalifikationer til at forbedre deres egne boligområder, udvikle grønne arealer og forbedre energieffektiviteten, kan man løse de dobbelte problemer med ledighed og utilfredshed, hvor bydele forfalder. [jf. bilag, eksempel 5].

1.16 De offentlig-private partnerskaber fokuserer ofte på offentlige infrastrukturprojekter som f.eks. transport, affaldsbehandling og etablering af offentlige værker. De offentlig-private partnerskabers betydning for byfornyelsen er blevet erkendt af visse organisationer, men kunne udvikles yderligere. En forudsætning for en sådan udvikling er, at der sker en afklaring af EU's retlige ramme for offentlig-private partnerskaber, for der er for tiden stadig en række uklarheder vedrørende »in-house«-begrebet, kvalifikationen som offentlig-privat partnerskab i forbindelse med visse blandede transaktioner inden for sociale boliger, og visse sociale boligselskabers kvalifikation som institutionelt offentlig-privat partnerskab.

1.17 Byfornyelse udgør i varierende grad i hele Europa en stor udfordring for kommunerne og kræver betydelige investeringer, enten af finansiel, kreativ eller forvaltningsmæssig art. Mange byer er ikke længere i stand til at klare disse investeringsudfordringer på egen hånd, hvad enten det skyldes mangel på offentlige midler, begrænsede reserver af faglige kvalifikationer fordi de forbundne risici er alt for store eller simpelthen på grund af lovgivningsmæssige begrænsninger (af låntagning).

1.18 De offentlig-private partnerskaber kan bistå her, ikke kun ved at stille yderligere kapitalmidler til rådighed, men også ved at finde frem til de bedste løsningsmodeller, så ingen af partnerskabets parter længere spiller en rent traditionel aktørrolle. De private partnere kan med deres supplerende færdigheder tilbyde projektstyring og organisatorisk enkelthed til projekterne. Medborgerforeninger, som er mere fleksible end formelle kommunale strukturer, befinder sig tæt på informelle netværk og repræsenterer lokalsamfundets langsigtede interesser og kan være med til sikre effektivitet samt opnå offentlighedens accept og opbakning. Projekter kan derfor gennemføres hurtigere og med større bæredygtighed på lang sigt.

1.19 Der er imidlertid en fare for, at indførelsen af privat finansiering kan føre til en kunstig inflation i priserne på boligmarkedet. Det kan have mange negative virkninger. Lokalsamfund kan opleve, at de ikke længere har råd til at eje boliger, hvilket fører til en opsplitning af lokalsamfundene, hvor mennesker tvinges til at flytte væk fra deres lokalområde, familier og støttenetværk. Det er her, de sociale boliger kan og bør spille en afgørende rolle. Sociale boliger kan mindske effekten af en sådan inflation, og der kan tages yderligere hensyn til lokalsamfund f.eks. gennem fælles ejerskabsordninger og adgang til billige boliglån. Derved kan man fastholde de nuværende beboere, tiltrække nye beboere til et stresspøget område og skabe et nyt økonomisk incitament for den lokale økonomi.

2. Boligpolitikens sociale dimension

Overordnede foranstaltninger til fremme af befolkningens adgang til boliger

2.1 For at fremme befolkningens adgang til boliger generelt må der gøres en indsats for at sikre, at der er et tilstrækkeligt udbud af lejeboliger, ligesom erhvervelsen af egen bolig må tilskyndes og fremhjælpes, og der må ydes støtte til vedligeholdelsen af disse boligers fysiske struktur ved at nedbringe de administrative omkostninger, holde renten lav og give skattelettelser til bestemte grupper samt give mulighed for adgang til bankprodukter. Incitamenter som tilskud til at vedligeholde bygningsfacader og gøre dem miljøvenlige kan også medvirke til at forbedre boligstandarden (se bilag eksempel 4, 5 og 6).

Foranstaltninger for særlige befolkningsgrupper

2.2 Ved at opfylde forskellige samfundsgruppers boligbehov og -ønsker er det ofte muligt at opbygge integrerede samfund på tværs af sociale og race- og trosræssige skel. Dette kan være i form af blandede ejendomsbesiddelsesforhold, herunder delt ejendomsret til boligen og forskellige boligstørrelser, der tager hensyn til udvidede familier og folk, der bor alene. Jordværdien kan benyttes som et redskab til at skabe sådanne prisbillige muligheder, såfremt kommunen er villig til at udnytte sine jordbesiddelser til det formål. Endvidere bør forskellige trosretningers behov for eksempel rindende vand til rituel vaskning tages med i overvejelserne, når der bygges nye boliger eller tildeles boliger. Lettilgængelige boliger for livet kan desuden være vigtige for handicappede og ældre arbejdstagere.

2.3 Borgernes boligvalg kan være medvirkende til, at folk med samme etniske baggrund samler sig i bestemte områder. Dette er ikke i sig selv et problem, og der er mange eksempler

på velfungerende lokalsamfund med en høj koncentration af beboere med samme etniske baggrund. Men det er beklageligt, at der i nogle områder har samlet sig forskellige sorte og etniske mindretal i private boliger af dårlig kvalitet og fattige medlemmer af den hvide befolkningsgruppe i sociale boligbyggerier. Manglende kontakt, som delvis skyldes den fysiske adskillelse, kan føre til frygt og mistro, der kun bliver endnu større, når adskilte boliger fører til adskilte skole- og fritidsaktiviteter.

2.4 Det mønster af økonomisk og social ulighed, som mange mindretal og udstødte samfund står over for, betyder, at mange traditionelle byfornyelsesstrategier og -programmer søger at løse disse problemer som et led i overordnede indgrebsforanstaltninger. Tiltag på boligområdet bør indgå som en del af disse programmer og bør også inddrages i de bredere overvejelser over betydningen af indgreb og investeringer for gennemførelsen af en vellykket byfornyelse.

2.5 Det er vigtigt, at boligområder afspejler kulturen i de samfundsgrupper, der bor der. Lokale vartegn som medborgerhuse, bygninger, der benyttes til gudstjenester, lokale markeder og specialforretninger er vigtige for skabelsen af lokalsamfund. Organisationer som »Habitat for Humanity« kan levere mekanismerne til skabelsen af nye boliger, der er tilgængelige for alle, men især for dem, som af religiøse årsager ikke vil stifte gæld eller optage huslån ved at gøre det muligt at erhverve egen bolig ad utraditionel vej.

2.6 De demografiske ændringer og arbejdstager mobilitet i EU er begge faktorer, der vil påvirke boligbehovet og -efterspørgslen. I nogle byer og regioner står flere boliger tomme, da befolkningen er flyttet for at finde arbejde i andre regioner, og befolkningstallet derfor er faldet. Mange medlemsstater står over for nye problemer, der skyldes, at ældre forældre stifter familie senere i livet, at der fødes færre børn, og at de ældre lever længere, hvilket udmønter sig i stigende efterspørgsel efter boliger for én person. Regionerne må være opmærksomme på både de demografiske udfordringer og virkningerne af arbejdstageres immigration og migration og tilpasse deres boligstrategier derefter.

3. Regionsudvalget henstiller:

3.1 at Europa-Parlamentet fortsætter den debat, der er sat i gang med initiativbetænkningen⁽¹⁾, og at det medtager det forslag til et europæisk boligcharter, som er vedtaget i Inter-groupe Urban-Logement, da EU ikke fortsat kan ignorere, at EU-borgerne ønsker, at boligspørgsmålet indgår som et væsentligt punkt på vækst- og produktivitetsdagsordenen;

⁽¹⁾ Forslag til Europa-Parlamentets betænkning om »Bolig- og regionalpolitik« (2006/2108(INI)) (ordfører: Andria, Alfonso (IT/ALDE)).

3.2 at betydningen af boliger for fremme af social og økonomisk vækst anerkendes. Folk vil bo i ordentlige boliger i bæredygtige lokalsamfund, der bidrager til miljø af høj kvalitet. Ved at tiltrække mennesker, tiltrækker man også investeringer og fremmer bæredygtig økonomisk vækst;

3.3 at JESSICA-programmet anvendes til boliger i de nye medlemsstater som et supplement til andre EFRU-initiativer til byfornyelse og byudvikling. I den sammenhæng opfordrer Regionsudvalget til, at boligspørgsmålet indarbejdes i de strategier for bæredygtig byudvikling, som kan finansieres via JESSICA-programmet. Finansieringstekniske produkter kan med fordel anvendes i forbindelse med gennemførelsen af effektive boligpolitikker, især mikrokreditter til boligfornyelse og -istandsættelse, der kan støttes via JEREMIE-initiativet;

3.4 at de nye medlemsstater øger de økonomiske midler, der er til rådighed for lokale myndigheder for effektivt at løse problemerne med bæredygtig byudvikling og boliger, styrke de statslige boligstrategier (programmer) til fremme af kommunalt og socialt boligbyggeri og stille investeringsmidler til rådighed for anlæggelse af infrastruktur;

3.5 at det prioriteres at genanvende forladte arealer og genopbygge tidligere bebyggede områder for at opretholde mere kompakte byer og forhindre, at byerne spreder sig og trænger sig ind på landkommunerne;

3.6 at borgerne deltager i byfornyelsesprojekter, specielt i genopretningen af nedslidte boligområder, hvor det er nødvendigt at genskabe fællesskabsfølelsen og genoprette kontakten og integrationen mellem beboerne. I den forbindelse skal erfaringerne fra EU-støttede projekter (f.eks. INTERREG IIIC POSEIDON) gøres tilgængelige for medlemsstaterne og tages med i betragtning;

3.7 at alle medlemsstater overvejer betydningen af uddannelse for opbygningen af bæredygtige lokalsamfund. Undervisning af den lokale befolkning i de færdigheder, der er nødvendige for at forbedre deres boligområder, udvikle grønne områder og forøge energieffektiviteten, kan være en løsning for kvarterer i forfald og en ny kilde til beskæftigelse;

3.8 i overensstemmelse med konklusionerne fra det uformelle Rådsmøde i Bristol om bæredygtige samfund, at det er nødvendigt at forbedre byplanlæggernes kvalifikationer og øge deres videngrundlag. I den forbindelse opfordrer Regionsudvalget Kommissionen til at iværksætte yderligere initiativer, især inden for samarbejde og udveksling af god praksis, og **anmoder om**, at der etableres et europæisk net til udnyttelse og formid-

ling af god praksis med hensyn til intelligent energi til boliger og oplæring af beboerne i energieffektivitet;

3.9 at EU-direktivet om energieffektiviteten i bygninger revideres, og at der foretages en nøje undersøgelse af direktivets gennemførelse i medlemsstaterne. Energi i boliger kan også fremmes via EU-programmer som »Intelligent energi i Europa« eller initiativet CONCERTO (7. rammeprogram) (2007-2013);

3.10 anbefaler, at fokus først og fremmest rettes mod at undervise borgerne i energibesparelse; det energibehov, som fortsat findes trods dette tiltag, skal opfyldes ved prioriteret anvendelse af vedvarende energikilder. I den forbindelse anbefaler udvalget, at der afsættes flere midler til forskning og bevidstgørelse på området;

3.11 at boligspørgsmålet indarbejdes som et vigtigt element i alle EU-bypolitikker med henblik på det uformelle Rådsmøde for ministrene med ansvar for byspørgsmål i Leipzig i maj 2007;

3.12 at der er behov for en helhedsorienteret tilgang til planlægningen for at optimere de fysiske relationer mellem landskab og bygninger, boliger, beskæftigelse og lokale tjenesteydelser. I den forbindelse skal det gennem tiltag på lokalt, regionalt og nationalt niveau sikres, at de nødvendige arealer til først og fremmest socialt boligbyggeri stilles til rådighed og rent faktisk anvendes til formålet;

3.13 at der tages hensyn til, at boligudbuddet skal sammenkædes med udbuddet af offentlige tjenester, og at der skal anlægges den fornødne infrastruktur for levering af offentlige tjenester i nye boligområder, og at man er opmærksom på, at befolkningstallet holdes på det optimale niveau, således at der er muligt at opretholde vigtige tjenester;

3.14 at den rolle, som boligforeninger spiller, anerkendes, da de har den fleksibilitet og den direkte forbindelse til lokalsamfundene, der sætter dem i stand til at fremkomme med løsninger på de problemer, som beboerne står over for;

3.15 at den rolle, boliger spiller, ses i sammenhæng med de demografiske ændringer og med integrationen af indvandrergrupper i EU's indvandrerpolitik ved at anerkende den særlige rolle, som regionale og lokale myndigheder kan spille på området;

3.16 at Kommissionens nyligt oprettede tværtjenstlige taskforce med ansvar for byspørgsmål behandler boligproblematikken som en vigtig del af bypolitikker;

3.17 **udtrykker tilfredshed** med Kommissionens anerkendelse af den rolle, som sociale boliger spiller for iværksættelse af traktatens mål om styrkelse af den sociale samhørighed og de grundlæggende rettigheder i dens meddelelse om socialydelser af almen interesse;

3.18 at medlemsstaterne forenkler og gør deres administrative procedurer for boligfornyelse gennemskuelige;

3.19 at URBACT-netværket og det nye initiativ »Regioner for økonomisk ændring« anvendes som et muligt værktøj til

udveksling af erfaring og bedste praksis mellem byer og regioner i EU;

3.20 at genopretning og renovering af den eksisterende boligmasse medtages i direktivet om energieffektivitet som et højt prioriteret indsatsområde i et forsøg på at bremse inddragelse af nyt terræn til bebyggelse, indtil alt eksisterende byggeri, som opfylder kravene til beboelighed, er blevet udnyttet; derved undgås en ny, unødvendig belastning af terrænet.

Bruxelles, den 14. februar 2007

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

BILAG

LISTE OVER EKSEMPLER PÅ BOLIGPROJEKTER

Høring af lokalsamfund

Eksempel 1: Partnerskab mellem en boligforening (CDS) og Liverpools byråd, hvor partnerskabet er ansvarligt for forvaltningen af kvarteret. Begge partnere udlåner medarbejdere til selskabet, og beboerne i det område, der forvaltes af partnerskabet, afholder regelmæssige møder med partnerskabet for at sikre, at de bliver hørt om alle spørgsmål, der vedrører deres område. En sådan inddragelse af de lokale beboere i beslutninger vedrørende det område, hvor de bor, kan øge deres ansvarsfølelse over for og stoltheden over det område, de bor i, samt resultere i bæredygtig byfornyelse.

Eksempel 2: Et andet eksempel på høring er Anfield byfornyelsesprojektet i Liverpool, hvor omkring 19 000 husstande — omfattende offentlig- og privatejede og sociale boliger — har udgjort en integreret stemme i fornyelsen af deres kvarter. Dette er et eksempel på boligfornyelse og -istandsættelse, der har tiltrukket private investeringer til et nedslidt område i den indre by. Strukturfondene vil yde støtte til uddannelse og miljøforbedringer, hvilket vil trække omkring 20 mio. EUR fra den offentlige sektor og 300 mio. EUR fra den private sektor til området.

Innovative tilgange til fornyelse af boligmarkedet

Eksempel 3: Merseyside i det nordvestlige England går forrest med en innovativ tilgang til boligpolitikken, der placerer området centralt i den regionale fornyelse, der er en del af den britiske regerings nye initiativ til fornyelse af boligmarkedet.

Som et af ni banebryderområder (»pathfinder areas«) i Storbritannien vil Merseyside nu kunne løse opgaven med at forny boligmarkedet med midler fra den nationale fond for fornyelse af boligmarkedet, som over de næste tre år vil få tildelt 720 mio. pund. Den fremtidige finansiering vil blive fastlagt i forbindelse med efterfølgende revision af statens udgifter.

Merseyside Pathfinder, NewHeartlands er et partnerskab, som tre Merseyside-kommuner, Liverpool, Sefton og Wirral, står i spidsen for sammen med lokale strategiske partnerskaber, North West Development Agency og det engelske nationale agentur for fornyelse (English Partnerships). Det omfatter 130 000 ejendomme i nogle af Merseysides dårligst stillede områder.

Eksempel 4: Liverpool har iværksat et program, hvorefter folk, der flytter til området for at studere, tilskyndes til at blive og arbejde og slå sig ned i byen ved at tilbyde hjælp til at komme ud på boligmarkedet (New Heartlands). Der er tilsvarende programmer for unge arbejdstagere og familier. For ældre beboere findes der nu et program, hvorefter godkendte »altmuligmænd« gratis udfører mindre reparationsarbejde på boliger for folk med lav indkomst, herunder især de ældre.

Eksempel 5: Et andet bemærkelsesværdigt eksempel er Prosopsi/Facadesprojektet i Athen, som sigter mod at tilskynde lejlighedsejere til at renovere og restaurere facaderne ved at give dem adgang til lange lån med kommunens mellemkomst. Projektet har styrket følelsen af at tilhøre et fællesskab og har forbedret livskvaliteten i området. Initiativet, som blev iværksat i forbindelse med Olympiaden i Athen i 2004, er blevet forlænget, og regeringen er nu ved at gennemføre det på nationalt plan.

Eksempel 6: I Italien er der også interessante *byg-selv*-projekter, der går ud på, at familier med mellem- eller lav indkomst, hvoraf halvdelen er immigreret fra andre lande og er af anden etnisk oprindelse, får stillet en byggegrund til rådighed af de lokale myndigheder og får adgang til billige lån mod til gengæld at stille deres arbejdskraft til rådighed til at bygge deres egen bolig, som de kommer til at eje ved at betale et beskedent månedligt afdrag på lånet.

Eksempel 7: Integrationsboligprojekt i Wien: Ca. 30 procent af Wiens befolkning har en indvandrerbaggrund (1. eller 2. generation, først og fremmest fra det tidligere Jugoslavien og Tyrkiet). Inden for rammerne af det sociale boligbyggeri i Wien — ca. 6 000 nye boliger om året — er der i en årrække også blevet gennemført såkaldte integrationsprojekter. Bygherrerne er i reglen almennyttige boligselskaber, og forudsætningen for støtte er, at mindst halvdelen af de nye boliger tildeles indvandrere. Evalueringen af sådanne projekter viser stor tilfredshed med boligforholdene hos såvel beboere, der er født i Østrig, som blandt indvandrere. Integrationsboligprojekter yder derfor et vigtigt bidrag til opnåelse af en socialt og etnisk blandet beboerstruktur og til konfliktforebyggelse.

Integreret strategi og regionale initiativer

Eksempel 8: Kvarterer i krise i Katalonien. Dette program finansieres i fællesskab af EFRU, den regionale regering i Katalonien og de berørte kommuner. Programmets målsætning er at løse de strukturelle problemer i visse dårligt stillede kvarterer i regionen, men især i de gamle bycentre, boligbebyggelser og ikke-planlagte boliger i yderområder. De problemer, der tages fat på, relaterer sig til mangelfuld byplanlægning, svag økonomisk og erhvervsmæssig struktur og sociale problemer (aldring, lavt indkomstniveau, lavt uddannelsesniveau, fald i beboertallet og høje koncentrationer af grupper med særlige behov).

Det anvendte værktøj har været en fond for modernisering af de pågældende kvarterer, samtidig med at samarbejdet mellem de berørte myndigheder er blevet fremmet. Der er anvendt en helhedsstrategi med supplerende foranstaltninger vedrørende offentlige og grønne områder, istandsættelse af fællesområder i bygninger, tilvejebringelse af faciliteter til fælles brug, fremme af IT, ligestilling mellem kønnene samt foranstaltninger, der skal gøre områderne lettere tilgængelige og forbedre miljøet.

Ved periodens udløb (2004-2007) er det forventningen, at 60 kvarterer vil have modtaget støtte med samlede investeringer på 800 mio. EUR.

Kvalifikationer og boligfornyelse

Eksempler i Liverpool, Bruxelles og Harlem i USA er gode løsningsmodeller for sådanne projekter, som sikrer uddannelse og beskæftigelse af ufaglærte, hvor deres kvalifikationer kan anvendes, og er følgelig et redskab til at genopbygge den lokale økonomi. Liverpool Housing Action Trust er én sådan model.

Eksempel 9: »Blød byfornyelse« i Wien: I Wien istandsættes og forbedres ved hjælp af rundhåndet offentlig støtte årligt beboelsesejendomme med ca. 10 000 boliger. Ved de såkaldte »fundament-istandsættelser« hæves boligstandard (f.eks. gennem opførelse af badeværelser og tilslutning til fjernvarmenettet). Der lægges stor vægt på beboernes (for det meste lejere) medbestemmelse. Målet er at forbedre substansen i såvel de private som de offentlige beboelsesejendomme grundlæggende, uden at de hidtidige beboere, ofte socialt svagere stillede lejere, presses ud. Wiens istandsættelsesprogram for beboelsesejendomme har eksisteret i 30 år og er det største i Europa. Det har to gange modtaget udmærkelsen UN-Habitat Best Practice Award.

Eksempel 10: Byggeri forudsætter særlige kvalifikationer på højt niveau. Merseyside i det nordvestlige England har finansieret et projekt under mål 1 i programmet for 2000-2006, hvor man bl.a. har brugt strukturfondene til at udvikle de kvalifikationer, der er nødvendige for at bygge boliger til lokalsamfundet. Merseyside Construction Initiative har modtaget EU-midler til at uddanne tidligere arbejdsløse lokale folk i anlægs- og byggearbejde, hvilket har medvirket til at opfylde byens beskæftigelsesbehov. I nogle tilfælde har folk efterfølgende været beskæftiget med opførelsen af boliger i deres egne kvarterer.

En række midlertidige arbejdsmarkedsinitiativer retter sig til de langtidsledige, som får mulighed for at lære gennem arbejde, hvorved arbejdsløsheden bekæmpes. Et eksempel herpå er den grønne lærlingeordning i Knowsley. Med støtte fra bl.a. strukturfondene tilbydes lokale unge arbejde i deres eget område under et uddannelsesprogram, der kan føre til en læreplads og kvalifikationer.

Nationale initiativer

Eksempel 11: Det britiske initiativ for ordentlige boliger sigter mod, at alle sociale boliger i 2010 skal være i ordentlig stand, dvs. de skal være varme, isolerede og være udstyret med rimeligt moderne faciliteter. De fleste forbedringer sker i dårligt stillede områder og sigter endvidere mod at forøge den del af private boliger i ordentlig stand, der bebos af sårbare grupper.

Siden 2001 er antallet af boliger i den sociale sektor, der ikke er i ordentlig stand, blevet nedbragt med mere end 50 procent. Målet er imidlertid, at alle kommunale og sociale boliger skal være i ordentlig stand i 2010. Endvidere er målet at forbedre vilkårene for sårbare familier i privatejede boliger, især dem med børn.

Bæredygtig byplanlægning og energieffektivitet

Eksempel 12: Efter 2. verdenskrig var Warszawa (Polen) nødt til at retablere sin boligmasse meget hurtigt for at kunne huse den hastigt voksende befolkning. Boligkomplekset Natolin Wyzyny er et eksempel på den type af boligkomplekser, der blev opført. Det består af en række højhuse placeret i et ensformigt landskab med store åbne områder. I 1994 blev der igangsat en ombygning og privatisering af komplekset. Bygningernes facader blev varmeisoleret, varmesystemet og vandrørene gjort mere tidssvarende, og der blev installeret udstyr til måling af de enkelte beboeres forbrug. Staten ydede 920 000 ECU i støtte til isolering af facaderne. I 1998 var ca. 60 % af boligerne blevet konverteret til ejerlejligheder og 90 % af komplekset renoveret eller ombygget. Bygningernes funktion blev desuden ændret for at sikre et varieret brugsmønster og skabe et bæredygtigt boligområde i stedet for de oprindelige ensformige boligblokke, hvor serviceudbuddet til beboerne var meget ringe. Der blev indrettet nye forretningsområder, butikker og kontorarealer. Ombygningssprojektet har skabt et mere bæredygtigt samfund, som er attraktivt at bo i, og hvor energieffektiviteten er høj (kilde: Europa-Kommissionen).

Eksempel 13: Termisk istandsættelse af beboelsesejendomme i Wien (Thewosan): Med henblik på at reducere energiforbruget betragteligt, særligt i ejendomme fra 60'erne til 80'erne, og dermed bidrage til overholdelsen af Kyoto-målsætningen, støtter Wien tiltag med henblik på termisk istandsættelse af beboelsesejendomme. Foreløbig er beboelsesejendomme med op mod 50 000 boliger termisk istandsat, hvorved varmemeforbruget i gennemsnit er reduceret med over 50 %. Den termiske istandsættelse er derfor også meget populær hos beboerne, idet de på grund af støtten relativt lave istandsættelsesomkostninger resulterer i betydeligt lavere varmeudgifter. Der gives støtte til Thewosan-foranstaltninger i såvel offentlige som private beboelsesejendomme.

Regionsudvalgets udtalelse »En fremtidig havpolitik for EU: en europæisk vision for havene«

(2007/C 146/03)

REGIONSUDVALGET

- mener, at det overordnede mål med EU's kommende havpolitik er at anerkende og bevare de europæiske haves store potentiale og udarbejde en aktiv havpolitik, så fremtidige generationer også kan få glæde af havets miljømæssige, økonomiske, biologiske og kulturelle rigdom;
- anmoder Kommissionen om at fremlægge en maritim handlingsplan for EU, hvori bl.a. indgår at:
 - opstille et katalog over eksisterende nationale, regionale og lokale eksempler på god praksis, især med hensyn til regionale økonomiske klynger, forskningsnetværk, samarbejde mellem den offentlige og private sektor, fysisk planlægning og god forvaltningspraksis og for at fremme eksisterende eksempler på god praksis, og hvordan disse kan overføres på andre regioner eller enheder;
 - skabe en maritim platform i Europa, hvor regelmæssig, effektiv og ressourcebesparende udveksling af europæiske, nationale, regionale og lokale eksempler på god praksis kan understøttes, og hvori Kommissionen og Regionsudvalget indgår;
 - støtte brugen af de i grønbogen identificerede vedvarende energikilder, bl.a. offshore-vindenergi og -bølgeenergi, og støtte yderligere forskning og innovation i denne sektor;
 - i detaljer at udarbejde, i hvilket omfang de enkelte økonomiske sektorer for øjeblikket støtter europæisk konkurrencedygtighed og innovation, især i lyset af Lissabon-dagsordenens mål og prioriteringer;
 - yderligere at præcisere, hvordan den tematiske strategi for havmiljøet og havstrategidirektivet vil blive integreret i den kommende overordnede havpolitik,
 - undersøge muligheden for at revidere EU's støttesystem i retning af et enkelt og forenklet system for alle eller hovedparten af havspørgsmål inden for en europæisk kyst- og øfond.

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: En fremtidig havpolitik for EU: en europæisk vision for havene« — KOM(2006) 275 endelig,

under henvisning til Kommissionens beslutning af 7. juni 2006 om i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse herom,

under henvisning til præsidiets beslutning af 25. april 2006 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Bæredygtig Udvikling,

under henvisning til artikel I-13 og I-14 i Traktaten om en Forfatning for Europa ⁽¹⁾, som behandler aspekter af havpolitikken,

under henvisning til Kommissionens meddelelse af 26. januar 2005 om »Strategiske Mål 2005-2009« ⁽²⁾, hvor der henvises til det særligt store behov for »en altomfattende maritim politik, som tager sigte på at udvikle en blomstrende havøkonomi og udnytte den havbaserede aktivitets fulde potentiale på en miljømæssigt bæredygtig måde«,

under henvisning til sin initiativudtalelse af 12. oktober 2005 om »EU's havpolitik: Bæredygtig udvikling — en udfordring for de lokale og regionale myndigheder« ⁽³⁾,

under henvisning til sin udtalelse af 26. april 2006 om »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger« (havstrategidirektivet) (KOM(2005) 505 endelig — 2005/0211 (COD)) og om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet: Tematisk strategi til beskyttelse og bevaring af havmiljøet« (KOM(2005) 504 endelig) ⁽⁴⁾,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 30. maj 2002 om gennemførelse af integreret kystzoneforvaltning i Europa ⁽⁵⁾,

under henvisning til aftalen om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982,

under henvisning til sit forslag til udtalelse (CdR 258/2006 rev. 1) vedtaget den 27. november 2006 af Underudvalget for Bæredygtig Udvikling (ordfører: Uwe Döring, minister for retsanliggender, beskæftigelse og EU-spørgsmål i Slesvig-Holsten (DE/PSE),

og ud fra følgende betragtninger:

1. Havene udgør et vigtigt grundlag for livet på jorden, da de fastholder en stor biologisk mangfoldighed, bidrager til klimareguleringen, rummer vigtige ressourcer som f.eks. fødevarer (fisk, alger, skaldyr), energi og mineraler og samtidig er en vigtig transportåre, især for den interkontinentale handel;
2. Europa er et søfartsbaseret kontinent og har brug for en integreret havpolitik i overensstemmelse med ånden i De Forenede Nationers havretskonvention, hvor det bl.a. hedder, at »alle spørgsmål vedrørende havretten« skal afgøres »i en ånd af gensidig forståelse og samarbejde«, at »havområdernes problemer er tæt forbundne og skal betragtes som en helhed«, at »det internationale samkvem« skal lattes og at »den rimelige og effektive anvendelse af deres ressourcer« og »bevarelsen af de levende ressourcer deri og ... beskyttelsen og bevarelsen af havmiljøet« skal fremmes;
3. en god europæisk havpolitik skal tage hensyn til de komplekse og ofte varierende realiteter, som findes inden for de forskellige geografiske områder i Europa og med særlig vægt på naturens mangfoldighed og adgangen til ressourcer, såvel som omfanget af udnyttelsen, dens bæredygtighed og vekselvirkningen hermed;
4. havene udgør i sig selv en værdi for menneskeheden, hvorfor en bæredygtig udnyttelse og miljømæssig beskyttelse af dem er mål, som EU bør kæmpe aktivt for;

⁽¹⁾ EUT C 310 af 16.12.2004, s. 1.

⁽²⁾ KOM(2005) 12 endelig.

⁽³⁾ CdR 84/2005.

⁽⁴⁾ CdR 46/2006.

⁽⁵⁾ EFT L 148 af 6.6.2002, s. 24.

5. de regionale og lokale myndigheder i især kystområderne har mange forskellige erfaringer, hvilket er årsag til den stærke regionale og lokale interesse i udviklingen af en fremtidig havpolitik —

på sin 68. plenarforsamling den 13. og 14. februar 2007 (mødet den 13. februar) enstemmigt vedtaget følgende udtalelse:

1. Regionsudvalgets synspunkter

Regionsudvalget

Generelle betragtninger

1.1 **bifalder** grønbogen, hvis formål er at give en helhedsorienteret fremstilling af hovedelementerne i en fælles havpolitik;

1.2 **bifalder** den helhedsorienterede fremgangsmåde, som integrerer vigtige sektorpolitikker, bl.a. transport, industri, havne, fiskeri, energi, miljø og turisme i en fælles europæisk havpolitik;

1.3 **anerkender** Kommissionens synspunkt, at denne helhedsorienterede tilgang skal afspejles i en integreret tilgang til forvaltning på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt niveau;

1.4 **understreger**, at de forskellige aspekter af EU's havpolitik bør tage hensyn til det nødvendige i koordination og samarbejde på internationalt plan om dette tema med henblik på at sikre effektivitet i den bæredygtige udnyttelse af havene og i beskyttelsen af havmiljøet;

1.5 **støtter** grønbogens faste beslutning om, at den fremtidige europæiske havpolitik skal tage hensyn til de kriterier, som er fastlagt gennem Lissabon-dagsordenen og den tematiske strategi om beskyttelse og bevarelse af havmiljøet;

1.6 **bifalder** Kommissionens vidtfavnende og langvarige høringsproces, som inddrager alle relevante interesseparter og borgere, hvis synspunkter der skal tages hensyn til ved udarbejdelsen af den fremtidige europæiske havpolitik;

1.7 **indser** vigtigheden af indsamling og gennemsigtig udbredelse af information, der er en forudsætning for effektivt at kunne samle diverse sektorpolitikker og -interesser;

1.8 **fortsætter med at tilbyde** at spille en vigtig partnerskabsrolle i den igangværende høringsproces, som grønbogen har iværksat, og **understreger** nytten af en langsigtet oplysningskampagne, som inddrager de lokale og regionale myndigheder og derved sikrer, at de europæiske borgere, som vil blive mest direkte påvirket af en sådan ny politik, ikke blot forstår, hvad der foreslås, men også tilskyndes til at fremsætte deres synspunkter, idéer og indvendinger;

1.9 **værdsetter** Kommissionens erkendelse af, at den regionale dimension spiller en vigtig rolle i forvaltningen af maritime aktiviteter, og **understreger** relevansen af de regionale og lokale myndigheder, når den fremtidige europæiske havpolitik skal udformes og gennemføres;

1.10 **mener**, at der er grund til at sætte fokus på særlige lokale, regionale og økoregionale faktorer i de større og mindre europæiske havområder, f.eks. Østersøen, Sortehavet, Den Engelske Kanal, Middelhavet, Nordsøen og Nordatlanten samt havene omkring EU's mest fjerntliggende regioner: Det Caribiske Hav og Det Indiske Ocean, som sikrer EU's tilstedeværelse i hele verden;

1.11 **ser positivt på** Kommissionens syn på de lokale og regionale myndigheders rolle i gennemførelsen af principper og målsætninger i den nye havpolitik og **understreger** atter sin villighed til at blive inddraget i udformningen af de fremtidige politiske prioriteringer og løbende blive holdt orienteret om udviklingen af en sådan politik.

Tid til et nyt skridt hen imod den europæiske havpolitik

1.12 **understreger**, at dette forslag til udtalelse tager fat på to grundlæggende spørgsmål, som først og fremmest skal besvares, nemlig: »Hvordan kan en ny europæisk havpolitik gennemføres?« og »Er der en merværdi ved en kommende integreret fremgangsmåde sammenlignet med den nuværende sektorbaserede havpolitik?«.

Gennemførelse af EU's nye havpolitik

1.13 **mener fortsat**, at det overordnede mål med EU's kommende havpolitik er at anerkende og bevare de europæiske havs store potentiale og udarbejde en aktiv havpolitik, så fremtidige generationer også kan få glæde af havets miljømæssige, økonomiske, biologiske og kulturelle rigdom;

1.14 **indser**, at der er behov for at indsamle og nøje analysere tilstrækkeligt mange data og sikre adgang til information, så de politiske beslutningstagere og interesseparterne kan træffe forsvarlige beslutninger, der er baseret på den til enhver tid bedste foreliggende videnskabelige viden inden for havforskning, teknologi og innovation;

1.15 **går ind for**, at de relevante aktører fra forskellige sektorspecifikke politikområder inddrages og **bifalder** Kommissionens bestræbelser på at bevidstgøre den almene offentlighed om betydningen af søfartssektoren generelt og af denne politik i særdeleshed;

1.16 **mener**, at gennemførelsen af en integreret europæisk havpolitik ikke bør stå i vejen for de parallelle fremskridt med de enkelte sektorbaserede havpolitikker; disse bør udvikles på en miljøvenlig og bæredygtig måde;

1.17 **understreger**, at definitionen og gennemførelsen af en europæisk havpolitik bør have nærheds- og proportionalitetsprincippet som fundament;

1.18 **støtter** idéen om europæiske territoriale pagter og **har tillid til**, at disse pagter vil gøre det muligt at realisere EU's centrale politiske mål og prioriteringer på en fleksibel måde, effektivt og på frivillig basis, således at der sikres en effektiv forvaltning af trepartskontrakter og aftaler, som oprindeligt foreslået af Kommissionen, med det mål at finde løsninger, som afspejler græsroddernes interesser;

1.19 **går ind for**, at der udvikles konkrete foranstaltninger med henblik på at opfylde de vigtigste målsætninger, som beskrives i grønbogen, herunder de europæiske befolkningers livskvalitet, bæredygtig udnyttelse af havressourcerne, udvikling af god maritim forvaltningspraksis og øget bevidsthed hos europæerne om den maritime kulturarv i Europa, samtidig med at den lokale og regionale kulturelle mangfoldighed bevares;

1.20 **finder**, at der bør fastlægges en *maritim handlingsplan for EU* med et sæt konkrete kriterier, bl.a. en tretrinnsbaseret fremgang: For hvert kriterium skal der defineres en målsætning og udformes en detaljeret beskrivelse og et forslag til gennemførelse — sidstnævnte bør ideelt set fastlægges senest i 2008 og forslagene til finansielle foranstaltninger senest i 2007.

2. Regionsudvalgets henstillinger

Regionsudvalget

anmoder Kommissionen om at fremlægge en maritim handlingsplan for EU, som omfatter følgende indsatsområder:

2.1 Regional ekspertise til havpolitikken

2.1.1 for at opstille et katalog over eksisterende nationale, regionale og lokale eksempler på god praksis, især med hensyn til regionale økonomiske klynger, forskningsnetværk, samarbejde mellem den offentlige og private sektor, fysisk planlægning og god forvaltningspraksis og for at fremme eksisterende eksempler på god praksis, og hvordan disse kan overføres på andre regioner eller enheder;

2.1.2 for at tilskynde og hjælpe regioner med at udvikle sådanne eksempler på god praksis og derved udvikle europæiske centre med maritim ekspertise;

2.1.3 for at styrke kyst- og ø-regionernes rolle som vigtige myndigheder, hvad angår udformning, gennemførelse og vurdering af politikken;

2.1.4 for at skabe en maritim platform i Europa, hvor regelmæssig, effektiv og ressourcebesparende udveksling af europæiske, nationale, regionale og lokale eksempler på god praksis

kan understøttes, og hvori Kommissionen og Regionsudvalget indgår;

2.1.5 for at vurdere og koordinere specifikke strategiplaner for de europæiske have (dvs. Det Nordøstlige Atlanterhav og Det Nordlige Ishav) og de halvlukkede større og mindre havbækkenener, f.eks. Middelhavet, Østersøen, Nordsøen, Sortehavet og Den Engelske Kanal. Disse planer bør foreslås af Kommissionen og udarbejdes af medlemsstaterne i overensstemmelse med den tematiske strategi om beskyttelse og bevarelse af havmiljøet, hvor der slås til lyd for etablering af større havregioner. HELCOM er allerede gået i gang med at udarbejde en handlingsplan for Østersøområdet, et ambitiøst og omfattende projekt, der kan ses som et pilotprojekt eller studie for havstrategien, hvilket er årsagen til, at en sådan plan bør udføres i samarbejde med dem;

2.1.6 for at støtte tematiske regionale netværk, som skal udvikle fælles projekter inden for transport, styrkelse og omlægning af infrastrukturer, miljøbeskyttelse, koordination af fiskeritaktiviteter og kommercielt samarbejde og for at tage hensyn til allerede etablerede fiskeriråd.

2.2 Et fornuftigt datagrundlag og maritim forskning

2.2.1 for især at forbedre det regionale datagrundlag på regionalt og lokalt plan på basis af GIS-relaterede systemer og for at inddrage rumligt integrerede land- og havbaserede data fra satellitter, fly og bøger som f.eks. lokale vandstande, skibes bevægelser eller vejrdato, der skal munde ud i havovervågnings-systemer;

2.2.2 for at fremskaffe data om de økonomiske og miljømæssige aspekter af individuelle havressourcer og de sociale virkninger deraf; for at indføre et standardiseret europæisk havregistreringssystem;

2.2.3 for at overvåge fiskebestanden i EU's farvande og de migrerende arter samt at indføre en metode til at fremskaffe oplysninger om fiskefangst og i den forbindelse befordre dannelsen af et elektronisk net af fiskerimarkeder med forbindelse til databaser;

2.2.4 for at følge forslaget om at etablere et europæisk havovervågnings- og datanetværk, idet det understreges, at netværket bør bruges til at integrere eksisterende og nye maritime data for derved at muliggøre langsigtet overvågning og risikoevaluering af høj kvalitet, især når det gælder spørgsmål som sikkerhed i forbindelse med søtransport og udforskning og udnyttelse af naturressourcer samt beskyttelse af havmiljøet og dets biologiske mangfoldighed;

2.2.5 for at tage langt større hensyn til en integrerende fremgangsmåde i kommende forskningsordninger;

2.2.6 for at støtte en tættere sammenkobling mellem eksisterende europæiske forskningsinstitutter med henblik på at tilskynde et netværk af havforskningsinstitutter i Europa med henblik på at tilskynde til fælleseuropæisk havforskning. Det vil lede til høj kvalitet i den europæiske havforskning, som derved vil blive førende i verden;

2.2.7 for at samle forskningsfartøjer og stort udstyr i et europæisk havforskningsnetværk til skabelse af ensartethed i målesystemer af hensyn til omkostningseffektivitet og kvalitetsforbedringer og for at støtte denne fremgangsmåde gennem fælles indkøb, som kan fremmes via Den Europæiske Investeringsbank;

2.2.8 for at støtte brugen af de i grønbogen identificerede vedvarende energikilder, bl.a. offshore-vindenergi og -bølgeenergi, forudsat at de er kompatible med andre socioøkonomiske og miljømæssige aktiviteter og interesser, og støtte yderligere forskning og innovation i denne sektor;

2.2.9 for at udforske CO₂-aflejring i udtømte olie- og gasfelter til havs;

2.2.10 for også at styrke indsatsen for at udvikle videnskabelige og teknologiske gennembrud inden for havforskningen, f.eks. blå bioteknologi, navigationsstyrings-systemer og turistaktiviteter og derved imødegå nuværende og potentielle fremtidige trusler, især hvad angår klimaforandringer, stadig mindre fiskebestande, ikke-bæredygtig turisme og kystbefolkningens ændrede demografi og følgelig formulere og fremme lettilgængelige incitamenter, som styrker forskning og udvikling inden for sådanne indsatsområder;

2.2.11 for at formulere incitamenter til fremme af forskning og udvikling inden for bæredygtigt fiskeopdræt og fastlæggelse af protokoller for opdræt, som producenterne skal overholde, eftersom fisk udgør en vigtig grundlæggende fødevarer, og da fiskeopdræt er en yderst ressourcekrævende proces;

2.2.12 for at intensivere analysen af potentielle trusler mod det europæiske havmiljø, især som følge af klimaforandringen og den deraf følgende stigning i vandstandene, samt øge overvågningen af tektoniske aktiviteter under havoverfladen og fastlægge passende forholdsregler.

2.2.13 for at fremme anvendelse og udvikling af protokoller for fiskeopdræt inden for biologisk akvakultur;

2.2.14 for at fremme og befordre forskningsaktiviteter, der tager sigte på at indkredse nogle parametre, der kan anvendes til

at fastlægge den miljømæssige og samfundsmæssige bæredygtighed af de forskellige menneskelige aktiviteter i tilknytning til havet (fiskeri, akvakultur, lystsejlad, turist- og rekreative aktiviteter, transport, energi osv.);

2.3 *Den europæiske ekspertise inden for maritim økonomi skal udvikles yderligere*

2.3.1 for at fremlægge en strategi for, hvordan EU skal bevare og udvide sine markedsandele inden for havøkonomiens enkelte sektorer i den verdensomspændende konkurrence under hensyntagen til bæredygtighed, omkostninger og teknologiske faktorer;

2.3.2 for i detaljer at udarbejde, i hvilket omfang de enkelte økonomiske sektorer (f.eks. energi, transport, turisme, fiskeri og blå bioteknologi og skibsbygning) for øjeblikket støtter europæisk konkurrencedygtighed og innovation, især i lyset af Lissabon-dagsordenens mål og prioriteringer;

2.3.3 for at fremlægge videnskabelige data om, hvorvidt og i hvilken udstrækning de enkelte økonomiske sektorer kan bidrage:

- a. til at øge den europæiske konkurrencedygtighed fremover,
- b. til at skabe flere arbejdspladser på det fremtidige europæiske arbejdsmarked,
- c. til at bruge ressourcer og gøre brugen heraf mere effektiv,
- d. til at integrere de økonomiske sektorer yderligere;

2.3.4 for at tilskynde til videre udvikling af grænsefladen mellem forskning og industri, især maritime klynge-dannelser. Etableringen af en maritim klyngekonference i Europa kan skabe et ideelt forum, hvor havforskere og industri løbende kan mødes og påvirke hinanden;

2.3.5 for at styrke transportens rolle inden for den fremtidige havpolitik i lyset af, at transport er en af de vigtigste tværgående maritime aktiviteter;

2.3.6 for at støtte idéen om udpegelse af havets motorveje, idet det bemærkes, at dette ambitiøse projekt vil øge omfanget af havtrafik på de europæiske have, når de er gjort helt færdige i 2010. Af den grund anmodes Kommissionen om at tilskynde medlemsstaterne til at gennemføre en mere aktiv miljøovervågning af forureningen på de vigtigste skibsruiter, idet udvalget mener, at den nye GMES-teknologi kan anvendes effektivt i dette øjemed;

2.3.7 for at styrke indsatsen for at færdiggøre havterminallerne, idet man først tager fat på dem, som har klare intermodale træk, da gennemførelsen af visse TEN-T-projekter, som påvirker havdimensionen, halter bagefter;

2.3.8 for at forbedre havneinfrastrukturene og transportforbindelserne med øer, idet de nødvendige foranstaltninger til at inddrage fjernområder specificeres og gennemføres, og for at sikre deres adgang til markederne på fastlandet ved at sikre søtransport af varer og personer, som er tilstrækkeligt hyppig og til acceptable priser, såvel til og fra fastlandet som mellem øer i samme øhav, og at udviklingen af sekundære netværk fremskyndes, så øer, og ikke mindst fjernområder, i fuldt omfang kan blive koblet sammen med »havets motorveje« uden unødvendig forsinkelse;

2.3.9 for at fortsætte samarbejdet med medlemsstater og havregioner om at styrke, forbedre og udvikle skibruter og sikre, at der tages tilstrækkelig hensyn til dem som led i de transeuropæiske netværk;

2.3.10 for at fremme en undersøgelse af fordele og ulemper ved indførelse af et fælles europæisk flag;

2.3.11 for at styrke de strategiske havnes rolle, der er en prioritering, hvis man skal udvikle den fremtidige havpolitik, og parallelt hermed skal der bestilles en undersøgelse af de indbyrdes forbindelser mellem større og sekundære havne og om en eventuel udflytning til og opsplitning af bestemte havneaktiviteter på mindre centre;

2.3.12 for at oprette et netværk af europæiske søfartsskoler med henblik på at forbedre sømænds uddannelse og formalisere karriereforsløb, så man sikrer, at Europa besidder en professionel og kvalificeret arbejdsstyrke, og for at fremlægge et forslag om uddannelse og livslang læring inden for alle maritime sektorer, ikke kun ude på havet;

2.3.13 for at sikre, at man har og håndhæver fælleseuropæiske mindstekrav for beskæftigelse og arbejdsvilkår inden for maritim transport og i alle andre maritime sektorer og for at forhindre enhver form for misbrug;

2.3.14 for at udvikle nye rammer for etablering af en koordineret tilgang til bæredygtig maritim turisme i EU, eftersom maritim turisme er en af de største bidragsydere til de maritime økonomier med stort vækspotentiale, men bidrager samtidig til kystforurening, en ikke-bæredygtig udnyttelse af ressourcer samt ødelæggelse af det naturlige kystmiljø;

2.3.15 for at gøre det lettere at videreudvikle offshore-vindmølleanlæg i EU, dvs. for at fremme projekter, som præsenterer

løsninger på vanskelighederne som følge af mangfoldigheden af ansvars niveauer (nationalt, regionalt og lokalt), især for kabel-linjer eller ved kombineret brug af f.eks. vindturbiner og muslin-gefarme;

2.3.16 for hurtigst muligt at fremsætte et forslag om udvikling af nye teknologiske gennembrud inden for andre vedvarende havenergikilder, f.eks. tidevandsstrømninger eller havstrømme, der er aktivitetsområder, hvor EU kan udvikle et strategisk lederskab på globalt niveau;

2.3.17 for at regulere udvindingsaktiviteterne i forbindelse med traditionelle maritime energiressourcer som f.eks. olie og gas på basis af veldefinerede miljøsikkerhedsstandarder og for at gennemføre en effektiv overvågning af sådanne aktiviteter;

2.3.18 for at udvikle scenarier for kystbeskyttelsesforanstaltninger, som kan vise sig nødvendige, baseret på forskellige prognoser om stigningen i vandstande og ændrede vejrforhold; eksisterende scenarier som dem, der blev fastlagt på vadehavsforummet, bør overvejes;

2.3.19 for at fremme internationale aftaler, som tager sigte på at nå frem til en bæredygtig udnyttelse af de fælles fiske-ressourcer (de migrerende arter);

2.3.20 for at iværksætte forskningsprojekter, som tager sigte på at udvikle ankersystemer, der i områder af særlig værdi gør det muligt at undgå at ødelægge havets flora.

2.3.21 for at etablere en offentlig struktur i kystområderne, som integrerer opgaver som f.eks. miljøovervågning, grænsekontrol, søredningstjenester, fiskerikontrol, sundhedstjenester og civilbeskyttelse med henblik på havets professionelle brugere.

2.4 Havmiljøet skal beskyttes for kommende generationers skyld

2.4.1 for at vise, hvordan det eksisterende miljø kan beskyttes og genoprettes effektivt samt for at definere og gennemføre beskyttelseskriterier på fælles europæisk niveau og sikre kvaliteten af kyst- og offshore-økosystemer og -habitater;

2.4.2 for yderligere at præcisere, hvordan den tematiske strategi for havmiljøet og havstrategidirektivet vil blive integreret i den kommende overordnede havpolitik, idet der tages hensyn til de reviderede tidsrammer, som Regionsudvalget har foreslået. For at være så effektive som muligt bør disse tidsfrister koordineres med andre større EU-programmer som f.eks. struktur- og landbrugsfondene;

2.4.3 for at koordinere og bistå havregionerne med at fastlægge, hvordan det nuværende miljø kan beskyttes effektivt, og især — i forbindelse med fastlæggelse af tværregionale og/eller tværnationale fredningsområder — med at udvikle konkrete forslag til, hvordan man sikrer en væsentlig reduktion af radioaktive udledninger, af forurening fra skibe (især udledning af gasarter, affald og ballastvand, da sidstnævnte kan være med til at indføre fremmede arter) og af skader forårsaget af menneskelige aktiviteter omkring habitater af betydelig interesse i havet, som er omtalt i habitatdirektivet, og støtte indsatsen for at sikre kvaliteten af kyst- og offshore-økosystemer og -habitater, idet der også tages hensyn til den betydelige indvirkning, økonomiske aktiviteter kan have på havmiljøet, især via udledningen af næringsstoffer i havet;

2.4.4 for i detaljer at udarbejde, hvor og hvorledes miljøvenlig teknologi kan erstatte standardteknologi og tilvejebringe finansielle incitamenter og støtteprogrammer, som tilskynder til og gør en sådan omlægning lettere;

2.4.5 for at intensivere presset på og træffe retlige forholdsregler mod dem, som ikke overholder lovgivningens krav og standarder, især når det gælder illegal dumping af affald til havs, ulovligt fiskeri eller ulovlig transport af personer eller varer;

2.4.6 for bedre at sikre skibsruiter og undersøge muligheden for at påbyde lodsning for olietankere og andre skibe med farlig last og for at undersøge muligheden for at indføre et alment påbud om lodsning i snævre sejløb;

2.4.7 for at støtte initiativer, der skal indrette eller forbedre havneanlæg til modtagelse af olieforurenede vand, og fremme teknologiske innovationer inden for fragt og håndtering af olie for at undgå introduktion af fremmede, invaderende arter;

2.4.8 for at støtte og fremme internationale aftaler, som tager sigte på at bevare bestanden af stærkt migrerende fisk af kommerciel interesse, eftersom man ved, at det ikke har nogen afgørende effekt i bevaringssammenhæng, hvis kun EU's fiskeriflåde gennemfører bevarende foranstaltninger;

2.4.9 for at fremme oprettelsen af et europæisk netværk af beskyttede havområder samt af et overvågningsnetværk, specielt mellem EU's medlemsstater og deres nabolande, med det sigte at fremme udvekslingen af erfaringer og bedste praksis på forvaltningsområdet;

2.4.10 for at støtte initiativer, der tager sigte på udarbejdelse af protokoller for forvaltning og behandling af skibes ballastvand, eftersom det kan være kilde til introduktion af fremmede arter, som kan bidrage til tab af havets biologiske mangfoldighed.

2.5 Finansiering og retlige instrumenter

2.5.1 for at forberede et katalog over eksisterende individuelle støtteinstrumenter for havpolitikker på europæisk plan, dvs.

strukturfondene, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, Den Europæiske Fiskerifond, fonden for livs-lang læring eller EU's 7. rammeprogram for forskning og udvikling, og undersøge deres effektivitet, så det kan afgøres, om sådanne instrumenter skal forenkles eller om de skal annonceres bedre;

2.5.2 for at fremlægge et kompendium over projekter inden for den maritime sektor, som allerede finansieres af Kommissionen;

2.5.3 for at tage større hensyn til en integrerende fremgangsmåde inden for fremtidige støtteordninger (fra og med 2014);

2.5.4 for at undersøge muligheden for at revidere EU's støtte-system i retning af et enkelt og forenklet system for alle eller hovedparten af havspørgsmål inden for en europæisk kyst- og øfond;

2.5.5 for at yde finansiell støtte til kriseramte områder af særlig biologisk, miljømæssig og arkitektonisk værdi, og hvis økonomi i vidt omfang bygger på maritime aktiviteter;

2.5.6 for at revidere de eksisterende EU-lovrammer ud fra et mere maritimt perspektiv og behandle problemet med flaskehalse og manglende forbindelser, når man ser på politikernes integrationspotentiale, og forbedre reguleringen af gældende lovrammer;

2.5.7 for at indkredse og yde finansiell ad hoc-støtte til områder af stor miljømæssig og kulturel værdi, som i udpræget grad er kendetegnet ved, at der drives lidt kystfiskeri, som undertiden er kombineret med mindre landbrug — i det omfang de eksisterende finansielle instrumenter ikke gør det muligt at gribe ind, fordi de pågældende små virksomheder ikke opfylder de økonomiske og størrelsesmæssige krav;

2.5.8 for at skabe finansielle instrumenter rettet mod kyst- og ø-regioner, der skal bidrage til dækning af de omkostninger, sådanne regioner pådrager sig ved initiativer, der tjener EU's almene interesse, navnlig i forbindelse med bekæmpelse af narkotika- og menneskehandel, ulovlig indvandring, havforurening og overvågning af eksklusive økonomiske zoner;

2.5.9 for at videreudvikle det internationale samarbejde og gennemførelsen af international lovgivning på grundlag af UNCLOS.

2.6 Integration af det maritime rum inklusive øer, bagland og randområder, herunder de yderste randområder

2.6.1 for at udforske, hvordan fysisk planlægning og integreret kystforvaltning — idet der navnlig lægges vægt på øernes særlige situation — kan anvendes effektivt til at støtte integrationen af sektorpolitikker på områder med forskellige anvendelsesformål;

2.6.2 for at udvikle et solidt geografirelateret redskab for havsektoren svarende til det landbaserede geografiske informationsystem INSPIRE;

2.6.3 for hurtigst muligt at etablere en europæisk kystvagstjeneste, som kortlægger de forskellige havregioners særlige behov;

2.6.4 for at forbedre brugen af EU's finansielle instrumenter for (a) på kort sigt at bistå de medlemsstater eller regioner, som direkte påvirkes af den stadig voksende bølge af ulovlig indvandring, og (b) på længere sigt for at bistå tredjelande med at opnå en politisk og økonomisk udvikling og derved dæmme op for interessen blandt deres borgere for at søge ulovlig indrejse i EU-territorium. Regionsudvalget **støtter** i den sammenhæng forslaget fra Europa-Parlamentets Budgetudvalg om at oprette et agentur på Malta med specifikt ansvar for at behandle spørgsmålet om ulovlig indvandring og asylansøgninger fra tredjestatsborgere;

2.6.5 for at kunne tilvejebringe større støtte til regionale og lokale myndigheder foruden de nationale myndigheder til at forvalte nye indvandrere, når disse først befinder sig på deres territorium;

2.6.6 for at tage hensyn til den indre dimension og forbindelserne mellem indre landområder, indre vandveje og floder, kystområder og havet, så de forskellige eksisterende forbindelser bliver gennemskuelige;

2.6.7 for at sikre videreudvikling og gennemførelse af de højeste standarder inden for søfartssikkerhed i de europæiske farvande, så man undgår skibssulykker på åbent hav, langs kysterne og i havne;

2.6.8 for at inkludere specifikke programmer og foranstaltninger for øer i betragtning af deres særlige vilkår og vanskeligheder, især på indsatsområder som

a. bevarelse af fiskeindustrien, gennem bæredygtig forvaltning og udnyttelse af dens ressourcer, gennemførelse af foranstaltninger til fornyelse og modernisering af dens fiskeriflåder og fremme af tiltag til gavn for traditionelt fiskeri og kystnært fiskeri;

b. styrkelse af turismeøkonomien gennem alternative former for kvalitetsorienteret og bæredygtig »havturisme«, som kan hjælpe med til at overvinde erhvervets sæsonsvingninger, som kulturturisme, søturisme, social turisme eller agroturisme osv.;

c. styring og kontrol af det dermed forbundne miljømæssige pres gennem indførelse af miljøstyringsplaner for at sikre øernes kystmiljø, vandkvalitet og affaldshåndtering;

d. bedre etablering af kommunikations- og transportforbindelser med fastlandet;

2.6.9 for at udvikle kort- og langsigtede strategier, der kan bremse det stigende misbrug af Europas have og farvande, ikke mindst når det gælder den ulovlige menneskesmugling til Europa;

2.6.10 for at analysere de operationelle ulemper, der skyldes forskellige grader af ø-regionernes fjerne beliggenhed, og for at fastlægge søtransportpolitikker baseret på idéen om sammenhængskraft for at forbedre disse regioners integration i EU's område;

2.6.11 for at styrke praktiske forsøg med integreret forvaltning af kystområder, hvorigenom der kan skabes og fremmes organisationsstrukturer og procedurer med henblik på at tilvejebringe koordineringsmekanismer mellem de forskellige administrationer, og for at fremme samfundsdeltagelse i vedtagelsen af beslutninger om kystområder.

2.7 Borgernes bevidsthed om den maritime kulturarv

2.7.1 for at indføre et forslag til systematisk at øge offentlighedens bevidsthed om maritime spørgsmål og herunder inddrage aspekter af den fælles søfartstradition, -kultur og -identitet i Europa;

2.7.2 for at fremlægge et forslag om, hvordan den maritime dimension kan integreres i det nært forestående europæiske år for interkulturel dialog 2008;

2.7.3 for at øge offentlighedens bevidsthed, for at udvikle en systematisk strategi for en moderne havpolitik, så den kan blive fast forankret på græsrodsniveau og for at sikre dens konkrete gennemførelse.

Bruxelles, den 13. februar 2007

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse »Det europæiske teknologiske institut«

(2007/C 146/04)

REGIONSUDVALGET

- foreslår, at man i instituttets forvaltningsstruktur afvejer behovet for en uafhængig daglig administration og medlemsstaternes og EU-institutionernes behov for at kunne sikre EU's interesser, f.eks. ved en femårig revision gennemført af et panel af medlemsstater;
- beklager, at det nye lovgivningsforslag ikke tilvejebringer tilstrækkelige nye finansieringsmidler til forskningsmiljøet. Udvalget insisterer på, at man ikke tager finansieringsmidler fra eksisterende forskningsbudgetter, men at man i stedet finder alternative finansieringskilder i den private sektor; videns- og innovationssamfundene bør opfordres til med tiden at blive finansielt selvstående og deres budget skal regelmæssigt tages op til vurdering set på baggrund af deres resultater, som sikres ved hjælp af gennemskuelige mekanismer;
- henstiller, at ETI indledningsvis ikke udsteder sin egen »grad«, men snarere udvikler et mærke, som kan tildeles af et universitet, der er tilknyttet et videns- og innovationssamfund;
- henstiller, at udvælgelsesprocessen i forbindelse med oprettelsen af videns- og innovationssamfundspartnerskaber skal tage hensyn til både deres ekspertise og deres påviste potentielle ekspertise inden for uddannelse, forskning og innovation. Kommissionen opfordres til at præcisere, hvordan disse kriterier vil blive målt;
- henstiller, at bestyrelsen instrueres i at give en høj prioritering til videns- og innovationssamfundsansøgninger, som har tætte partnerskaber med strukturerede forskningssamfund og deltagelse af deres regionale og lokale myndigheder/organer. SMV bør direkte nævnes som potentielle partnerorganisationer.

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Kommissionens meddelelse til Rådet om *Det europæiske teknologiske institut: nogle skridt nærmere oprettelsen* (KOM(2006) 276 endelig),

under henvisning til *Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Det Europæiske Teknologiske Institut* (KOM (2006) 604 endelig — 2006/0197 (COD)),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 8. juni 2006 om i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse herom,

under henvisning til præsidiets beslutning af 25. april 2006 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Kultur og Uddannelse,

under henvisning til Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om *Virkeliggørelse af universiteternes moderniseringsdagsorden for uddannelse, forskning og innovation* (KOM(2006) 208 endelig),

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om *Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013)* (KOM(2005) 119 endelig — 2005/0043 (COD) — 2005/0044 (CNS)), (CdR 155/2005 fin) ⁽¹⁾,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om *Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et rammeprogram for konkurrenceevne og innovation (2007-2013)* (KOM(2005) 121 endelig — 2005/0050 (COD)), (CdR 150/2005 fin) ⁽²⁾,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om *Kommissionens meddelelse: Mobilisering af Europas intellektuelle ressourcer: Hvordan universiteternes bidrag til Lissabon-strategien kan maksimeres*, (KOM(2005) 152 endelig), (CdR 154/2005 fin) ⁽³⁾,

under henvisning til Kommissionens meddelelse til Rådet om *Indførelse af det nye partnerskab for vækst og beskæftigelse. Et nyt flagskib på vidensområdet: Det Europæiske Teknologiske Institut* (KOM(2006) 77 endelig),

under henvisning til Kommissionens meddelelse til Rådet på forårsmødet om *Vækst og beskæftigelse: en fælles opgave. Et nyt afsæt for Lissabon-strategien* (KOM(2005) 24 endelig),

under henvisning til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i Bruxelles den 23.-24. marts og den 15.-16. juni 2006 om Det Europæiske Teknologiske Institut,

under henvisning til forslaget til udtalelse fra Underudvalget for Kultur, Uddannelse og Forskning vedtaget den 28. september 2006 (CdR 273/2006 rev. 1), (ordfører: **Keith Walters**, medlem af Cambridgeshire County Council (UK/PPE)),

og ud fra følgende betragtninger:

1. der er taget et positivt skridt fremad med Kommissionens anden meddelelse og forslaget til forordning om oprettelsen af Det Europæiske Teknologiske Institut (ETI);
2. skønt det ikke er muligt, at samtlige forskningsinstitutter i Europa deltager direkte i ETI, vil ideen med, at alle er en del af det via et videns- og innovationsamfund, forbedre forskningsmiljøet, idet de tre bærende videnselementer uddannelse, forskning og innovation bliver styrket;
3. styrkelsen af de tre bærende videnselementer samt i særdeleshed udviklingen af et tæt partnerskab mellem virksomheder og forskning vil være et afgørende bidrag til forbedringen af EU's konkurrenceevne;
4. en afbalanceret regional udvikling kan styrkes, hvis ETI's videns- og innovationsamfund, som vil bestå af de bedste grupper, der samarbejder med erhvervslivet, arbejder i synergi med regionale og lokale økonomiske udviklingsorganer —

på sin 68. plenarforsamling den 13.-14. februar 2007 (mødet den 13. februar) vedtaget følgende udtalelse:

⁽¹⁾ EUT C 115 af 16.5.2006, s.17.

⁽²⁾ EUT C 115 af 16.5.2006, s. 20.

⁽³⁾ EUT C 81 af 4.4.2006, s. 16.

1. Generelle synspunkter

Regionsudvalget

1.1 **byder** denne anden meddelelse velkommen som et positivt bidrag til debatten om oprettelsen af Det europæiske teknologiske institut (ETI) samt som et bidrag til gennemførelse af Lissabon-strategien;

1.2 **støtter** den afbalancerede tilgang, som Kommissionen har anlagt ved udarbejdelsen af lovgivningsforslaget herunder ændringen af titlen fra videnssamfund til videns- og innovationssamfund og **konstaterer med tilfredshed**, at de lokale og regionale myndigheder betragtes som potentielle VIS-»partnerorganisationer«. Dog har det visse forbehold med hensyn til nogle af detaljerne;

1.3 **støtter** både initiativet, hvis formål er at styrke forbindelserne mellem videns- og innovationens tre søjler, uddannelse, forskning og innovation, og forslaget om at udjævne den innovationskløft, der som bekendt findes i Europa;

1.4 **gentager** standpunktet om at vellykkede forsknings- og innovationsmodeller ikke kan kopieres efter behag, og at EU i stedet bør bygge videre på vellykkede modeller på bedste praksis med stærke forbindelser mellem uddannelse, forskning og innovation i EU;

1.5 **erkender**, at det er vigtigt, at ETI inddrager alle nøgleaktører i de tre bærende videnselementer uddannelse, forskning, innovation samt eliteforskergrupper, industri og offentlige myndigheder. Et system med to niveauer bør for enhver pris undgås;

1.6 **anerkender**, at der er visse spørgsmål om dele af forslaget, der stadig er problematiske;

1.7 **beklager**, at det nye lovgivningsforslag ikke tilvejebringer tilstrækkelige nye finansieringsmidler til forskningsmiljøet, og at forslaget ikke indeholder klare bestemmelser, som sikrer finansiering fra den private sektor;

1.8 **insisterer på**, at man ikke tager finansieringsmidler fra eksisterende forskningsbudgetter (rammeprogrammet for forskning og rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation), uden at man i stedet forsøger at finde alternative finansieringskilder i den private sektor;

1.9 **understreger** den afgørende indflydelse, lokale og regionale myndigheder har på vilkårene for gensidig påvirkning, der er en forudsætning for innovation;

1.10 **minder** Kommissionen om de lokale og regionale myndigheders vigtige rolle, særligt deres økonomiske partner-

skaber, i forbindelse med at fastsætte betingelserne for de indbyrdes relationer mellem de tre bærende elementer i videns- og innovationssamfundet, såsom at fremme dannelsen af klynger, tilvejebringe den nødvendige infrastruktur til væksthuse, stimulere industriens investeringer etc.;

1.11 **minder** endvidere Kommissionen **om**, at regionale og lokale myndigheder, med deres kendskab til nuværende og fremtidige vilkår, politikker, gulerods- og støkkemetoder etc., er de bedst egnede til at tilskynde små og mellemstore virksomheder til at indgå i et forskningssamarbejde samt fremme industri-universitetspartnerskaber, der formentlig vil fungere i det regionale/lokale miljø;

1.12 **understreger** desuden, at ETI hovedsagelig bør fokusere på innovation, videnoverførsel og projekter inden for anvendt forskning;

2. Generelle henstillinger

Regionsudvalget

2.1 **anbefaler**, at ETI forener styrken i både EU's internationalt anerkendte fremragende universiteter og deres forskerteam og forskningsinstitutter og i de bedste team fra andre universiteter og forskningsinstitutter i EU, der har potentialet til at blive fremragende;

2.2 **opfordrer** derfor kraftigt Kommissionen til at arbejde med de universiteter og forskningsinstitutter, der har haft grundige praktiske erfaringer med videns- og innovationens sektoren. Hvis ETI ikke kan udvikle et samarbejde med Europas topuniversiteter og -forskningssinstitutter, vil dette få indflydelse på, hvordan ETI opfattes internationalt;

2.3 **fastholder**, at oprettelsen af videns- og innovationssamfundene skal ske nedefra og op og således indledes med at udvælge eksisterende fremragende eksempler på samarbejde mellem forskning/erhvervsliv;

2.4 **konstaterer med tilfredshed**, at udvælgelsesprocessen i forbindelse med oprettelsen af videns- og innovationssamfundene skal være åben og give lovende forskerteam et håb om at kunne deltage i ETI. Alle universiteter og forskningsinstitutter, store som små, skal føle, at hvis de rette strukturer, partnerskaber og politikker er etableret, kan deres bedste forskerteam med tiden aktivt deltage i ETI. Det **beklager** dog, at hovedkriteriet »ekspertise inden for uddannelse og forskning« ikke udtrykkeligt henviser til potentiel ekspertise og **opfordrer** Kommissionen til at angive, hvordan man vil måle de to kriterier;

2.5 **foreslår**, at forholdet mellem forskning og den private sektor i et videns- og innovationssamfund kan styrkes ved at opmuntre/opfordre videns- og innovationssamfundene til med tiden at blive finansielt selvkrørende. Dette synspunkt bør indgå i forslaget til forordning;

2.6 **er modstander af** Kommissionens forslag om, at ETI kan udstede sin egen »grad« og **anbefaler** i forbindelse med spørgsmålet om eksamensbeviser, at ETI indledningsvis ikke gør dette, men snarere udvikler et mærke, som kan tildeles af et universitet, der er tilknyttet et videns- og innovationssamfund. Ellers er der en risiko for, at ledende universiteter indtager en afvisende holdning over for en ETI-grad;

2.7 **foreslår**, at ETI-mærket i de første år udelukkende tildeles magisteruddannelser, der indeholder særlige elementer såsom praktikophold i erhvervslivet, tværfaglighed, iværksætteruddannelse etc.;

2.8 **insisterer på** passende repræsentation af den private sektor i bestyrelsen, som rettelig bør have fuld autonomi til at fastsætte ETI's strategiske dagsorden;

2.9 **foreslår**, at man i instituttets forvaltningsstruktur afvejer behovet for en uafhængig daglig administration og medlemsstaternes og EU-institutionernes behov for at kunne sikre EU's interesser f.eks. ved en femårig revision gennemført af et panel af medlemsstater;

2.10 **opfordrer** Kommissionen til i forbindelse med udvælgelse af videns- og innovationssamfund at instruere bestyrelsen i sine retningslinjer om at give en høj prioritering til videns- og innovationssamfundsansøgninger fra partnerskaber, hvor regionale og lokale myndigheder indgår, og som har strukturerede, sammensluttede forskningssamfund med et videnskabeligt-teknologisk samarbejde mellem universiteter, forskningsinstitutter og virksomheder med mellemlange og lange forskningsplaner;

2.11 **minder** Kommissionen om den afgørende rolle, regionerne og de lokale myndigheder spiller gennem deres politikker og investeringer i infrastrukturen, der fører til et stærkt industri-universitetssamarbejde;

2.12 **foreslår**, at der som et middel til at bedømme ETI's succes opstilles målsætninger for bestyrelsen, som kan anvendes til at vurdere dens strategiske ledelse. En måde at måle succes på kunne være indikatorer, som vurderer ETI's egnethed til at

tilbyde små og mellemstore virksomheder, erhvervsliv og industri konkrete »markedsduelige« løsninger på deres problemer;

2.13 **opfordrer** Kommissionen til at undgå enhver udvanding af målet med etableringen af Det europæiske forskningsråd som den førende drivkraft bag grundforskning. Den stærke og positive dynamik bag etableringen af ETI kunne ellers medføre dette. ETI's bestyrelse bør skabe tætte forbindelser til Det europæiske forskningsråd og fastlægge procedurer til at sikre komplementaritet og undgå silotænkning og duplikering af indsatsen;

2.14 **foreslår**, at ETI etablerer videns- og innovationssamfund gradvist. Herved kan der læres af hver enkelt etablering, og strukturerne kan således tilpasses for hver gang, der etableres et nyt videns- og innovationssamfund og udtrykker tilfredshed med Kommissionens forslag om at oprette 6 VIS'er inden 2013;

2.15 **mener**, at følgende områder er af central betydning for oprettelsen og driften af videns- og innovationssamfund:

— Evalueringsprocedurer og resultatmålinger: **ser med tilfredshed på** omtalen af resultatorienterede parametre i forordningsforslaget, men **beklager** dog, at disse ikke specificeres ordentligt;

— Finansieringsordninger/bæredygtighed i finansieringen: **afviser** Kommissionens forslag om, at videns- og innovationssamfundene hovedsagelig skal finansieres via eksisterende fællesskabsprogrammer, hvilket kan indebære, at midler tages fra EU's forskningsprogram;

— Forbindelse til forskning støttet af Det europæiske forskningsråd;

— Regionale/lokale myndigheders og andre instansers rolle: et lokalt og regionalt engagement i tilbud i forbindelse med videns- og innovationssamfund bør tilskyndes kraftigt;

— Små og mellemstore virksomheders rolle: Regionsudvalget **henstiller**, at SMV'er udtrykkeligt nævnes som potentielle partnerorganisationer i forslaget til forordning og anmoder Kommissionen om at angive, hvordan SMV'er kan involveres i videns- og innovationssamfund;

2.16 **anbefaler**, at spørgsmålet om ansættelsen af medarbejdere behandles på en fleksibel måde, så man sikrer, at de bedste forsker-team tilknyttes ETI. Muligheden for tilknytning til institutioner anses for at være et positivt skridt frem i denne forbindelse;

2.17 **foreslår**, at medarbejdere ansættes i videns- og innovationssamfundene i en fastsat procentdel af deres tid som en måde at få tilknyttet de bedste forskerteam og få skabt et tilhørsforhold til ETI. Maksimums- og minimumsgrænserne kan fastsættes individuelt fra sag til sag og tilpasses i løbet af videns- og innovationssamfundets levetid;

2.18 **foreslår** i forbindelse med forberedelserne af lovforslaget om ETI, at Kommissionen understreger de lokale og regionale institutioners vigtige rolle. De skal støtte de enkelte videns- og innovationssamfund og på et mere overordnet plan bygge bro over kløften mellem tre bærende elementer i videnstrekanten.

3. Regionsudvalgets henstillinger til forslaget til forordning

Henstilling 1

Henvisning (10)

Forslag til udtalelse	Ændringsforslag
Der er behov for at støtte uddannelse som et integreret element, som dog ofte mangler i dag, af en omfattende innovationsstrategi. Aftalen mellem ETI og VIS'erne bør indeholde bestemmelser om, at de uddannelser, som VIS'erne gennemfører, og de eksamensbeviser, som de udsteder, er ETI-uddannelser og -eksamensbeviser. ETI bør fremme anerkendelse af ETI-uddannelser og -eksamensbeviser i medlemsstaterne. Alle disse aktiviteter bør gennemføres uden indskrænkelse af bestemmelserne i direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.	Der er behov for at støtte uddannelse som et integreret element, som dog ofte mangler i dag, af en omfattende innovationsstrategi. Aftalen mellem ETI og VIS'erne bør indeholde bestemmelser om, at de uddannelser, som VIS'erne gennemfører, og de eksamensbeviser, som de udsteder, er ETI -uddannelser og -eksamensbeviser <u>ETI-mærkning</u> . ETI -Instituttet bør fremme anerkendelse af ETI -uddannelser og -eksamensbeviser med <u>ETI-mærkning</u> i medlemsstaterne. Alle disse aktiviteter bør gennemføres uden indskrænkelse af bestemmelserne i direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Der foretages følgende ændring i teksten: »ETI-grader og -eksamensbeviser« ændres til »grader og eksamensbeviser med ETI-mærkning« i hele forordningsforslaget.

Begrundelse

I begrundelsen til forslaget til forordning henviser Kommissionen udtrykkeligt til en ETI-mærkning af uddannelsesprogrammer, hvor iværksætter elementer føres frem. Dette er rimeligt, men for mange ledende universiteter er det ikke nødvendigt med en ETI-eksamen, for af instituttet kan nå sine mål. En eksamen, som indeholder kurser, der tildeles ETI-mærkning af en eller flere samarbejdende universiteter inden for VIS, tjener samme formål.

Henstilling 2

Artikel 5, stk. 2, litra (a)

Forslag til udtalelse	Ændringsforslag
2. ETI udvælger de partnerskaber, der skal være VIS'er, på grundlag af en konkurrenceproces, der er åben og gennemsigtig og omfatter offentliggørelse af detaljerede specifikationer og betingelser. I forbindelse med udvælgelsen af partnerskaber tages der navnlig hensyn til: (a) partnerskabets nuværende og potentielle innovationskapacitet samt dets ekspertise inden for uddannelse og forskning(...)	2. ETI udvælger de partnerskaber, der skal være VIS'er, på grundlag af en konkurrenceproces, der er åben og gennemsigtig og omfatter offentliggørelse af detaljerede specifikationer og betingelser. I forbindelse med udvælgelsen af partnerskaber tages der navnlig hensyn til: (a) partnerskabets nuværende og potentielle innovationskapacitet samt dets ekspertise og påviste potentielle <u>ekspertise</u> inden for uddannelse og forskning (...)

Begrundelse

I overensstemmelse med punkt 2.4 i forslaget til udtalelse.

Henstilling 3

Artikel 5, stk. 2

Forslag til udtalelse	Ændringsforslag
<p>ETI udvælger de partnerskaber, der skal være VIS'er, på grundlag af en konkurrenceproces, der er åben og gennemsigtig og omfatter offentliggørelse af detaljerede specifikationer og betingelser</p> <p>(...)</p> <p>Ved udvælgelsen tages der også hensyn til:</p> <p>(a) en operationel struktur, som giver sikkerhed for engagement i ETI og dets mål</p> <p>(b) evnen til at sikre et dynamisk, fleksibelt og attraktivt arbejdsmiljø, som belønner både enkeltpersoners og grupperes resultater inden for innovation, forskning og uddannelse</p> <p>(c) det grundlag, hvorpå graderne konfereres og eksamensbeviserne tildeles, herunder ordninger, som tager hensyn til Fællesskabets politik vedrørende det europæiske område for videregående uddannelse, navnlig hvad angår forenelighed, gennemsigtighed, anerkendelse og kvalitet af uddannelserne og eksamensbeviserne</p> <p>(d) partnerskabets evne til at tilpasse sig og tage hensyn til ændringer inden for dets område eller af innovationslandskabet.</p>	<p>ETI udvælger de partnerskaber, der skal være VIS'er, på grundlag af en konkurrenceproces, der er åben og gennemsigtig og omfatter offentliggørelse af detaljerede specifikationer og betingelser</p> <p>(...)</p> <p>Ved udvælgelsen tages der også hensyn til:</p> <p>(a) en operationel struktur, som giver sikkerhed for engagement i ETI og dets mål</p> <p>(b) evnen til at sikre et dynamisk, fleksibelt og attraktivt arbejdsmiljø, som belønner både enkeltpersoners og grupperes resultater inden for innovation, forskning og uddannelse</p> <p>(c) det grundlag, hvorpå graderne konfereres og eksamensbeviserne tildeles, herunder ordninger, som tager hensyn til Fællesskabets politik vedrørende det europæiske område for videregående uddannelse, navnlig hvad angår forenelighed, gennemsigtighed, anerkendelse og kvalitet af uddannelserne og eksamensbeviserne</p> <p>(d) partnerskabets evne til at tilpasse sig og tage hensyn til ændringer inden for dets område eller af innovationslandskabet.</p> <p>(e) <u>Partnerskabets styrke samt dets engagement over for regionale og lokale myndigheder og organer.</u></p>

Begrundelse

Dette forslag til ændring af lovforslaget er en opfølgning af punkt 2.8 i forslaget til udtalelse, hvori Regionsudvalget henstiller, at man giver høj prioritering til ansøgninger om at blive VIS'er fra lokale og regionale myndigheder.

Henstilling 4

Artikel 15

Forslag til udtalelse	Ændringsforslag
<p>1. ETI sikrer, at dets aktiviteter, herunder de aktiviteter, der forvaltes af VIS'erne, underkastes løbende overvågning og periodisk uafhængig evaluering for at sikre resultater af højeste kvalitet såvel som den mest effektive udnyttelse af ressourcerne. Resultaterne af evalueringen offentliggøres.</p> <p>2. Senest fem år efter datoen for vedtagelse af nærværende forordning og derefter hver fjerde år offentliggør Kommissionen en evaluering af ETI. Denne baseres på en uafhængig ekstern evaluering og omfatter en undersøgelse af, hvordan ETI udfører sine opgaver. Den dækker alle ETI's og VIS'ernes aktiviteter og omfatter en undersøgelse af effektiviteten, bæredygtigheden og relevansen af de aktiviteter, der gennemføres, og af disses sammenhæng med Fællesskabets politikker. I evalueringen tages der hensyn til de synspunkter, som de berørte aktører på både europæisk og nationalt plan har tilkendegivet.</p> <p>(...)</p>	<p>1. ETI sikrer, at dets aktiviteter, herunder de aktiviteter, der forvaltes af VIS'erne, underkastes løbende overvågning og periodisk uafhængig evaluering for at sikre resultater af højeste kvalitet såvel som den mest effektive udnyttelse af ressourcerne. Resultaterne af evalueringen offentliggøres.</p> <p>2. Senest fem år efter datoen for vedtagelse af nærværende forordning og derefter hver fjerde år offentliggør Kommissionen en evaluering af ETI. Denne baseres på en uafhængig ekstern evaluering og omfatter en undersøgelse af, hvordan ETI udfører sine opgaver. Den dækker alle ETI's og VIS'ernes aktiviteter og omfatter en undersøgelse af effektiviteten, bæredygtigheden og relevansen af de aktiviteter, der gennemføres, og af disses sammenhæng med Fællesskabets politikker. I evalueringen tages der hensyn til de synspunkter, som de berørte aktører på både europæisk og nationalt plan har tilkendegivet.</p>

Forslag til udtalelse	Ændringsforslag
	<p><u>3. Videns- og innovationssamfundenes budget skal regelmæssigt tages op til vurdering set på baggrund af deres resultater. Som en generel regel skal budgettet til videns- og innovationssamfund gradvist mindskes under projektets livscyklus og erstattes af finansiering fra andre kilder. Videns- og innovationssamfundenes evne til at tiltrække eksterne investorer vil være en vigtig succesfaktor.</u></p> <p>(...)</p>

Bruxelles, den 13. februar 2007

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse »Temastrategi for jordbundsbeskyttelse«

(2007/C 146/05)

REGIONSUDVALGET

- vurderer, at det af miljømæssige grunde giver mening at udvikle en europæisk jordbundspolitik. Jordforurening har f.eks. konsekvenser for menneskers og dyrs sundhed, og her har jordbundspolitikken en funktion. Desuden kræver klimaforandringer, de grænseoverskridende konsekvenser af jordbundsforringelse, det øgede pres på andre miljøområder og Kyoto-aftalen en indsats på europæisk niveau;
- fastholder, at et direktiv, som har til formål at opstille en statusopgørelse og bistå medlemsstaterne med at gøre en indsats, som foreslået af Kommissionen, kan bidrage til udformningen af en bæredygtig jordbundspolitik i EU. Dette betyder, at direktivet bør være fleksibelt;
- er bekymret over den administrative byrde, som — for de lokale og regionale myndigheders vedkommende — kan opstå som følge af udpegelsen af risikoområder, forpligtelsen til at evaluere risikoområderne hvert tiende år (artikel 6) og revurderingen af kortlægningen af forurenede områder (artikel 10 og 11);
- ønsker ikke, at der pålægges de berørte myndigheder direkte forpligtelser med hensyn til den praktiske oprydning eller forvaltning af forurenede områder (artikel 13);
- mener, at det er nødvendigt, at Kommissionen udarbejder en liste med omkostningseffektive foranstaltninger, som medlemsstaterne kan bruge som inspiration og vælge imellem ved udarbejdelsen af deres eget program.

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til meddelelsen fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »Temastrategi for jordbundsbeskyttelse« (KOM (2006) 231 endelig) og forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rammebestemmelser om beskyttelse af jordbunden og om ændring af direktiv 2004/35/EF (KOM (2006) 232 endelig),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 22. september om i henhold til EF-traktatens artikel 175 og 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til præsidiets beslutning af 25. april 2006 om at henvide det forberedende arbejde til Underudvalget for Bæredygtig Udvikling

under henvisning til sin udtalelse af 12. februar 2003: Mod en tematisk strategi for jordbundsbeskyttelse — CdR 190/2002 fin ⁽¹⁾

under henvisning til forslag til udtalelse (CdR 321/2006 rev. 1) vedtaget den 27. november 2006 af Underudvalget for Bæredygtig Udvikling; ordfører: Cor Lamers (NL/PPE, borgmester i Houten),

på sin 68. plenarforsamling den 13. og 14. februar 2007 (mødet den 13. februar) vedtaget følgende udtalelse:

1. Regionsudvalgets synspunkter

Generelle bemærkninger

1.1 Jordbunden har afgørende betydning for opretholdelse af livet, som kilde til næringsstoffer og vand, som regulator af kredsløb, som det område, hvor mange organismer lever, og som bærer af livet på jorden. For mennesket og naturen er det afgørende, at jordbunden optimalt og permanent kan fortsætte med at varetage disse funktioner.

1.2 Alle EU-medlemsstater konfronteres i højere eller mindre grad med jordbundsproblemer. Det er indlysende, at der i visse dele af Europa er foregået og foregår betydelige forringelsesprocesser, som giver anledning til bekymring.

1.3 Jord er ikke mobil, men forringelse af jordbunden i en medlemsstat kan ikke desto mindre få grænseoverskridende konsekvenser. Udvalget mener derfor, at forslaget er i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet. Samtidig kan udvalget konstatere, at der blot er 9 lande, som har indført en politik for jordbunden, samt at denne politik oftest er begrænset til visse aspekter af jordforureningen. Udvalget mener endvidere, at det af miljømæssige grunde giver mening at udvikle en europæisk jordbundspolitik. Jordforurening har f.eks. konsekvenser for menneskers og dyrs sundhed, og her har jordbundspolitikken en funktion. Desuden kræver klimaforandringer, de grænseoverskridende konsekvenser af jordbundsforringelse, det øgede pres på andre miljøområder og Kyoto-aftalen en indsats på europæisk niveau.

1.4 Jordbundspolitik er et meget komplekst område. Der findes i Europa over 320 forskellige jordbundstyper, som anvendes til mange formål. Jord har f.eks. en økonomisk, social, kulturel og miljømæssig funktion og bruges til landbrug, natur,

bebyggelse og anlæg af veje og diger. Af denne grund er truslerne mod jordbunden i de enkelte medlemslande meget forskellige. Der består tillige store forskelle mellem de foranstaltninger, medlemsstaterne træffer og sågar også mellem de forskellige regioner i en medlemsstat. Ud over disse geografiske forskelle er der klimatiske forskelle mellem de forskellige regioner i Europa. Disse forskelle svarer til de kompetencer, som de regionale og lokale myndigheder i medlemsstaterne har på området.

1.5 På grund af den store diversitet og vanskelighederne med at udarbejde fælles standarder mener udvalget ikke, at det på nuværende tidspunkt er muligt at vedtage et ensartet fælles regelsæt med kvantitative normer. Udvalget mener ikke desto mindre, at Kommissionens strategi er et første skridt i retning af at nå til enighed om fælles standarder i nær fremtid. Hvis jordbunden skal beskyttes effektivt, er det nødvendigt med skræddersyede løsninger. Jordbundspolitik skal primært føres på lokalt og regionalt plan.

1.6 I de fleste medlemsstater har de lokale og regionale myndigheder ansvaret for jordbundspolitikken. Lokale og regionale myndigheder bør derfor spille en vigtig rolle i udviklingen af nye metoder og foranstaltninger på jordbundsområdet.

1.7 EU har en støttende og stimulerende rolle på jordbundsområdet. En europæisk lovgivning afvises, hvis den ikke er fleksibel og giver passende politisk spillerum for medlemslandene.

Strategiens målsætninger

1.8 Udvalget er enig i strategiens målsætninger og mener, at disse udgør et væsentligt bidrag til udformningen af en fælles, fleksibel europæisk lovramme for en bæredygtig forvaltning af jordbunden.

⁽¹⁾ EFT C 128 af 29.5.2003, s. 43.

1.9 Ud fra formuleringen af målsætningerne konkluderer udvalget, at hensigten er at udvide kendskabet til jordbundsprocesser og forpligte medlemsstaterne til at gøre en indsats. Medlemslandene opfordres til at modvirke forringelse af jordbunden, men udpegningen af risikoområder, målene for bevarelse af jordbundens kvalitet, og de foranstaltninger, der iværksettes for at nå målene, fastlægges af medlemsstaterne selv. Udvalget støtter denne tilgang, idet jordbundsproblematikken på denne måde håndteres som en integreret proces, og der hermed lægges vægt på jordbundsproblematikkens lokale og regionale karakter.

Integration af jordbundsbeskyttelse i EU- og national lovgivning

1.10 Med henblik på gennemførelse af strategien må den eksisterende EU-lovgivning og -politik med relevans for jordbundsbeskyttelsen systematisk vurderes med henblik på dens bidrag til en bæredygtig forvaltning af jordbunden i Fællesskabet. Hvor der er mangler, må lovgivning og politisk indsats tilpasses. Til det formål bør Kommissionen på kort sigt udforme en køreplan.

1.11 Udvalget mener derfor, at strategien i højere grad skal afstemmes med de øvrige strategier, der udvikles inden for rammerne af det sjette miljøhandlingsprogram. Særligt strategierne for pesticider, affald og genbrug og overflade- samt grundvand.

»Bedste praksis« og kendskab til jordbundsprocesser

1.12 Udvalget mener, at oplysning og kommunikation har stor betydning for at opnå en bæredygtig forvaltning af jordbunden. Der skal ses på såvel trusler som muligheder, når det gælder jordbundens bidrag til et bæredygtigt samfund.

1.13 Der er stor forskel på de foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer (se bemærkning 1.4). Udvalget er overbevist om, at den europæiske jordbundskvalitet kan forbedres på en effektiv og praktisk måde, hvis de medlemslande, der har en jordbunds politik, videregiver deres viden til de øvrige medlemslande. Udvalget opfordrer til, at medlemsstater med en veludviklet jordbunds politik deler deres erfaringer med de medlemsstater, der ikke har omfattende lovgivning på dette område.

1.14 Udvalget lægger stor vægt på, at der skabes en platform for åben kommunikation, hvor information om »bedste praksis« — set i lyset af en passende jordbundsbeskyttelse — kan udveksles. Den store variation i jordbundsforhold kræver en omfattende oversigt over mulige foranstaltninger, der har bevist deres værdi i praksis.

Det nye rammedirektiv for jordbundsbeskyttelse

1.15 Dette direktiv har som mål at kortlægge jordbundsforringelserne i EU. Direktivet giver mulighed for at gøre dette på en ensartet og gennemskuelig måde. Beslutningen om at udpege et område til risikoområde træffes af medlemsstaten selv. Det

samme gælder for iværksættelsen af eventuelle foranstaltninger og det tempo, hvori disse gennemføres.

1.16 Udvalget fastholder, at et direktiv, som har til formål at opstille en statusopgørelse og bistå medlemsstaterne med at gøre en indsats, som foreslået af Kommissionen, kan bidrage til udformningen af en bæredygtig jordbunds politik i EU. Dette betyder, at det nuværende direktiv bør være fleksibelt og ikke må indeholde kvantitative og kvalitative normer. Foranstaltningerne bør konkretiseres på frivilligt grundlag ved hjælp af incitaments- og vejledningsordninger. Desuden bør man sørge for, at der ikke opstilles yderligere dokumentationskrav, således at unødvendigt bureaukrati bekæmpes. Samtidig bør Kommissionens foreliggende forslag ikke opfattes som en opfordring til mere vidtgående EU-intervention.

1.17 Udvalget mener, at opnåelse af miljønormer bør tillægges højeste prioritet og at dette er en opgave for nationalstaterne, uden at der gribes ind i hæftelsen og ansvaret hos ejere og hos dem, der forårsager jordbundsbelastninger. Det vil sige, at det må tydeliggøres, at man ved anvendelsen af princippet om, at forurenere betaler, ikke blot kan drage forurenere, men også andre, som har forpligtelser, til ansvar. Udvalget understreger, at spørgsmålet om, hvem der er ansvarlig, i sidste ende afgøres på nationalt plan.

1.18 Udvalget er bange for, at man ved udformningen af de konkrete krav til EU-direktivet, især med hensyn til fastlæggelse af kriterierne for risikovurdering ved jordbundskontamination, vil ty til et udvalg i henhold til afgørelse 1999/468/EF (komitologi). Der bør her vælges en fremgangsmåde, som tager hensyn til alle berørte interessegrupper (stakeholders) og som sikrer en tilstrækkelig inddragelse.

Administrative omkostninger

1.19 Artikel 16 i direktivet indeholder en lang række rapporteringsforpligtelser, som først og fremmest lokale og regionale myndigheder skal leve op til. Udvalget mener, at der her er tale om en uforholdsmæssig stor administrativ byrde, der ikke bør pålægges kommuner og regioner. I den forbindelse skal det bemærkes, at den opmærksomhed, den arbejdstid og de finansielle midler, der bruges på rapportering ikke samtidig kan bruges på at forhindre jordbundsforringelser, selvom det er indsatsen mod jordbundsforringelse, der er den vigtigste.

1.20 Udvalget bifalder, at der lægges vægt på den eksterne integration af jordbunds politikken i sektorpolitikken og lovgivningen på hvert forvaltningsniveau (artikel 3). Når det gælder gennemførelsen af sektorspecifikke politikker, bør der udvises tilbageholdenhed, hvad angår indførelsen af obligatorisk kontrol på grundlag af eksisterende data (jordbundsprøver). Kontrol er kun relevant, hvor der er en risiko for jordbunden. Da forslaget allerede er et rammedirektiv, er jordbundsprøver i gennemførelsesdelen generelt overflødige. I komplekse og omfangsrige sager er udarbejdelsen af en miljøkonsekvensvurdering allerede obligatorisk.

1.21 Udvalget er bekymret over den administrative byrde, som — for de lokale og regionale myndigheders vedkommende — kan opstå som følge af udpegelsen af risikoområder, forpligtelsen til at evaluere risikoområderne hvert tiende år (artikel 6) og revurderingen af kortlægningen af forurenede områder (artikel 10 og 11).

1.22 Udvalget konstaterer, at direktivforslaget indeholder en række indsamlings- og rapporteringsforpligtelser og oplæg til opstilling af strategiske miljøundersøgelser og programmer, hvis gennemførelse vil medføre betydelige ekstraudgifter. I EU's bestemmelser bør man i videst mulig udstrækning undlade at indføre strategiske miljøundersøgelser og programmer.

1.23 Udvalget mener, at inddragelsen af offentligheden ikke bør være begrænset til de tilfælde, som omtales i direktivet om miljøoplysninger.

Programmer med foranstaltninger til bekæmpelse af jordbundsforringelser

1.24 Udvalget ønsker ikke, at der pålægges de berørte myndigheder direkte forpligtelser med hensyn til den praktiske oprydning eller forvaltning af forurenede områder (artikel 13). Myndighederne sørger for, at oprydningen rent faktisk finder sted. Der må tages hensyn til lovgivningen i den berørte medlemsstat og de specifikke, lokale jordbundsforhold. Naturligvis har de berørte myndigheder stadig ansvaret for, at de forurenede områder forvaltes på passende vis.

1.25 Udvalget er tilfreds med den funktionelle oprydning (artikel 1 stk. 1, og 13, stk. 2). Der træffes foranstaltninger, som afhænger af, hvad jorden bruges til for nuværende.

1.26 *Konsekvensanalysen* viser, at foranstaltninger til minimering af jordbundsforringelse har stor samfundsmæssig værdi. Udvalget understreger denne konklusion, men ønsker samtidig at gøre opmærksom på, at der for at opnå denne værdi først må investeres i jordbunden. Vi ved af erfaring, at gennemførelsen af jordudbedringsprojekter ofte går i stå på grund af mangel på økonomiske midler, især på kommunalt og regionalt niveau.

1.27 Udvalget ser indførelsen af rapporten om jordbundens tilstand (artikel 12) som en europæisk støtte til kortlægningen af forurenede arealer, idet rapporten på den ene side yder et bidrag til en konsekvent opdatering af listen over forurenede arealer, og på den anden side sikrer, at købere af grunde fra andre medlemslande på en gennemsækelig måde får de nødvendige informationer og undgår økonomiske tab. Hermed gennemføres »forurenere betaler-princippet« i artikel 4 i praksis.

1.28 Udvalget mener, at der ved udpegelsen af foranstaltninger til bevaring af jordbundens funktioner udover de sociale

og økonomiske aspekter tillige skal lægges vægt på sikkerhedsforhold og forekomsten af arkæologisk, geologisk og geomorfologisk kulturarv (artikel 8).

1.29 Regionsudvalget finder, at Kommissionens krav om nationale finansieringsmodeller for oprydning af forurenede arealer (artikel 13) ikke i tilstrækkelig grad tager hensyn til eksisterende specifikke regionale (finansierings-) modeller, som har vist sig at fungere godt i praksis. Frygten for, at EU-regulering på dette område kan virke hindrende, er velbegrunderet.

»Bedste praksis«

1.30 Udvalget finder, at en af hjørnestenene i Kommissionens forslag er oprettelsen af en platform for informationsudveksling (artikel 17). De regionale og lokale myndigheder bør — med udgangspunkt i deres praktiske viden og indsamlede erfaringer — deltage aktivt i denne platform.

2. Regionsudvalgets henstillinger

2.1 Udvalget mener, at det er nødvendigt, at Kommissionen udarbejder en liste med omkostningseffektive foranstaltninger, som medlemsstaterne kan bruge som inspiration og selvstændigt vælge imellem ved udarbejdelsen af deres eget program. De medlemsstater, der endnu ikke har udviklet nogen jordbundspolitik, eller er i færd med at gøre det for øjeblikket, kan kun arbejde effektivt, hvis de har tilstrækkeligt stort kendskab til området.

2.2 Udvalget foreslår, at der ikke indføres en omfattende europæisk rapporteringspligt, men at medlemsstaterne i stedet gør brug af deres egne rapporteringssystemer, og at Kommissionen får adgang til disse informationer (artikel 16).

2.3 Risikoområderne kan kortlægges meget nøjagtigt, med en mindre administrativ byrde, hvis der på forhånd gøres brug af en quick scan, der gør det klart, hvilke risici der eksisterer for (en del af) jordbunden i den berørte medlemsstat. Når det gælder evalueringen af risikoområderne og kortlægningen af forurenede arealer, er en komplet revision ikke nødvendig. Det er tilstrækkeligt med en opdatering på grundlag af de indsamlede overvågningsdata.

2.4 Udvalget opfordrer til at konkretisere Kommissionens forskningsdagsorden som bebudet i temastrategien ved hjælp af prioriteter og en tidsplan. Klimaforandringernes konsekvenser for jordbunden skal kortlægges med allerhøjeste prioritet. Klimaforandringer fører/kan føre til en hurtigere nedbrydning af organisk stof. Set i lyset af den vigtige rolle, som organisk stof spiller for jordbundens funktion, kan klimaforandringerne få store følger for en bæredygtig forvaltning af jordbunden.

Henstilling 1

Artikel 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. Dette direktiv fastsætter rammebestemmelser for beskyttelse af jordbunden og bevaring af dens evne til at opfylde følgende økologiske, økonomiske, sociale og kulturelle funktioner:</p> <p>a) biomasseproduktion, herunder landbrug og skovbrug</p> <p>b) oplagring, filtrering og omdannelse af vand, næringsstoffer og andre stoffer</p> <p>c) biodiversitetspulje, f.eks. levesteder, arter og gener</p> <p>d) fysisk og kulturelt miljø for mennesker og menneskelige aktiviteter</p> <p>e) kilde til råmaterialer</p> <p>f) kulstofpulje</p> <p>(g) reservoir for vores geologiske og arkæologiske arv.</p> <p>I dette øjemed opstiller direktivet foranstaltninger til at forebygge jordforringelsesprocesser, der både er naturligt forekommende og forårsaget af forskellige menneskelige aktiviteter, og som underminerer jordens evne til at opfylde de ovennævnte funktioner. Foranstaltningerne omfatter afbødning af virkningerne af disse processer og genopretning og udbedring af forringet jord, så den opnår et funktionsniveau, der mindst opfylder de nuværende eller godkendte fremtidige anvendelsesformål.</p>	<p>1. Dette direktiv fastsætter rammebestemmelser for beskyttelse af jordbunden og bevaring af dens evne til at opfylde følgende økologiske, økonomiske, sociale og kulturelle funktioner, <u>hvis de er relevante</u>:</p> <p>a) biomasseproduktion, herunder landbrug og skovbrug</p> <p>b) oplagring, filtrering og omdannelse af vand, næringsstoffer og andre stoffer</p> <p>c) biodiversitetspulje, f.eks. levesteder, arter og gener</p> <p>d) fysisk og kulturelt miljø for mennesker og menneskelige aktiviteter</p> <p>e) kilde til råmaterialer</p> <p>f) kulstofpulje</p> <p>(g) reservoir for vores geologiske, <u>geomorfologiske</u> og arkæologiske arv.</p> <p>I dette øjemed opstiller direktivet foranstaltninger til at forebygge jordforringelsesprocesser, der både er naturligt forekommende og forårsaget af forskellige menneskelige aktiviteter, og som underminerer jordens evne til at opfylde de ovennævnte funktioner. Foranstaltningerne omfatter afbødning af virkningerne af disse processer og genopretning og udbedring af forringet jord, så den opnår et funktionsniveau, der mindst opfylder de nuværende eller godkendte fremtidige anvendelsesformål.</p>

Begrundelse

I artiklen præciseres det, at det drejer sig om en målrettet indsats. Det bør præciseres, at brugen af begrebet »alle« (i art. 1, stk. 1, i den hollandske tekst) kan fortolkes som et krav om multifunktionel brug, hvilket vil medføre, at jordbunden skal kunne opfylde alle de nævnte funktioner på samme tid.

Udover at være arkiv for den geologiske og arkæologiske kulturarv er jordbunden også et arkiv for den geomorfologiske kulturarv. Med geomorfologi menes jordbundens betydning for landoverfladens form. I de tilfælde, hvor landoverfladens form har en særlig værdi, bør der lægges vægt på at bevare denne.

Henstilling 2

Artikel 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Ved udviklingen af sektorpolitikker, der kan formodes at forværre eller modvirke forringelsesprocesserne, indkredser, beskriver og vurderer medlemsstaterne, hvordan de pågældende politikker påvirker disse processer, navnlig i forbindelse med regional fysisk planlægning og byplanlægning, transport, energi, landbrug, landdistriktsudvikling, skovbrug, råstofudvinding, handel og industri, produktpolitik, turisme, klimaændringer, miljø og natur og landskaber.</p> <p>Medlemsstaterne offentliggør disse oplysninger.</p>	<p>Ved udviklingen af sektorpolitikker, der kan formodes at forværre eller modvirke forringelsesprocesserne, indkredser, beskriver og vurderer medlemsstaterne, hvordan de pågældende politikker påvirker disse processer, navnlig i forbindelse med regional fysisk planlægning og byplanlægning, transport, energi, landbrug, landdistriktsudvikling, skovbrug, råstofudvinding, handel og industri, produktpolitik, turisme, klimaændringer, miljø og natur og landskaber.</p> <p>Medlemsstaterne offentliggør disse oplysninger. <u>Kommissionen skal ved udformningen af en EU-politik og -lovgivning for jordbunden tage højde for ekstern integration</u></p>

Begrundelse

Udvalget er tilfreds med den eksterne integration af politikken som beskrevet i artikel 3. Udvalget mener, at dette ikke kun bør være en forpligtelse for medlemsstaterne, men for EU som helhed.

Henstilling 3

Artikel 6

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. Senest fem år efter [gennemførelsesdato] kortlægger medlemsstaterne på passende niveau de områder inden for deres territorium, i det følgende benævnt »risikoområder«, hvor der er afgørende dokumentation for eller rimelig grund til mistanke om, at en eller flere af følgende jordforringelsesprocesser har fundet sted eller kan ventes at ville finde sted i en nær fremtid:</p> <p>a) vand- eller vinderosion</p> <p>b) tab af organisk materiale som følge af en stadig nedgang i jordens indhold af organisk materiale, bortset fra ikke nedbrudte plante- og dyrerester og de delvist nedbrudte produkter heraf og jordens biomasse</p> <p>c) jordpakning som følge af øget densitet og mindsket porøsitet</p> <p>e) forsaltning som følge af ophobning af opløselige salte i jorden</p> <p>f) jordskred forårsaget af nedadgående, moderat til hurtigt bevægelse af jord og klippemateriale.</p> <p>Ved kortlægning af risikoområder anvender medlemsstaterne for hver af disse jordforringelsesprocesser mindst de i bilag I anførte parametre og tager højde for virkningerne af disse processer i form af forværring af drivhusgasudledningerne og ørkendannelsen.</p> <p>2. Listen over risikoområder, der er kortlagt i overensstemmelse med stk. 1, offentliggøres og revurderes mindst hvert tiende år.</p>	<p>1. Senest fem år efter [gennemførelsesdato] kortlægger medlemsstaterne på det efter deres bedømmelse passende <u>forvaltnings- og geografiske niveau</u> de områder inden for deres territorium, i det følgende benævnt »risikoområder«, hvor der er afgørende dokumentation for eller rimelig grund til mistanke om, at en eller flere af følgende jordforringelsesprocesser har fundet sted eller kan ventes at ville finde sted i en nær fremtid:</p> <p>a) vand- eller vinderosion</p> <p>b) tab af organisk materiale som følge af en stadig nedgang i jordens indhold af organisk materiale, bortset fra ikke nedbrudte plante- og dyrerester og de delvist nedbrudte produkter heraf og jordens biomasse</p> <p>c) jordpakning som følge af øget densitet og mindsket porøsitet</p> <p>e) forsaltning som følge af ophobning af opløselige salte i jorden</p> <p>f) jordskred forårsaget af nedadgående, moderat til hurtigt bevægelse af jord og klippemateriale.</p> <p>Ved kortlægning af risikoområder anvender medlemsstaterne for hver af disse jordforringelsesprocesser, <u>en quick scan for at vurdere, hvilke processer der ikke er relevante for (en del af) jordbunden i medlemsstaten. Med hensyn til de resterende jordforringelsesprocesser udarbejdes en liste over potentielle risikoområder. De faktiske risikoområder udpeges ved som minimum at analysere de potentielle risikoområder ud fra mindst de i bilag I anførte parametre og der tages højde for virkningerne af disse processer i form af forværring af drivhusgasudledningerne og ørkendannelsen.</u></p> <p>2. Listen over risikoområder, der er kortlagt i overensstemmelse med stk. 1, offentliggøres og <u>revurderes ajourføres</u> mindst hvert tiende år.</p>

Begrundelse

Stk. 1: Medlemsstaterne bestemmer selv, hvilket forvaltnings- og geografisk niveau, der skal gøres brug af ved kortlægningen af risikoområderne. Beslutningen om, hvilke foranstaltninger (om nogen) der iværksættes i risikoområderne er en politisk afgørelse i medlemsstaten selv. Inden der sker en kortlægning af risikoområder, bør der gennemføres en quickscan, så der kan foretages et fravalg. Der skal være en anledning til at gennemføre yderligere undersøgelser. På grundlag af den første udvælgelse kan en nærmere kortlægning af risikoområderne baseret på parametrene i bilag I gennemføres. Som eksempel nævnes her organisk materiale. I landbrugsområder er der forskel på indholdet af organisk materiale pr. parcel (heterogene områder). Organisk materiale genoprettes langsomt, tit på parcellniveau, og dette skal primært sikres via cross compliance, gennem god miljømæssig brug.

Stk. 2: Kommissionens brug af begrebet »revurderes« giver indtryk af, at der hvert tiende år skal gennemføres en komplet undersøgelse. Det vigtigste er, at medlemsstaterne har et godt overvågningssystem, så der kan ske en ajourføring af risikoområderne hvert tiende år.

Henstilling 4

Artikel 8

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. For at bevare jordfunktionerne, jf. artikel 1, stk. 1, udarbejder medlemsstaterne på passende niveau et indsatsprogram for de kortlagte risikoområder, jf. artikel 6, som mindst indeholder risikoreduktionsmål, egnede foranstaltninger til at nå disse mål, en tidsplan for gennemførelse af foranstaltningerne og et skøn over tildelingen af private eller offentlige midler til finansiering af foranstaltningerne.</p> <p>2. Ved udarbejdelse eller revision af indsatsprogrammerne, jf. stk. 1, tager medlemsstaterne behørigt hensyn til de sociale og økonomiske konsekvenser af de påtænkte foranstaltninger.</p> <p>Medlemsstaterne sikrer, at foranstaltningerne er omkostningseffektive og teknisk gennemførlige, og foretager konsekvensanalyser, herunder cost-benefit-analyser, inden indsatsprogrammerne indføres.</p> <p>I indsatsprogrammerne angiver medlemsstaterne, hvordan foranstaltningerne skal gennemføres, og hvordan de vil bidrage til at opfylde de opstillede miljømål.</p> <p>3. Hvis et område trues af risici fra flere jordforringelsesprocesser samtidig, kan medlemsstaterne vedtage et samlet indsatsprogram med de relevante risikoreduktionsmål for alle de kortlagte risici, ledsaget af passende foranstaltninger til gennemførelse af disse mål.</p> <p>4. Indsatsprogrammet udarbejdes senest syv år efter [gennemførelsesdato] og anvendes senest otte år efter denne dato.</p> <p>Indsatsprogrammet offentliggøres og revurderes mindst hvert femte år.</p>	<p>1. For at bevare jordfunktionerne, jf. artikel 1, stk. 1, udarbejder medlemsstaterne på <u>det efter deres bedømmelse passende forvaltningsniveau og geografiske niveau</u> et indsatsprogram for de kortlagte risikoområder, jf. artikel 6, som mindst indeholder risikoreduktionsmål, egnede foranstaltninger til at nå disse mål, en tidsplan for gennemførelse af foranstaltningerne og et skøn over tildelingen af private eller offentlige midler til finansiering af foranstaltningerne.</p> <p>2. Ved udarbejdelse eller revision af indsatsprogrammerne, jf. stk. 1, tager medlemsstaterne behørigt hensyn til de sociale og økonomiske konsekvenser af de påtænkte foranstaltninger, <u>samt følgerne for sikkerheden og den arkæologiske, geomorfologiske og geologiske kulturarv.</u></p> <p>Medlemsstaterne sikrer, at foranstaltningerne er omkostningseffektive og teknisk gennemførlige, og foretager konsekvensanalyser, herunder cost-benefit-analyser, inden indsatsprogrammerne indføres.</p> <p>I indsatsprogrammerne angiver medlemsstaterne, hvordan foranstaltningerne skal gennemføres, og hvordan de vil bidrage til at opfylde de opstillede miljømål.</p> <p>3. Hvis et område trues af risici fra flere jordforringelsesprocesser samtidig, kan medlemsstaterne vedtage et samlet indsatsprogram med de relevante risikoreduktionsmål for alle de kortlagte risici, ledsaget af passende foranstaltninger til gennemførelse af disse mål.</p> <p>4. Indsatsprogrammet udarbejdes senest <u>syv år efter [gennemførelsesdato]</u> fem år efter at Kommissionen har offentliggjort listen iflg. artikel 17, stk. 2, og anvendes senest <u>otte fire</u> år efter denne dato.</p> <p>Indsatsprogrammet offentliggøres og revurderes mindst hvert femte år.</p>

Begrundelse

Stk. 2: Udvalget mener, at det er utilstrækkeligt kun at se på de sociale og økonomiske konsekvenser. Også de sikkerhedsmæssige, geomorfologiske, geologiske og arkæologiske følger er vigtige.

Foranstaltningerne finansieres af medlemsstaterne selv. Det er derfor omsonst, at et europæisk direktiv pålægger medlemsstaterne at træffe omkostningseffektive foranstaltninger.

Stk. 4: Kommissionens tekst tager udgangspunkt i det øjeblik, hvor direktivet træder i kraft. En forudsætning for, at de nationale, regionale og lokale myndigheder kan iværksætte foranstaltninger er, at de har et overblik over mulighederne. En liste med omkostningsbesparende foranstaltninger, som disse myndigheder kan basere deres indsatsprogram på, er en nødvendig forudsætning (se også henstilling 9 og 10). Her kan Kommissionen skabe en betydelig merværdi. Udvalget mener derfor, at datoen for offentliggørelsen af denne liste er et bedre udgangspunkt.

Henstilling 5

Artikel 10

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. Medlemsstaterne kortlægger efter proceduren i artikel 11 de arealer, i det følgende benævnt »forurenede arealer«, på deres nationale territorium, hvor forekomsten af farlige stoffer forårsaget af menneskelige aktiviteter er dokumenteret og af et sådant omfang, at de efter medlemsstaternes vurdering indebærer betydelig risiko for menneskers sundhed eller miljøet.</p> <p>Denne risiko vurderes under hensyn til jordens nuværende eller godkendte fremtidige anvendelsesformål.</p> <p>2. Medlemsstaterne udarbejder en national opgørelse over forurenede arealer, i det følgende benævnt »opgørelsen«. Opgørelsen offentliggøres og revurderes mindst hvert femte år.</p>	<p>1. Medlemsstaterne kortlægger efter proceduren i artikel 11 de arealer, i det følgende benævnt »forurenede arealer«, på deres nationale territorium, hvor forekomsten af farlige stoffer forårsaget af menneskelige aktiviteter er dokumenteret og af et sådant omfang, at de efter medlemsstaternes vurdering indebærer betydelig risiko for menneskers sundhed eller miljøet.</p> <p>Denne risiko vurderes under hensyn til jordens nuværende eller godkendte fremtidige anvendelsesformål.</p> <p>2. Medlemsstaterne udarbejder en national opgørelse over forurenede arealer, i det følgende benævnt »opgørelsen«. Opgørelsen offentliggøres og <u>ajourføres om nødvendigt hvert femte år</u> revurderes mindst hvert femte år.</p>

Begrundelse

Stk. 2: Kommissionens brug af begrebet »revurderes« giver indtryk af, at der hvert femte år skal gennemføres en komplet undersøgelse. Det vigtigste er, at medlemsstaterne har et godt overvågningssystem, så der kan ske en ajourføring af risikoområderne hvert femte år.

Henstilling 6

Artikel 11

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. Hver medlemsstat udpeger en kompetent myndighed, der er ansvarlig for kortlægningen af forurenede arealer.</p> <p>2. Senest fem år efter [gennemførelsesdato] skal de kompetente myndigheder mindst have kortlagt de arealer, hvor de i bilag II anførte potentielt jordforurenende aktiviteter finder sted eller har fundet sted tidligere.</p> <p>I denne henseende bedømmes aktiviteterne i punkt 2 i bilag II uden hensyntagen til tærskelværdierne i bilag I til Rådets direktiv 96/61/EF, dog ikke aktiviteter, der udføres af mikrovirksomheder som defineret i artikel 2, punkt 3, i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF, og aktiviteter i forbindelse med husdyrhold.</p> <p>Kortlægningen revurderes jævnligt.</p> <p>3. De kompetente myndigheder måler efter nedestående tidsplan koncentrationen af farlige stoffer på de arealer, der er kortlagt i overensstemmelse med stk. 2; for arealer, hvor koncentrationsniveauerne er så høje, at det med rimelighed kan antages, at de udgør en betydelig risiko for menneskers sundhed eller miljøet, foretages der en risikovurdering på stedet:</p> <p>a) senest fem år efter [gennemførelsesdato] for mindst 10 % af arealerne</p> <p>b) senest 15 år efter [gennemførelsesdato] for mindst 60 % af arealerne</p> <p>c) senest 25 år efter [gennemførelsesdato] for de resterende arealer.</p>	<p>1. Hver medlemsstat udpeger en kompetent myndighed, der er ansvarlig for kortlægningen af forurenede arealer.</p> <p>2. Senest fem år efter [gennemførelsesdato] skal de kompetente myndigheder mindst have kortlagt de arealer, hvor de i bilag II anførte potentielt jordforurenende aktiviteter finder sted eller har fundet sted tidligere.</p> <p>I denne henseende bedømmes aktiviteterne i punkt 2 i bilag II uden hensyntagen til tærskelværdierne i bilag I til Rådets direktiv 96/61/EF, dog ikke aktiviteter, der udføres af mikrovirksomheder som defineret i artikel 2, punkt 3, i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF, og aktiviteter i forbindelse med husdyrhold.</p> <p>Kortlægningen revurderes <u>ajourføres</u> jævnligt.</p> <p>3. De kompetente myndigheder skal måle efter nedestående tidsplan koncentrationen af farlige stoffer på de arealer, der er kortlagt i overensstemmelse med stk. 2; sørge for, at forureningssituationen på de arealer, der er kortlagt i overensstemmelse med stk. 2, afklares; for arealer, hvor forureningsniveauerne er så høje, at det med rimelighed kan antages, at de udgør en betydelig risiko for menneskers sundhed eller miljøet skal de sørge for, at der foretages <u>der er en risikovurdering på stedet:</u></p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	a) senest fem år efter [gennemførelsesdato] for mindst 10 % af arealerne b) senest 15 år efter [gennemførelsesdato] for mindst 60 % af arealerne c) senest 25 år efter [gennemførelsesdato] for de resterende arealer.

Begrundelse

De kompetente myndigheder har ansvaret for kortlægningen af de forurenede arealer og de hermed forbundne eventuelle risici for folkesundheden og miljøet. Det betyder ikke, at det er de kompetente myndigheder selv, der skal stå for undersøgelsen af disse arealer. Generelt forventes det i første omgang af forureneren, ejeren, eller brugeren, at vedkommende redegør for forureningen. Hvis det ikke længere er muligt at finde et kontaktpunkt vedrørende forureningen, kan de kompetente myndigheder beslutte selv at gennemføre undersøgelsen.

Henstilling 7

Artikel 12

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. Rapporten over jordbundstilstanden udarbejdes af et organ eller en person, der er godkendt og udpeget af medlemsstaten. Den indeholder mindst følgende oplysninger: a) historiske baggrundsoplysninger om arealet, stammende fra officielle optegnelser b) en kemisk analyse til bestemmelse af koncentrationen af farlige stoffer i jorden, begrænset til de stoffer, som har tilknytning til den potentielt forurenende aktivitet på arealet c) de koncentrationsniveauer, hvor sådanne farlige stoffer med rimelighed kan antages at udgøre en betydelig risiko for menneskers sundhed eller miljøet.	2. Rapporten over jordbundstilstanden udarbejdes af et organ eller en person, der er godkendt og udpeget af medlemsstaten. Den indeholder mindst følgende oplysninger: a) historiske baggrundsoplysninger om arealet, stammende fra officielle optegnelser b) en kemisk analyse til bestemmelse af koncentrationen af farlige stoffer i jorden, begrænset til de stoffer, som har tilknytning til den potentielt forurenende aktivitet på arealet c) de koncentrationsniveauer, hvor sådanne farlige stoffer med rimelighed kan antages at udgøre en betydelig risiko for menneskers sundhed eller miljøet, <u>idet der tages højde for medlemsstatens risiko- og jordbrundsoprydningspolitik, og de specifikke lokale jordbundsomstændigheder.</u>

Begrundelse

Af stk. 2, litra c, kan afledes, at der eksisterer én liste med koncentrationsniveauer, der indebærer risici. Udvalget mener, at eventuelle risici for folkesundheden og miljøet afhænger af, hvad arealet bruges til. Denne brug kan desuden ændre sig efter, at arealet er blevet solgt.

Hvis man i jordbundsrapporten vil udtale sig om mulige risici forbundet med arealet, må der gennemføres en risikoanalyse, og i den forbindelse skal også den aktuelle og godkendte fremtidige brug af arealet inddrages.

Standardmodellen for jordbundsrapporten skal muliggøre en fortolkning af aktiviteterne, hvor der tages højde for den risiko- og oprydningspolitik, der føres i landet.

Henstilling 8

Artikel 13

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 13</i></p> <p style="text-align: center;">Oprydning</p> <p>1. Medlemsstaterne sørger for oprydning af forurenede arealer, der er opført i deres opgørelser.</p> <p>2. Oprydning består i foranstaltninger til at fjerne, kontrollere, indeslutte eller begrænse forureninger, således at det forurenede areal, under hensyn til dets nuværende og godkendte fremtidige anvendelse, ikke længere udgør nogen betydelig risiko for menneskers sundhed eller miljøet.</p> <p>3. Medlemsstaterne indfører passende ordninger til finansiering af oprydning af forurenede arealer i tilfælde, hvor forurenere ikke kan identificeres, ikke kan holdes ansvarlig for forureningen efter den nationale lovgivning eller fællesskabslovgivningen eller ikke kan formås at bære oprydningens omkostninger i overensstemmelse med forurenere betaler-princippet.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 13</i></p> <p style="text-align: center;">Oprydning</p> <p>1. Medlemsstaterne sørger for oprydning af forurenede arealer, der er opført i deres opgørelser.</p> <p>2. Oprydning består i foranstaltninger til at fjerne, kontrollere, indeslutte eller begrænse forureninger, således at det forurenede areal, under hensyn til dets nuværende og godkendte fremtidige anvendelse, ikke længere udgør nogen betydelig risiko for menneskers sundhed eller miljøet.</p> <p>3. <u>Inden den egentlige oprydning påbegyndes, bør der iværksættes midlertidige foranstaltninger, der sikrer, at det ikke er muligt at komme i berøring med de forurenende stoffer, forudsat at de kan retfærdiggøres på passende vis, og at de ikke strækker sig over for lang tid.</u></p> <p>4. Medlemsstaterne indfører passende ordninger til finansiering af oprydning af forurenede arealer i tilfælde, hvor forurenere ikke kan identificeres, ikke kan holdes ansvarlig for forureningen efter den nationale lovgivning eller fællesskabslovgivningen eller ikke kan formås at bære oprydningens omkostninger i overensstemmelse med forurenere betaler-princippet <u>Oprydningen kan finansieres ved hjælp af tilgængelig EU-støtte.</u></p>

Begrundelse

Stk. 2: Konkrete oprydningsforanstaltninger kan, hvis det er miljømæssigt forsvarligt, udsættes, hvis de kan udføres mere effektivt og billigere i forbindelse med andre aktiviteter, som f.eks. lands- og byplanlægning, herunder byggeplaner. I så tilfælde må der så træffes midlertidige sikkerhedsforanstaltninger.

Henstilling 9

Artikel 16

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen følgende oplysninger senest otte år efter [gennemførelsesdato] og derefter hvert femte år:</p> <p>a) et resumé af de initiativer, der er taget i medfør af artikel 5</p> <p>b) de risikoområder, der er kortlagt i medfør af artikel 6, stk. 1</p> <p>c) de metoder, der anvendes til kortlægning af risikoområder i medfør af artikel 7</p> <p>d) de indsatsprogrammer, der er vedtaget i medfør af artikel 8, samt en effektivitetsvurdering af de foranstaltninger, der er truffet til at reducere risikoen for og forekomsten af jordforringelsesprocesser</p> <p>e) resultatet af kortlægningen i medfør af artikel 11, stk. 2 og 3, og opgørelsen over forurenede arealer udarbejdet i medfør af artikel 10, stk. 2</p> <p>f) den nationale oprydningsstrategi vedtaget i medfør af artikel 14</p> <p>g) et resumé af oplysningsinitiativer, der er taget i medfør af artikel 15</p>	<p>1. Medlemsstaterne meddeler <u>sørger for</u>, at Kommissionen senest otte år efter [gennemførelsesdato] og derefter hvert femte år <u>kan få adgang til data, hvoraf følgende oplysninger kan udledes:</u></p> <p>a) et resumé af de initiativer, der er taget i medfør af artikel 5</p> <p>ab) de risikoområder, der er kortlagt i medfør af artikel 6, stk. 1</p> <p>be) de metoder, der anvendes til kortlægning af risikoområder i medfør af artikel 7</p> <p>d) de indsatsprogrammer, der er vedtaget i medfør af artikel 8, samt en effektivitetsvurdering af de foranstaltninger, der er truffet til at reducere risikoen for og forekomsten af jordforringelsesprocesser</p> <p>ce) resultatet af kortlægningen i medfør af artikel 11, stk. 2 og 3, og opgørelsen over forurenede arealer udarbejdet i medfør af artikel 10, stk. 2</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<p>f) den nationale oprydningstrategi vedtaget i medfør af artikel 14</p> <p>g) et resumé af oplysningsinitiativer, der er taget i medfør af artikel 15</p> <p><u>2. Medlemsstaterne sørger for, at Kommissionen senest tre år efter udarbejdelsen af listen, som nævnt i artikel 17, stk. 2 og derefter hvert femte år kan få adgang til data, hvoraf følgende oplysninger kan udledes:</u></p> <p><u>a) et resumé af de initiativer, der er taget i medfør af artikel 5</u></p> <p><u>b) de indsatsprogrammer, der er vedtaget i medfør af artikel 8, samt en effektivitetsvurdering af de foranstaltninger, der er truffet til at reducere risikoen for og forekomsten af jordforringelsesprocesser</u></p> <p><u>c) den nationale oprydningstrategi vedtaget i medfør af artikel 14</u></p> <p><u>d) et resumé af oplysningsinitiativer, der er taget i medfør af artikel 15</u></p> <p><u>3. Medlemsstaterne kan ved videregivelse af dataene i stk. 1 og 2 gøre brug af deres egne systemer.</u></p>

Begrundelse

Artikel 16 i direktivet indeholder en lang række rapporteringsforpligtelser, som først og fremmest lokale og regionale myndigheder skal leve op til. Udvalget mener, at der her er tale om en uforholdsmæssig stor administrativ byrde, der pålægges kommuner og regioner. Udvalget foreslår derfor, at medlemsstaterne gør brug af deres eget rapporteringssystem, og at Kommissionen får adgang til oplysningerne. I Kommissionens tekst bliver de i litra a, b, c, d, e, f og g efterspurgte informationer behandlet på samme vis. De efterspurgte informationer skal meddeles senest 8 år efter gennemførelsesdatoen. Udvalget ønsker at foretage en underopdeling af informationerne og foreslår følgende tidsplan:

1. medlemsstaterne kortlægger risikoområderne og udarbejder en opgørelse (se litra b, c og e i Kommissionens tekst);
2. Kommissionen udarbejder en oversigt som nævnt i artikel 17 (se henstilling 10);
3. medlemsstaterne udarbejder et indsatsprogram (se litra a, d, f og g i Kommissionens tekst).

Medlemsstaterne kan kun udarbejde et indsatsprogram og træffe foranstaltninger, hvis de råder over et tilstrækkeligt kendskab til og viden om jordbundsbeskyttelse. Viden er derfor en afgørende forudsætning for at kunne leve op til forpligtelserne i litra a, d, f og g i Kommissionens tekst. Erfaringerne med rammedirektivet om vand og den europæiske lovgivning om luftkvalitet har vist, at der er vigtigt, at Kommissionen forpligtes til at udarbejde et katalog indeholdende viden, mulige løsninger og »bedste praksis«, inden medlemsstaterne forpligtes til at fremlægge deres indsatsprogram. Dette gælder navnlig for stk. 1, litra a, i Kommissionens tekst, der handler om arealbefæstelse. Der hersker stor uklarhed om, hvilke foranstaltninger der kan formindske eller forhindre arealbefæstelse. Mulige løsninger kan findes på områderne fysisk planlægning og byggeteknik, samt ved at se på de finansielle rammer.

Henstilling 10

Artikel 17

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Senest et år efter [ikrafttræden] opretter Kommissionen en platform for informationsudveksling mellem medlemsstaterne og interessenterne om kortlægningen af risikoområder i medfør af artikel 6 og om de risikovurderingsmetoder for forurenede arealer, der er i brug eller under udvikling.	<p>1. Senest et år efter [ikrafttræden] opretter Kommissionen en platform for informationsudveksling mellem medlemsstaterne og interessenterne om kortlægningen af risikoområder i medfør af artikel 6 og om de risikovurderingsmetoder for forurenede arealer, der er i brug eller under udvikling.</p> <p>2. Senest tre år efter direktivets ikrafttrædelse skal Kommissionen have gennemført de tiltag til implementering af direktivet, der er nævnt i tema-strategien for jordbundsbeskyttelse. Disse tiltag har blandt andet følgende formål:</p> <p>a) udarbejdelse af et katalog med en oversigt over omkostningseffektive foranstaltninger, som medlemsstaterne frit kan vælge imellem.</p> <p>b) udarbejdelse af en liste med eksempler på »bedste praksis« til formindskelse af de negative konsekvenser af arealbefæstelse.</p> <p>3. Bliver det som følge af informationsudvekslingen, jf. denne artikels stk. 1, klart, at der er behov for at harmonisere metoderne til vurdering af risikoen ved jordforurening, vedtager Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 251 fælles kriterier for risikovurdering af jordforurening.</p>

Begrundelse

Stk. 2: I den tematiske strategi for jordbundsbeskyttelse foreslår Kommissionen, at der iværksættes tiltag til kortlægning af »bedste praksis«. Kommissionen har oplyst, at 9 af de 25 medlemsstater har udviklet en jordbundspolitik. Hvis den europæiske jordbundsstrategi skal blive en succes, er det afgørende, at de nationale, regionale og lokale myndigheder træffer foranstaltninger. Et katalog indeholdende omkostningseffektive foranstaltninger, som disse myndigheder kan udforme deres politik på grundlag af, er derfor yderst værdifuldt (se også henstilling 9).

Stk. 3: I Kommissionens forslag findes denne tekst under stk. 2 i artikel 18. På grund af udvalgsproceduren (se henstilling 11) og fordi det har betydning for oversigten over »bedste praksis« flyttes denne bestemmelse til artikel 17.

Henstilling 11

Artikel 18

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. Bliver det som følge af informationsudvekslingen, jf. artikel 17, klart, at der er behov for at harmonisere metoderne til vurdering af risikoen ved jordforurening, vedtager Kommissionen efter forskriftsproceduren med kontrol nævnt i artikel 19, stk. 3, fælles kriterier for risikovurdering af jordforurening.	2. Bliver det som følge af informationsudvekslingen, jf. artikel 17, klart, at der er behov for at harmonisere metoderne til vurdering af risikoen ved jordforurening, vedtager Kommissionen efter forskriftsproceduren med kontrol nævnt i artikel 19, stk. 3, fælles kriterier for risikovurdering af jordforurening.

Begrundelse

Udvalget mener, at fastlæggelsen af fælles metoder til risikovurdering ved jordforurening kan have betydning for at sikre samme beskyttelsesniveau for mennesker, planter og dyr i hele Fællesskabet. Kommissionen foreslår at anvende komitologiproceduren til at træffe disse afgørelser. Regionsudvalget mener, at denne beslutning har stor betydning for rækkevidden af EU's jordbundslovgivning. Regionale og lokale myndigheder bør involveres i beslutningsprocessen. Derfor foreslås det at overlade denne beslutning til forummet, jævnfør artikel 17, og lade Europa-Parlamentet og Rådet træffe nærmere afgørelse.

Henstilling 12

Artikel 21

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Kommissionen foretager en revurdering af dette direktiv senest [15 år efter ikrafttrædelsesdatoen] og foreslår om nødvendigt ændringer hertil	Kommissionen foretager en revurdering af dette direktiv senest [15 år efter ikrafttrædelsesdatoen] <u>offentliggørelsen af kataloget, jf. artikel 17, stk. 2</u> , og foreslår om nødvendigt ændringer hertil.

Begrundelse

Kommissionens tekst tager udgangspunkt i direktivets ikrafttrædelsesdato. Hvis den europæiske jordbundsstrategi skal blive en succes, er det afgørende, at de nationale, regionale og lokale myndigheder træffer foranstaltninger. Lokale og regionale myndigheder kan først udforme en politik, når der foreligger et katalog over omkostningseffektive foranstaltninger (se også henstilling 9 og 10). Derfor mener udvalget, at datoen for offentliggørelsen af kataloget er et bedre udgangspunkt, idet medlemsstaterne fra det øjeblik har tilstrækkeligt med viden til at iværksætte foranstaltninger.

Henstilling 13

Bilag II

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<i>Bilag II</i> Liste over potentielt jordforurenende aktiviteter	<i>Bilag II</i> Liste over potentielt jordforurenende aktiviteter
<ol style="list-style-type: none"> 1. Virksomheder, hvor der er eller har været farlige stoffer til stede i mængder på eller over de mængder, der er angivet i del 1 og 2, søjle 2, i bilag I til Rådets direktiv 96/82/EF (Seveso) 2. Aktiviteter opført i bilag I til Rådets direktiv 96/61/EF 3. Lufthavne 4. Havne 5. Tidligere militærområder 6. Tankstationer 7. Rensierier 8. Mineanlæg, der ikke er omfattet af Rådets direktiv 96/82/EF, herunder anlæg til mineaffald som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF. 9. Deponeringsanlæg som defineret i Rådets direktiv 1999/31/EF. 10. Spildevandsanlæg 11. Rørledninger til transport af farlige stoffer. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Virksomheder, hvor der er eller har været farlige stoffer til stede i mængder på eller over de mængder, der er angivet i del 1 og 2, søjle 2, i bilag I til Rådets direktiv 96/82/EF (Seveso) 2. Aktiviteter opført i bilag I til Rådets direktiv 96/61/EF 3. Lufthavne 4. Havne 5. Tidligere militærområder 6. Tankstationer 7. Rensierier 8. Mineanlæg, der ikke er omfattet af Rådets direktiv 96/82/EF, herunder anlæg til mineaffald som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF. 9. Deponeringsanlæg som defineret i Rådets direktiv 1999/31/EF. 10. Spildevandsanlæg 11. Rørledninger til transport af farlige stoffer, <u>hvis disse ikke udfylder nogen strategisk eller militær funktion.</u>

Begrundelse

Herunder forstås bl.a. store gas- og olierørledninger, som er nødvendige til sikring af energitilførslen samt rørledninger, der bruges til militære formål. På grund af kontinuiteten i energitilførslen og de militære aspekter mener udvalget ikke, at disse rørledningers beliggenhed kan offentliggøres. Offentlig og lettilgængelig viden om disse rørledningers placering kan bruges til terror-formål.

Bruxelles, den 13. februar 2007

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse »Temastrategi for bæredygtig anvendelse af pesticider«

(2007/C 146/06)

REGIONSUDVALGET

- byder Kommissionens temastrategi velkommen, da den indeholder en integreret og holistisk tilgang til pesticidområdet, som er givtig for skabelsen af yderligere fornødne miljømæssige forbedringer på området;
- udtrykker bekymring over, at den eksisterende regulering ikke har kunnet forhindre, at mængden af pesticidrester i fødevarer har været stigende over en årrække; byder derfor velkomment, at temastrategien vil øge overvågningen af pesticidrester i fødevarer;
- finder, at den valgte zoneopdeling, ikke tager tilstrækkeligt hensyn til geologiske, geografiske og hydrologiske aspekter inden for zonerne. Disse forskelle betyder, at risikoen for nedsivning og udvaskning af farlige pesticider varierer, hvilket bør afspejles i lovgivningen; beklager, at zoneopdelingen ikke tager hensyn til de eksisterende standarder for pesticidregulering i medlemsstaterne;
- finder, at Kommissionens forslag om den tvungne gensidige anerkendelse af pesticider inden for zoneopdelingerne, ikke er en optimal løsning, da det kan medføre øget pesticidforurening af overfladevand;
- finder, at hjemmelsgrundlaget for forordningen (KOM(2006) 388) bør udvides til også at omfatte artikel 175, der vedrører miljø;
- opfordrer til, at der på sigt bør udarbejdes kvantitative mål for reduktion af pesticidforbruget.

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Temastrategi for bæredygtig anvendelse af pesticider (KOM(2006) 372 endelig), Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider (KOM(2006) 373 endelig — 2006/0132 (COD)) og Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (KOM(2006) 388 endelig — 2006/0136 (COD));

under henvisning til Europa-Kommissionens beslutning af 12. juli 2006 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 3, (KOM(2006) 372 endelig), artikel 175, stk. 1, sammenholdt med artikel 265, stk. 1, (KOM(2006) 373 endelig — 2006/0132 (COD)) og artikel 152, stk. 4, sammenholdt med artikel 265, stk. 1, (KOM(2006) 388 endelig — 2006/0136 (COD)) at anmode om Regionsudvalgets udtalelse om disse dokumenter;

under henvisning til præsidiets beslutning af 25. april 2006 om at henvide det forberedende arbejde til Underudvalget for Bæredygtig Udvikling;

under henvisning til sin udtalelse om Kommissionens forslag til Rådets direktiv om rammerne for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (KOM(1997) 49 endelig — CdR 171/1997 fin ⁽¹⁾);

under henvisning til sin til udtalelse af 6. december 2006 om Kommissionens meddelelse: Stop for tab af biodiversitet inden 2010 — og fremover (KOM (2006) 216 endelig — CdR 159/2006 fin);

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 316/2006 rev. 1) vedtaget den 27. november 2006 af Underudvalget for Bæredygtig Udvikling (ordfører: Bjørn Dahl, Viceborgmester i Roskilde kommune, DK/ALDE) —

på sin 68. plenarforsamling den 13.-14. februar 2007 (mødet den 13. februar) vedtaget følgende udtalelse enstemmigt:

1. Regionsudvalgets synspunkter

Generelle bemærkninger

Regionsudvalget

1.1 **byder** Kommissionens temastrategi **velkommen**, da den indeholder en integreret og holistisk tilgang til pesticidområdet, som er givtig for skabelsen af yderligere fornødne miljømæssige forbedringer på området;

1.2 **bifalder**, at Kommissionen løbende opdaterer procedurer og funktioner i relation til den Europæiske Fødevareautoritet. Herved sikres, at EU's regulering på området er i overensstemmelse med de nyeste videnskabelige opdagelser på området — til fordel for miljøet og menneskers sundhed;

1.3 **støtter** op om temastrategiens målsætninger om et højere beskyttelsesniveau for miljø og sundhed ved at begrænse brugen af pesticider og tilskynde forskning i mindre skadelige alternativer;

1.4 **støtter**, at reglerne for databeskyttelse ikke omfatter data fremskaffet ved dyreforsøg. Dette vil sikre, at forsøgene ikke gentages unødigt og bidrage til at begrænse anvendelsen af dyreforsøg mest muligt;

1.5 **bifalder**, at temastrategien vil skabe retningslinier for selve brugen af pesticider, hvor den hidtidige fællesskabsregulering ikke har været tilstrækkelig;

1.6 **byder velkomment**, at strategien omfatter redskaber til overvågning og rapportering af medlemsstaternes fremskridt hen imod temastrategiens målsætninger;

1.7 **anerkender**, at et fornuftigt brug af pesticider medfører store produktivetsgevinster, som der redegøres for i Kommissionens konsekvensanalyse (SEK(2006) 894), men **påpeger** dog, at anvendelsen af disse midler stadig har alvorlige følger for miljøet;

1.8 **anerkender endvidere**, at pesticidindustrien er en vigtig arbejdsgiver i EU, der samlet står for ca. 26.000 jobs; **bifalder derfor**, at temastrategien ifølge konsekvensanalysen vil skabe yderligere 3.000 jobs i sektoren, vil tilføre landbruget økonomiske gevinster for minimum 380 mio. EUR, og at temastrategien i øvrigt er i overensstemmelse med Lissabon-strategiens målsætninger;

1.9 **byder velkomment**, at strategien søger at øge sikkerheden ved brug af pesticider ved hjælp af inspektion og certificering af udstyr, tilskyndelse til sikker opbevaring af pesticider og uddannelsesinitiativer for distributører og professionelle brugere. Herved vil effektiviteten ved pesticidbrug skærpes til fordel for alle parter;

⁽¹⁾ EFT C 180 af 11.6.1998, s. 38.

1.10 **udtrykker bekymring** over, at den eksisterende regulering ikke har kunnet forhindre, at mængden af pesticidrester i fødevarer har været stigende over en årrække; **byder derfor velkomment**, at temastrategien vil øge overvågningen af pesticidrester i fødevarer; **opfordrer** derfor til at føre streng kontrol med forekomsten af pesticidrester i importerede fødevarer og foderstoffer, specielt fra lande, hvor der kan være mindre strenge restriktioner på brug af pesticider;

1.11 **bifalder**, at forslaget til rammedirektiv for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider henviser til vandrammedirektivet. Dette vil styrke sammenhængen i EU's bestræbelser på miljøområdet; **opfordrer derfor til**, at der også henvises til vandrammedirektivet i forslaget til forordning om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler;

1.12 har **stor forståelse** for Kommissionens ønske om at styrke konkurrence, dynamik og frihandel i den Europæiske Union. Men finder, at det er af største betydning, at temastrategien om pesticider tager udgangspunkt i hensynet til miljøet og borgernes sundhed;

1.13 **finder derfor**, at forordningsforslagets forslag om tvungne gensidig anerkendelse af pesticider inden for de tre zoneopdelinger er uhensigtsmæssig set i forhold til den eksisterende regulering. Forskellige forhold gør sig gældende i medlemslande inden for de samme zoner, hvilket nødvendiggør, at de enkelte medlemsstater fortsat skal kunne påkalde sig retten til skærpede pesticidstandarder. Eksempelvis bliver ubehandlet grundvand i flere medlemsstater anvendt som drikkevand. Tvungen indførsel af hidtidige forbudte pesticider vil betyde, at denne praksis bringes i fare med økonomiske konsekvenser for lokale og regionale myndigheder og for medlemsstaterne; **ønsker at gøre opmærksom på**, at det er forbundet med øget livskvalitet at kunne drikke vand af høj kvalitet direkte fra vandhanen;

2. Regionsudvalgets henstillinger

2.1 **finder**, at den valgte zoneopdeling, ikke tager tilstrækkeligt hensyn til geologiske, geografiske og hydrologiske aspekter inden for zonerne. Disse forskelle betyder, at risikoen for nedsvining og udvaskning af farlige pesticider varierer, hvilket bør afspejles i lovgivningen; **beklager**, at zoneopdelingen ikke tager hensyn til de eksisterende standarder for pesticidregulering i medlemsstaterne. Hvis zonetilgangen videreføres, bør den som et minimum bestå af flere enheder. Såfremt zoneopdelingen vedtages, bør det fremgå, hvordan der kan ske gensidig anerkendelse af godkendte plantebeskyttelsesmidler i naboregioner, der tilhører en anden zone, under behørig hensyntagen til forbrugernes og miljøets beskyttelse.

2.2 **finder**, at Kommissionens forslag om den tvungne gensidige anerkendelse af pesticider inden for zoneopdelingerne, ikke er en optimal løsning, da det kan medføre øget pesticidforurening af overfladevand. Herved vil den udgøre en trussel for vandorganismerne og efter omstændighederne også for regionernes unikke bestande af fugle og hvirveldyr; **finder**, at tilgangen stemmer dårligt overens med vandrammedirektivets generelle krav om ikke at forværre tilstanden inden for vandforekomsterne;

2.3 **finder**, at det formål, der forfølges med den gensidige anerkendelse, kan nås ved øget samarbejde og dataudveksling imellem medlemslandene i zonerne med henblik på hurtig sagsbehandling af midler, der er godkendt i et andet land i zonen; **finder derfor**, at den tvungne gensidige anerkendelse af pesticider er et uhensigtsmæssigt værktøj; **finder**, at såfremt den opretholdes, bør konsekvenserne af zoneinddelingen belyses bedre med henblik på under alle omstændigheder at justere zonerne;

2.4 **opfordrer** til mere strikte kriterier med hensyn til miljøeffekterne, som ikke er tilstrækkelige til at opretholde det høje eksisterende beskyttelsesniveau; men **støtter**, at der indføres afskæringskriterier for godkendelse af aktivstoffer. Kriterierne er acceptable med hensyn til sundhedseffekterne;

2.5 **finder**, at hjemmelsgrundlaget for forordningen (KOM(2006) 388) bør udvides til også at omfatte artikel 175, der vedrører miljø. Dette vil have betydning for vægtningen ved fremtidige fortolkningsspørgsmål samt medlemsstaternes foranstaltninger for miljøbeskyttelse;

2.6 **støtter**, at der indføres et princip om at substituere visse plantebeskyttelsesmidler med mindre farlige plantebeskyttelsesmidler eller ikke-kemiske metoder;

2.7 **opfordrer til**, at kriterierne for udpegning af substitutionskandidater bør forbedres, så der bliver mulighed for at substituere flere stoffer. Reglerne bør også forbedres, så det bliver muligt for medlemsstaterne at substituere plantebeskyttelsesmidler ud fra en vurdering af de indgående hjælpepestoffers egenskaber;

2.8 **opfordrer til**, at pesticider, der kan sive ned i grundvandet, konsekvent bør indplaceres i forordningens højrisikogruppe;

2.9 **opfordrer til**, at godkendelsen af aktivstoffer og plantebeskyttelsesmidler ikke gøres tidsubegrænset efter den første fornyelse efter 10 år. Det vil påvirke miljøet og sundheden negativt, at der ikke skal ske en fornyelse, når der f.eks. indføres nye datakrav eller nye retningslinier for vurdering;

2.10 **modsætter sig**, at der indføres en mere lempelig godkendelsesprocedure for plantebeskyttelsesmidler indeholdende aktivstoffer, der er vurderet at være »af lav risiko«. Alle plantebeskyttelsesmidler kan indebære en vis risiko for mennesker og naturens balance, og bør derfor gennemgå en grundig godkendelsesprocedure;

2.11 **anbefaler**, at salg og distribution af pesticider foregår under overvågning af en godkendt ekspert eller en anden kompetent sagkyndig;

2.12 **opfordrer til**, at der på sigt bør udarbejdes kvantitative mål for reduktion af pesticidforbruget i tråd med det 6. miljørammeprograms anbefalinger, og **slår til lyd for**, at man fremmer produktionsmetoder med begrænset eller slet ingen anvendelse af pesticider, som f.eks. økologisk landbrug;

2.13 **opfordrer til**, at der i forordningens artikler 21 og 43 indføres en direkte reference til vandrammedirektivets artikel 4, stk. 1;

2.14 **byder velkomment**, at høringsprocessen i forbindelse med temastrategien har været omfattende, og at den omfatter lokale og regionale myndigheder; **opfordrer endvidere til**, at denne inddragelse bør styrkes ved, at lokale og regionale myndigheder inddrages i Temastrategiens Ekspertgruppe, der har til opgave at rådgive om bedste praksis og overvåge implementeringen af temastrategien. Lokale og regionale myndigheder bør desuden inddrages i udarbejdelsen og implementeringen af de nationale handlingsplaner. Via deres unikke kendskab til de lokale forhold kan de yde et værdifuldt bidrag i disse fora, som bør involvere civilsamfundet.

Henstilling 1

Artikel 30 i Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler

(KOM(2006) 388 endelig — 2006/0136 (COD))

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p><i>Artikel 30</i></p> <p>Indhold</p> <p>1. Det skal i godkendelsen være fastsat, på hvilke afgrøder og til hvilke anvendelser plantebeskyttelsesmidlet må anvendes.</p> <p>2. I godkendelsen angives kravene vedrørende markedsføring og anvendelse af plantebeskyttelsesmidlet. Disse krav skal omfatte de anvendelsesbetingelser, der skal være overholdt for at opfylde betingelserne og kravene i den forordning, i henhold til hvilken aktivstofferne, safenerne og synergisterne er godkendt. Plantebeskyttelsesmidlet skal i godkendelsen være klassificeret i overensstemmelse med direktiv 1999/45/EF.</p> <p>3. De i stk. 2 nævnte krav kan omfatte følgende:</p> <p>a) begrænsninger i distributionen og anvendelsen af plantebeskyttelsesmidlet med det formål at beskytte forhandleres, brugeres og arbejdstageres sundhed</p> <p>b) pligt til, inden produktet anvendes, at orientere alle naboer, der vil kunne blive udsat for afdrift, og som har anmodet om at blive orienteret.</p>	<p><i>Artikel 30</i></p> <p>Indhold</p> <p>1. Det skal i godkendelsen være fastsat, på hvilke afgrøder og til hvilke anvendelser plantebeskyttelsesmidlet må anvendes.</p> <p>2. I godkendelsen angives kravene vedrørende markedsføring og anvendelse af plantebeskyttelsesmidlet. Disse krav skal omfatte de anvendelsesbetingelser, der skal være overholdt for at opfylde betingelserne og kravene i den forordning, i henhold til hvilken aktivstofferne, safenerne og synergisterne er godkendt. Plantebeskyttelsesmidlet skal i godkendelsen være klassificeret i overensstemmelse med direktiv 1999/45/EF.</p> <p>3. De i stk. 2 nævnte krav kan omfatte følgende:</p> <p>a) begrænsninger i distributionen og anvendelsen af plantebeskyttelsesmidlet med det formål at beskytte forhandleres, brugeres og arbejdstageres sundhed <u>samt miljøet</u></p> <p>b) pligt til, inden produktet anvendes, at orientere alle naboer, der vil kunne blive udsat for afdrift, og som har anmodet om at blive orienteret.</p>

Begrundelse

Det er nødvendigt at tilføje »miljø« til ordlyden i artikel 30 (3) for at garantere beskyttelse af miljøet, herunder grundvandet. Den nylige vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af grundvandet fastsætter grænseværdier for pesticider i grundvandet. Forslaget til forordning bør ikke interferere med medlemsstaternes forpligtelse til at overholde kravene i grundvandsdirektivet. Derfor bør det være muligt for medlemsstaterne at indføre nationale restriktioner i henhold til de nationale betingelser, når der udstedes godkendelser til anvendelse af plantebeskyttelsesmidler.

Henstilling 2

Artikel 40 i Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler**(KOM(2006) 388 endelig — 2006/0136 (COD))**

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 40</i> Godkendelse</p> <p>1. Den medlemsstat, som en ansøgning indgives til i henhold til artikel 39, godkender det pågældende plantebeskyttelsesmiddel på de samme betingelser, herunder klassificeringen i overensstemmelse med direktiv 1999/45/EF, som referencemedlemsstaten.</p> <p>2. Uanset stk. 1 og med forbehold af fællesskabslovgivningen i øvrigt kan der fastsættes supplerende betingelser, jf. de i artikel 30, stk. 3, omhandlede krav.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 40</i> Godkendelse</p> <p>1. Den medlemsstat, som en ansøgning indgives til i henhold til artikel 39, godkender det pågældende plantebeskyttelsesmiddel på de samme betingelser, herunder klassificeringen i overensstemmelse med direktiv 1999/45/EF, som referencemedlemsstaten.</p> <p>2. Uanset stk. 1 og med forbehold af fællesskabslovgivningen i øvrigt kan der fastsættes supplerende betingelser, jf. de i artikel 30, stk. 3, omhandlede krav.</p> <p>3. <u>Uanset stk. 1 og med forbehold af fællesskabslovgivningen i øvrigt kan den medlemsstat, som en ansøgning indgives til i henhold til artikel 39, afslå at godkende det pågældende plantebeskyttelsesmiddel, hvis der findes videnskabelig og teknisk information om, at en godkendelse på dets territorium ikke overholder artikel 29.</u></p>

Begrundelse

Den nylige vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af grundvandet fastsætter grænseværdier for pesticider i grundvandet. Forslaget til forordning bør ikke interferere med medlemsstaternes forpligtelse til at overholde kravene i grundvandsdirektivet.

Forslaget til forordning med obligatorisk gensidig anerkendelse er baseret på den antagelse, at forholdene inden for en zone er »nogenlunde de samme«. Forholdene kan dog variere en del. Det er derfor vigtigt at sikre, at hver medlemsstat kan afslå en gensidig anerkendelse, hvis en godkendelse på dets territorium ikke overholder grundvandsdirektivet.

Bruxelles, den 13. februar 2007

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse »Det europæiske åbenhedsinitiativ«

(2007/C 146/07)

REGIONSUDVALGET

- bifalder Kommissionens initiativ om større åbenhed. Større åbenhed er afgørende, hvis EU-institutionerne skal forblive ansvarlige, demokratiske, effektive og tætte på borgernes behov; minder i denne forbindelse om, at hvis EU reelt skal styrke sin demokratiske legitimitet, er der behov for, at de lokale og regionale aktører i højere grad involveres i EU's lovgivnings- og beslutningsprocesser;
- beklager imidlertid, at den lokale og regionale dimension ikke nævnes i dette initiativ og opfordrer Kommissionen til i højere grad at involvere disse niveauer;
- understreger, at EU er et institutionelt partnerskab på flere niveauer, hvor de regionale og lokale myndigheder er involverede i den europæiske beslutningstagning på nationalt og europæisk niveau;
- mener, at det endnu en gang er nødvendigt at understrege behovet for at skelne mellem EU-institutionernes høring af valgte lokale og regionale myndigheder og deres sammenslutninger på den ene side og høring af lobbyorganisationer, der repræsenterer særinteresser på den anden;
- bifalder, at Kommissionen har introduceret en løbende og systematisk dialog med de lokale og regionale myndigheder og deres europæiske og nationale sammenslutninger på områder, hvor de har ansvaret for gennemførelse og implementering. mener imidlertid, at de nærmere vilkår for dialogen kan forbedres;
- bifalder den større åbenhed, som en registrering af lobbyorganisationer vil medføre;
- mener imidlertid ikke, at en ordning baseret på frivillig registrering vil danne en passende ramme med garanti for tilstrækkelig åbenhed;
- er overbevist om, at det er vigtigt at sikre en mere effektiv og enkel procedure for den fremtidige registrering. Kommissionen bør stå for registret;
- støtter Kommissionens ambition om at styrke åbenhed med hensyn til brugen af EU-midler og opfordrer medlemslandene til at forvalte EU-midlerne under »delt forvaltning«. Det er i alle støttemodtageres interesse, at der er åbenhed omkring EU's finansiering.

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Kommissionens grønbog om det *europæiske åbenhedsinitiativ* — KOM(2006) 194 endelig,

under henvisning til Kommissionens beslutning af 3. maj 2006 om i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse herom,

under henvisning til formandens beslutning af 25. april 2006 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Konstitutionelle Anliggender, Styreformer i EU og Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed,

under henvisning til meddelelse fra Kommissionens formand, kommissær Margot Wallström, kommissær Siim Kallas, kommissær Danuta Hübner og kommissær Mariann Fischer Boel fra den 9. november 2005 med forslag om lanceringen af et *europæisk åbenhedsinitiativ* ⁽¹⁾,

under henvisning til meddelelse fra Kommissionen *Mod en stærkere hørings- og dialogkultur — generelle principper og minimumsstandarder ved Kommissionens høring af interesserede parter* — KOM(2002) 704 endelig,

under henvisning til sin udtalelse af 12. oktober 2005 om *Bedre lovgivning 2004 og Bedre regulering til gavn for vækst og beskæftigelse i Den Europæiske Union* — CdR 121/2005 fin (ordfører: Michel Delebarre, FR/PSE) ⁽²⁾,

under henvisning til sin udtalelse af 13. marts 2002 om hvidbogen om *styreformer i EU og meddelelsen om en ny ramme for samarbejdet om aktiviteter vedrørende EU's informations- og kommunikationspolitik* — KOM(2001) 428 endelig — KOM(2001) 354 endelig — CdR 103/2001 fin (ordfører: Michel Delebarre FR-PSE) ⁽³⁾,

under henvisning til forslag til udtalelse (CdR 235/2006 rev. 1) vedtaget den 29. november 2006 af Underudvalget for Konstitutionelle Anliggender, Styreformer i EU og Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (ordfører: **Per Bødker Andersen** (DK/PSE), borgmester i Kolding Kommune,

og ud fra følgende betragtninger:

- 1) åbenhed er et af nøgleelementerne i et demokrati med flere myndighedsniveauer;
- 2) det er vigtigt at tage større hensyn til principperne om subsidiaritet, proportionalitet og nærhed, når man skal udvikle en enkel og klar europæisk lovgivning, der er umiddelbart forståelig for de europæiske borgere;
- 3) det er vigtigt at sikre, at de regionale og lokale aktører er fuldt involverede, bl.a. gennem Regionsudvalget, når det gælder kernepunkterne på den europæiske dagsorden;
- 4) regionale og lokale myndigheder kan, hvis de er tilstrækkeligt involverede i forberedelsen af lovforslag, spille en nøglerolle i gennemførelsen og implementeringen af disse i deres egne områder —

på sin 68. plenarforsamling den 13.-14. februar 2007 (mødet den 13. februar) vedtaget følgende udtalelse:

Regionsudvalgets synspunkter og henstillinger

Regionsudvalget

1. Generelle bemærkninger

1.1 **bifalder** Kommissionens initiativ om større åbenhed. Lanceringen af det europæiske åbenhedsinitiativ er et vigtigt skridt fra Kommissionens side, når det gælder om at fremme gennemsigtighed i EU-institutionerne. Større åbenhed er afgørende, hvis EU-institutionerne skal forblive ansvarlige, demokratiske, effektive og tætte på borgernes behov; **minder** i denne forbindelse om, at hvis EU reelt skal styrke sin demokratiske legitimitet, er der behov for, at de lokale og regionale aktører i højere grad involveres i EU's lovgivnings- og beslutningsprocesser;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/comm/eti/index_en.htm

⁽²⁾ EUT C 81 af 4.4.2006, s. 6-10.

⁽³⁾ EFT C 192 af 12.8.2002, s. 24-31.

1.2 **mener**, at Kommissionen med åbenhedsinitiativet har lanceret en nødvendig debat og **finder**, at det er vigtigt at tage denne debat nu, også set i lyset af tænkepausen og debatten om Europas fremtid, fordi beslutningstagerne skal sikre og vise, at EU fungerer demokratisk og effektivt. Garanti for åbenhed er en af de afgørende måder, hvorpå Europa kan bringes tættere på borgerne;

1.3 **beklager** imidlertid, at den lokale og regionale dimension ikke nævnes i dette initiativ og **opfordrer** Kommissionen til i højere grad at involvere disse niveauer; **minder om**, at Kommissionen i sin hvidbog om styreformer i EU (2001) erklærer, at den vil sikre, at der tages hensyn til regionale og lokale erfaringer og vilkår i udarbejdelsen af politiske forslag;

1.4 **bifalder** beslutningen om at bestræbe sig på en større grad af åbenhed i Rådets arbejde under det finske formandskab i 2. halvår 2006. Det er en meget positiv udvikling, at Rådet er nået til enighed om at tillade mere åbenhed i beslutningsprocessen og i adgangen til rådsdokumenter. Ikke desto mindre **mener** Regionsudvalget, at det kun er et første skridt i den rigtige retning og **opfordrer kraftigt** Rådet **til** at gøre sit arbejde mere tilgængeligt for offentligheden. Dette er vigtigt for borgernes mulighed for at følge beslutningsprocessen;

1.5 **mener**, at begrebet »uretmæssigt lobbyarbejde« bør defineres så nøjagtigt som muligt, så lobbyisternes aktiviteter kan kontrolleres, og der kan pålægges sanktioner i tilfælde af overtrædelser;

1.6 **mener**, at målet med gennemsigtigheden bør være en tilnærmelse mellem Den Europæiske Union og dets borgere; mener endvidere, at det for at fremme gennemsigtigheden og dermed mindske den eksisterende afstand mellem EU-institutionerne og borgerne er afgørende, at man iværksætter foranstaltninger, der ligesom foranstaltningerne under *Plan D: Demokrati, dialog og debat* sigter mod at udbrede EU's aktiviteter og kompetencer blandt de europæiske borgere, og specielt blandt de unge, sådan som det er tanken med Det Europæiske Ungdomsforum.

2. Partnerskaber og styreformer på flere niveauer

2.1 **understreger**, at EU er et institutionelt partnerskab på flere niveauer, hvor de regionale og lokale myndigheder er involverede i den europæiske beslutningstagning på nationalt og europæisk niveau. Den bedste måde til at sikre sig, at ny EU-lovgivning er relevant og kan omsættes i praksis, er ved at konsultere de lokale og regionale myndigheder om relevante emner, og i den forbindelse styrke dialogen med dem og deres muligheder for inddragelse og medbestemmelse. Disse myndigheder har ansvaret for implementeringen og gennemførelsen af EU's politikker og spiller derfor en stor rolle, når åbenheden skal sikres;

2.2 **anerkender** imidlertid, at det ikke kun er EU, der har en forpligtelse til at sikre åbenhed. Medlemslandene, men også Regionsudvalget og alle de myndighedsniveauer, som udvalget repræsenterer, bør gå forrest med et godt eksempel og levere en effektiv, serviceorienteret og demokratisk offentlig forvaltning. Som konsekvens heraf bør de lokale og regionale myndigheder i medlemslandene ligeledes være positivt indstillet med hensyn til at sikre åbenhed i deres egne forvaltninger.

3. En større vægt på høring

3.1 **mener**, at det endnu en gang er nødvendigt at understrege behovet for at skelne mellem EU-institutionernes høring af valgte lokale og regionale myndigheder og deres sammenslut-

ninger på den ene side og høring af lobbyorganisationer, der repræsenterer særinteresser på den anden; **understreger**, at det sammen med de lokale og regionale myndigheder det repræsenterer, er en del af den europæiske styringsmodel, og at det derfor bør være direkte involveret i ethvert initiativ fra Kommissionens side til at sikre større åbenhed i EU's beslutningsproces;

3.2 **opfordrer** Kommissionen til at vedlægge ethvert lovgivnings- eller ikke-lovgivningsmæssigt forslag en liste over afholdte møder og skriftlige bidrag, som den har modtaget under udarbejdelsen af det pågældende forslag;

3.3 **understreger**, at den strukturerede dialog mellem Kommissionen og sammenslutningerne af lokale og regionale myndigheder, som er blevet udviklet på grundlag af hvidbogen om nye styreformer i EU er et vigtigt skridt i retning af reelt at involvere de lokale og regionale myndigheder; **bifalder** denne udvikling og **understreger** den centrale rolle, Regionsudvalget er tiltænkt i denne sammenhæng;

3.4 **bifalder**, at Kommissionen har introduceret en løbende og systematisk dialog med de lokale og regionale myndigheder og deres europæiske og nationale sammenslutninger på områder, hvor de har ansvaret for gennemførelse og implementering. Det er vigtigt med en fortløbende udvikling af denne dialog, så begge parter kan få det fulde udbytte af denne. Det skal i den forbindelse særligt bemærkes, at det er nødvendigt at styrke dialogen omkring udarbejdelsen af lovforslag, der berører de lokale og regionale myndigheder;

3.5 **mener** imidlertid, at de nærmere vilkår for dialogen kan forbedres, og **foreslår**, at:

- der afholdes normalt fire møder pr. år, herunder medregnet det møde, som Kommissionens formand deltager i for at sikre størst mulig politisk opmærksomhed om dialogen;
- at debatten i højere grad baseres på en gensidig, spontan udveksling af synspunkter ved at den strukturelle dialog i højere grad tager form af spørgetid;
- dagsordenerne for den strukturerede dialog udvikles i tæt samarbejde mellem Regionsudvalget og de lokale og regionale myndigheder; og at debattemnerne fokuserer på de områder, der har afgørende betydning for de lokale og regionale myndigheder;
- kontaktfladen til de lokale og regionale medier udvides;
- de lokale og regionale myndigheder får mulighed for at indgive skriftlige bemærkninger og foreslå emner, der er af generel interesse for de lokale og regionale myndigheder og som stemmer overens med den politiske dagsorden i den Europæiske Union;

- Kommissionen ligeledes bør kunne give skriftlig tilbagemeldinger efter mødernes afholdelse;
- der lægges vægt på en bedre opfølgning på den strukturerede dialog gennem regelmæssig evaluering i tæt samarbejde med Regionsudvalget og de lokale og regionale myndigheder, som udvalget repræsenterer;
- dialogen, så vidt muligt, rettes mere direkte mod de lokale og regionale aktører, der er direkte berørt af et lovforslag;
- Kommissionen forstærker sit samarbejde med og høringen af valgte repræsentanter for og eksperter fra de nationale og europæiske sammenslutninger af regionale og lokale myndigheder gennem de rette kanaler;

3.6 **opfordrer** Kommissionen til at forbedre de eksisterende redskaber til feedback om dets udtalelser, der indeholder konkrete svar på Kommissionens anmodning om høring og håndgribelige forslag, der tager hensyn til regionale og lokale interesser. Derudover bør Kommissionen som et minimum angive og redegøre for grundene til, at den ikke tager højde for udvalgets henstillinger;

3.7 **mener**, at introduktionen af minimumstandarder for høring i 2002 gav nye muligheder for en bred konsultation af de berørte parter og dybdegående konsekvensanalyser forud for fremsættelsen af lovforslag. Disse standarder lægger særlig vægt på de lokale og regionale myndigheds rolle, hvilket er blevet bekræftet i samarbejdsaftalen mellem Regionsudvalget og Kommissionen. Det er vigtigt, at høringen foregår rettidigt og giver de berørte parter en reel mulighed for at reagere på lovforslagene;

3.8 **ønsker**, at der ved siden af den strukturerede dialog med sammenslutningerne af de lokale og regionale myndigheder i Regionsudvalgets regi udvikles andre direkte måder at høre regionernes og kommunernes synspunkter om planlagt lovgivning på for at sikre en systematisk inddragelse af deres synspunkter som berørte parter i lovforslagenes forberedelsesfase; **minder om**, at der var planlagt bestemmelser om sådanne høringsformer i Kommissionens meddelelse fra 2002 om minimumsstandarder for høringer, og at Regionsudvalget heri blev anmodet om at spille en aktiv rolle som arrangør af høringerne på Kommissionens vegne ⁽⁴⁾;

3.9 **beklager**, at den lokale og regionale dimension ikke er tilstrækkelig fremtrædende i Kommissionens grønbog om et europæisk åbenhedsinitiativ og i den nye strategi for konsekvensanalyser; **opfordrer** derfor Kommissionen til at betragte høring af de lokale og regionale myndigheder som en tværgående arbejdsmetode i forbindelse med styreformer på flere niveauer og til at udvide høringsmetoden, som allerede anvendes med gode resultater inden for samhørighedspolitikken,

til alle politikområder, der har indvirkning på kommunerne og regionerne;

3.10 **mener**, at konsekvensanalyser skal spille en vigtig rolle, når det gælder om at reducere den administrative byrde ved EU-lovgivning for de lokale og regionale myndigheder, som fastslået i udtalelsen om bedre lovgivning (CdR 121/2005);

3.11 **mener stadig**, at de indledende konsekvensanalyser udover at se på et lovforslags politiske målsætninger og de foretrukne politiske instrumenter, skal indeholde en konsekvensanalyse af lovforslagets *finansielle* følger og virkninger på lokalt og regionalt plan.

4. Registrering af lobbyister

4.1 **bifalder** den større åbenhed, som en registrering af lobbyorganisationer vil medføre. Som del af EU's styringsmodel er Regionsudvalget og dets medlemmer selv mål for lobbyaktiviteter og udvalget er derfor enig i, at et system med registrering/akkreditering kan skabe større åbenhed i EU's politiske proces;

4.2 **understreger**, at de lokale og regionale myndigheder og deres sammenslutninger på grund af deres demokratiske legitimitet klart adskiller sig fra kommercielle lobbyister og interessegrupper. Lokale og regionale myndigheder er en del af den europæiske governance-struktur. Enhver form for registrering må derfor tage højde for denne forskel. Følgelig må lokale og regionale myndigheder ikke opføres i registret over lobbyister på en måde, der kunne sløre forskellen mellem deres rolle og den, som spilles af andre organisationer på listen;

4.3 **mener imidlertid ikke**, at en ordning baseret på frivillig registrering vil danne en passende ramme med garanti for tilstrækkelig åbenhed. En frivillig aftale vil ikke dæmme op for offentlighedens spekulationer og mistillid til institutionernes høring af private aktører. Registrering bør være et adgangskrav for alle lobbyorganisationer til enhver EU-institution, som det allerede er tilfældet med Europa-Parlamentet;

4.4 **er overbevist om**, at det er vigtigt at sikre en mere effektiv og enkel procedure for den fremtidige registrering. Kommissionen bør stå for registret. Der bør kun være ét kontaktpunkt for registrering ved alle EU-institutioner, og registreringen bør gælde hele organisationer i stedet for individer. Set i lyset af, at udvalget allerede ligger inde med information om de regionale og lokale myndigheder og de sammenslutninger, der repræsenterer dem, er der ingen grund til, at hver lokal og regional myndighed og/eller sammenslutning skal registreres individuelt. Regionsudvalget kunne således videregive disse informationer til Kommissionen, således at de kan medtages under det relevante registerområde;

(4) KOM(2002) 704, side 8.

4.5 **mener**, at det bør præciseres, hvilke oplysninger lobbyisterne skal stille til rådighed og hvor ofte. Det bør ligeledes gøres klart, hvornår de indsendte oplysninger har nået et omfang, der må siges at være tilstrækkeligt.

5. Offentliggørelse af EU-støttemodtagere

5.1 **støtter** Kommissionens ambition om at styrke åbenhed med hensyn til brugen af EU-midler og opfordrer medlemslandene til at forvalte EU-midlerne under »delt forvaltning«, dvs. strukturfundsprojekter rettet mod en forbedret udveksling af bedste praksis. Det er i alle støttemodtageres interesse, at der er åbenhed omkring EU's finansiering;

5.2 **bifalder** Kommissionens initiativ om etablering af en hjemmeside indeholdende den eksisterende information om støttemodtagere i projekter og programmer. Med henblik på at stille oplysninger til rådighed, der er sammenlignelige og dermed gennemskuelige for alle borgere i alle EU-lande, bør Kommissionen offentliggøre dataene centralt. Det vil ligeledes

være i de europæiske borgeres interesse at have en oversigt over indhøstede erfaringer og borgervenlige initiativer;

5.3 **bifalder** grønbogens forslag om at skabe fælles EU-bestemmelser for offentliggørelse af, hvordan EU-midlerne bruges.

6. Revision af forordning 1049 om aktindsigt

6.1 **er tilfreds med**, at Kommissionen i 2001 gav aktindsigt vedrørende ikke offentliggjorte dokumenter fra EU-institutioner og organer gennem et register eller som følge af individuelle anmodninger, og **understreger**, at den i 2002 fulgte op på dette tiltag ved at introducere en kodeks for god forvaltningsskik, som definerer reglerne for aktindsigt. Begge initiativer er vigtige skridt i retning af at sikre åbenhed i Kommissionen;

6.2 **ser frem til** den planlagte revision af forordning 1049 og **har til hensigt** at bidrage til denne proces.

Bruxelles, den 13. februar 2007

Michel DELEBARRE

Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse »Mod en EU-strategi for børns rettigheder«

(2007/C 146/08)

REGIONSUDVALGET

- hilser Kommissionens meddelelse velkommen, herunder især forslaget om at opstille en strategi til effektivt at fremme og beskytte børns rettigheder i EU's politik indadtil og udadtil og til at støtte medlemsstaternes indsats på området;
- bifalder nedsættelsen af en gruppe om børns rettigheder i Kommissionen, noterer sig, at koordinatoren for børns rettigheder kommer til at spille en vigtig rolle for strategiens succes, og håber, at gruppen får tildelt tilstrækkelige ressourcer, og at koordinatoren får den status og politiske vægt, der er nødvendig for at sikre, at gruppens mål nås. Regionsudvalget anmoder om en afklaring af, hvordan koordinatorens rolle kan kædes sammen med det arbejde, som udføres på nationalt niveau;
- beklager, at situationen for uledsagede mindreårige og for piger, samt for børn af migranter, asylansøgere og flygtninge ikke prioriteres højere både i EU og på verdensplan, herunder pasning og beskyttelse af samtlige disse børn;
- bemærker, at strategien på EU- og nationalt plan kan udgøre grundlaget for et mere effektivt samarbejde mellem beslutningstagere, lokale og regionale myndigheder og ikke-statslige organisationer;
- beklager imidlertid, at meddelelsen ikke anerkender de lokale og regionale myndigheders unikke rolle som leverandør af ydelser til børn og beskytter af deres rettigheder, og understreger, at disse myndigheder er villige og i stand til at indgå i et samarbejde om udarbejdelsen og gennemførelsen af strategien;
- henstiller, at der investeres tilstrækkelige økonomiske og menneskelige ressourcer og politisk engagement i at komme videre med meddelelsen og udarbejde grønbogen og strategien, og foreslår, at Europa-Parlamentet drøfter mulighederne for at etablere en specifik foranstaltning til finansiering af strategien og de foreslåede tiltag.

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Kommissionens meddelelse »Mod en EU-strategi for børns rettigheder« (KOM(2006) 367 endelig),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 4. juli 2006 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse herom,

under henvisning til præsidiets beslutning af 22. februar 2006 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Konstitutionelle Anliggender, Styreformer i EU og Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed,

under henvisning til sit forslag til udtalelse om uledsagede mindreårige migranternes situation — lokale og regionale myndigheders rolle og forslag (CdR 136/2006 rev. 2),

under henvisning til sin udtalelse om Haag-programmet: Ti prioriteter for de næste fem år (CdR 122/2005 fin), om bekæmpelse af menneskehandel (CdR 87/2001 fin), om forebyggende foranstaltninger til bekæmpelse af vold mod børn, unge og kvinder og til beskyttelse af ofre og risikogrupper (DAPHNE II programmet) (CdR 63/2003), om beskyttelse af mindretal og ikke-diskriminationspolitikker (CdR 53/2006 fin), om demografiske ændringer (CdR 152/2005 fin) og om integration og migration (CdR 51/2006 fin),

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 236/2006 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalget for Konstitutionelle Anliggender, Styreformer i EU og Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed den 29. november 2006 med **Maria Corrigan**, medlem af Dun Laoghaire/Rathdown County Council og Dublin Regional Authority, som ordfører,

og ud fra følgende betragtninger:

- 1) FN-konventionen om barnets rettigheder definerer børn som alle under 18 år;
- 2) alle medlemsstater har ratificeret FN-konventionen om barnets rettigheder, hverken Kommissionen eller Den Europæiske Union kan tiltræde FN-konventionen om barnets rettigheder;
- 3) det begrænsede retsgrundlag for børns rettigheder i EU-traktaterne har konsekvenser for mulige budgetkilder;
- 4) familiens centrale rolle, herunder især forældrenes og medlemsstaternes ansvar for at bistå forældrene med pasning og opdragelse af børnene, anerkendes;
- 5) fremme og beskyttelse af børns rettigheder og skabelsen af rummelige og børnevenlige samfund er afgørende for EU's fremtid;
- 6) tidlig inddragelse af børn og unge i det offentlige rum er afgørende for udviklingen af et rummeligt og demokratisk samfund;
- 7) regionale og lokale myndigheder har en enestående mulighed for at spille en rolle i fremme og beskyttelse af børns rettigheder, eftersom de er ansvarlige for de fysiske omgivelser, kollektiv trafik og adgang til uddannelse, sundhedspleje, leg og fritidsaktiviteter og jobmarkedet for de unge og også via deres opgave med at overvåge børns leveforhold, f.eks. gennem social bistand og indsamling af oplysninger —

på sin 68. plenarforsamling den 13. og 14. februar 2007 (mødet den 13. februar) vedtaget følgende udtalelse:

1. Regionsudvalgets synspunkter

Regionsudvalget

1.1 **hilser** Kommissionens meddelelse **velkommen**, herunder især forslaget om at opstille en strategi til effektivt at fremme og beskytte børns rettigheder i EU's politik indadtil og udadtil og til at støtte medlemsstaternes indsats på området;

1.2 **anerkender**, at vi ved at investere i børn nu investerer i vores fremtid, samtidig med at vi øger og styrker den europæiske integration;

1.3 **beklager**, at forfatningsprocessen i EU er kørt fast, da forfatningstraktaten og chartret om grundlæggende rettigheder udtrykkeligt anerkender børns rettigheder;

1.4 **glæder sig over**, at man har anerkendt, at medlemsstaterne skal respektere internationale traktater, herunder især FN-konventionen om barnets rettigheder (UNCRC), som alle medlemsstater har ratificeret; men **er skuffet over**, at der ikke lægges større vægt på, at medlemsstaterne hurtigst muligt skal opfylde deres bestående europæiske og internationale forpligtelser vedrørende børns rettigheder;

1.5 **glæder sig over**, at man har erkendt, at den næsten komplette ratificering af UNCRC på verdensplan udgør et særligt solidt grundlag for samarbejde mellem Kommissionen og lande uden for EU; men **beklager**, at man i meddelelsen ikke har udnyttet muligheden for at bruge alle EU's medlemsstaters ratificering af UNCRC som udgangspunkt for et samarbejde mellem medlemsstaterne;

1.6 **bifalder** nedsættelsen af en gruppe om børns rettigheder i Kommissionen, **noterer sig**, at koordinatoren for børns rettigheder kommer til at spille en vigtig rolle for strategiens succes, og **håber**, at gruppen får tildelt tilstrækkelige ressourcer, og at koordinatoren får den status og politiske vægt, der er nødvendig for at sikre, at gruppens mål nås. Regionsudvalget **anmoder om** en afklaring af, hvordan koordinatorens rolle kan kædes sammen med det arbejde, som udføres på nationalt niveau;

1.7 **støtter** de foranstaltninger, der på kort sigt foreslås af Kommissionen som løsning på nogle problemer af presserende karakter, navnlig oprettelsen af et enkelt sekscifret telefonnummer til rådgivningstelefoner for børn i EU og et til hotlines for børn, der specielt skal gælde for efterlyste eller seksuelt misbrugte børn, og **mener** at disse linjer bør suppleres med vedtagelse af en protokol om børnebortførelser mellem lande. Regionsudvalget **understreger** endvidere, at disse nye linjer ikke bør overlappe, men derimod supplere de rådgivningstelefoner, der findes på nationalt og regionalt niveau, og at disse tjenester bør oprettes på baggrund af en udveksling af bedste praksis medlemsstaterne imellem;

1.8 **bemærker**, at det ikke fremgår af meddelelsen, at der med strategien fastlægges mindstekrav og brede målsætninger med klare mål og tidsfrister;

1.9 **bemærker**, at der ikke for tiden er systemer, der kan levere detaljerede, sammenlignelige og ensartede oplysninger om resultaterne i alle medlemsstater; **minder om**, at man inden for rammerne af den åbne koordinationsmetode er i gang med at udarbejde en indikator (eller en række indikatorer) for børnevelværd og statistiske data om indkomstrelateret fattigdom, materiel fattigdom og boliger, og at der endvidere i medlemsstaterne og på regionalt/lokalt plan findes mange forskellige datasæt;

1.10 **påpeger**, at børn ikke er en homogen gruppe, for eksempel har de forskellige behov afhængigt af alder, evner, køn, etnisk oprindelse og familiestruktur;

1.11 **beklager**, at situationen for uledsagede mindreårige og for piger, samt for børn af migranter, asylansøgere og flygtninge ikke prioriteres højere både i EU og på verdensplan, herunder pasning og beskyttelse af samtlige disse børn;

1.12 **beklager**, at der ikke henvises til tilvejebringelsen af god »tidlig uddannelse« for børn under 6 år, uagtet at »børnepas-

ningsordninger« er en langsigtet politisk målsætning i EU, og at EU har vedtaget kvantitative mål;

1.13 **bemærker**, at strategien på EU- og nationalt plan kan udgøre grundlaget for et mere effektivt samarbejde mellem beslutningstagere, lokale og regionale myndigheder og ikke-statslige organisationer;

1.14 **beklager** imidlertid, at meddelelsen ikke anerkender de lokale og regionale myndigheders unikke rolle som leverandør af ydelser til børn og beskytter af deres rettigheder, og **understreger**, at disse myndigheder er villige og i stand til at indgå i et samarbejde om udarbejdelsen og gennemførelsen af strategien;

1.15 **understreger**, at nærheds- og proportionalitetsprincippet fuldt ud bør overholdes ved udarbejdelsen af strategien;

1.16 **glæder sig over** udtalelsen om, at »Det kan også være afgørende for børns situation, hvor de lever«. Børn kan være dårligere stillet på grund af ulige adgang til god uddannelse, sundhedspleje, offentlig transport, leg og fritidsaktiviteter og oplysninger om og muligheder for at deltage i civilsamfundet, og udvalget **ser gerne**, at forudsætningerne i byerne, forstæderne og andre særlige områder udpeget af medlemsstaterne tildeles større opmærksomhed;

1.17 **fremhæver**, at mange lokale og regionale myndigheder direkte finansierer og gennemfører udviklingspolitik i tredjelande gennem støtte til infrastruktur og grundlæggende tjenesteydelser, partnerskaber med myndigheder, udveksling af erfaringer og overførsel af kompetencer, og at det i dette arbejde er muligt at fokusere mere på børns rettigheder;

1.18 **glæder sig over**, at det anerkendes, at børn har ret til at give udtryk for deres mening om emner, der har berøring til deres liv; og **hilser** de foreslåede tiltag om at inddrage børn i udarbejdelsen af strategien **velkommen**. Inddragelsen af regionale og lokale myndigheder og børneorganisationer bliver afgørende for, om arbejdet bliver en succes;

1.19 **hilser** den nyligt offentliggjorte FN-rapport om vold mod børn ⁽¹⁾ **velkommen**. I rapporten opfordres lande indtrængende til at forbyde enhver form for vold mod børn i alle situationer, herunder enhver korporlig afstraffelse, skadevoldende praksis med oprindelse i sædvaner og traditioner, såsom tidlige ægteskaber, tvangsægteskaber, kønslemlestelse af kvinder og piger og såkaldte æresforbrydelser, vold af seksuel karakter og tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf ⁽²⁾. Regionsudvalget **opfordrer til**, at alle rapportens konklusioner inddrages i overvejelserne ved udarbejdelsen af strategien.

⁽¹⁾ Rapporten er udarbejdet af en uafhængig ekspert, Paulo Sérgio Pinheiro, og kan findes på: www.violencestudy.org

⁽²⁾ FN's 61. session, fremme og beskyttelse af børns rettigheder, A/61/299.

2. Regionsudvalgets henstillinger

Regionsudvalget

2.1 **henstiller**, at der investeres tilstrækkelige økonomiske og menneskelige ressourcer og politisk engagement i at komme videre med meddelelsen og udarbejde grønbogen og strategien, og **foreslår**, at Europa-Parlamentet drøfter mulighederne for at etablere en specifik foranstaltning til finansiering af strategien og de foreslåede tiltag;

2.2 **lægger vægt på**, at de lokale og regionale myndigheder betragtes som uomgængelige partnere i udarbejdelsen af strategien, og **beder om** at blive inddraget i det europæiske forum for børns rettigheder, at blive repræsenteret i den tværinstitutionelle gruppe, og at blive hørt i forbindelse med udarbejdelsen af koordinatorens rapport, som bør offentliggøres;

2.3 **anbefaler**, at strategien efter en grundig analyse fastlægger en række mindstekrav og ambitiøse foranstaltninger med klare mål og målsætninger;

2.4 **anbefaler**, at der i strategien findes en balance mellem fokuseringen på situationen på verdensplan og foranstaltningerne og dialogen internt i EU og mellem medlemsstaterne;

2.5 **anbefaler**, at der lægges vægt på at udarbejde en række sammenlignelige indikatorer og indsamle ensartede oplysninger på medlemsstatsniveau og, hvor det er muligt, på regionalt niveau;

2.6 **opfordrer til**, at der stilles de ressourcer, den støtte og de mekanismer til rådighed, der er nødvendige for at fremme børns deltagelse i udarbejdelse af strategien, herunder børn fra dårligere stillede grupper og etniske mindretal samt handicappede børn. Børn bør inddrages tidligt i processen gennem forskellige aldersrelevante metoder, såsom illustrationsmateriale, forenklede debatter osv. Det erkendes endvidere, at de lokale og regionale myndigheder også kunne gøre mere for at fremme høringen af børn om relevante politikker fastlagt på det subnationale niveau;

2.7 **gentager** sin opfordring til, at konventionen om barnets rettigheder af 20. november 1989 gennemføres i sin helhed; og **understreger** vigtigheden af følgende rettigheder: tanke-, tros- og religionsfrihed, beskyttelse af privatlivets fred, beskyttelse mod voldsanvendelse, mishandling og vanrøgt, ret til sundhedspleje, uddannelse, skolegang og erhvervsuddannelse samt beskyttelse af mindretal, som anført i Regionsudvalgets udtalelse om integration og migration (CdR 51/2006 fin), samt retten til rigtig ernæring og passende bolig;

2.8 **fastholder** i den forbindelse, at det er nødvendigt, at de lokale og regionale myndigheders afgørende rolle som dem, der i første række skal sikre børnene grundlæggende tjenesteydelser som uddannelse og boliger, børnepasning og andre sociale ydelser, anerkendes fuldt ud, ligesom det bør være tilfældet med

deres rolle i planlægningen, kontrollen og vedligeholdelsen af de fysiske omgivelser, som sikrer, at børn har adgang til passende boliger tilpasset deres behov og til passende lege- og fritidsaktiviteter, og at de vokser op i trygge fysiske omgivelser;

2.9 **opfordrer til**, at medlemsstaterne i højere grad prioriterer hurtigst muligt at opfylde bestående europæiske og internationale forpligtelser, både mht. lovgivning og gennemførelse i praksis, i henhold til UNCRC, den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og Europarådets foranstaltninger. Dette arbejde bør integreres i vurderingen af virkningerne af eksisterende EU-foranstaltninger, der berører børns rettigheder;

2.10 **foreslår**, at målet med analysen ikke kun skal være at »vurdere, hvor effektive de eksisterende foranstaltninger for børn er«, men også at gøre det lettere at vurdere, hvor langt medlemsstaterne er nået med at opfylde UNCRC, gennem analyser af sammenlignelige data som skitseret i vurderingen af virkningerne;

2.11 **foreslår**, at analysen også omfatter en gennemgang af, om alle medlemsstater har ratificeret Haag-konventionen om beskyttelse af børn og samarbejde med hensyn til internationale adoptioner (1993);

2.12 **anbefaler**, at den åbne koordinationsmetode anvendes i samarbejdet mellem medlemsstaterne og udnyttelsen af bedste praksis i forbindelse med gennemførelsen af UNCRC, og at de lokale og regionale myndigheder inddrages fuldt ud i processen;

2.13 **henstiller**, at EU og medlemsstaterne i deres politikker tager hensyn til, at børn er forskellige og har forskellige behov; børn kan for eksempel være dårligere stillet på grund af geografi, alder, køn, etnisk oprindelse og handicap. Opmærksomheden bør navnlig være rettet mod konsekvenserne af fattigdom, social udstødelse, handicap, diskrimination og racisme og mod forholdene for etniske mindretal og flygtningebørn og virkningerne af religiøs, sproglig og kulturel mangfoldighed både inden for EU og på verdensplan;

2.14 **foreslår**, at der i strategien fastlægges specifikke målsætninger, der skal sikre, at alle børn uanset geografisk område har lige muligheder, hvilket vil indebære en styrkelse af foranstaltningerne til bekæmpelse af børnefattigdom og løse problemerne med de uddannelsesmæssigt dårligst stillede. Regionale og lokale myndigheder skal spille en central rolle i disse foranstaltninger;

2.15 **foreslår**, at der ud over de skitserede kortsigtede foranstaltninger også oprettes en foranstaltning, der vil gøre det muligt for politiet at samarbejde på tværs af grænserne om kontrol af straffeattester for de medarbejdere og frivillige, der arbejder med børn. Regionsudvalget **opfordrer** endvidere **kraftigt til**, at man som led i strategien overvejer at oprette et EU-register over børnesexforbrydere og at give politiet adgang dertil;

2.16 **henstiller**, at strategien opstiller løsninger til, hvordan de tjenester, der yder støtte til familier, kan forbedres, således at børnemishandling og forældres drab af egne børn forhindres. Sådanne løsninger kunne være koncentreret om støtte til forældre, forebyggelse og tidlig påvisning af børnemishandling, støtte til ofre for mishandling og etablering af en ordning, hvorefter mistænkelige dødsfald blandt børn gennemgås for at undersøge effektiviteten af de nationale foranstaltninger til indgreb på et tidligere tidspunkt;

2.17 **anbefaler**, at der i strategien tages fat på den negative indflydelse, som fjernsyn, computere og nye teknologier har på børn i form af adgang til pornografiske eller upassende billeder på internettet og også den stillesiddende karakter af disse aktiviteter med de deraf følgende virkninger for, hvor aktive børn er. Et beslægtet område er den negative virkning af reklamer og markedsføring direkte rettet mod børn. Foranstaltninger vedrørende brugen af teknologi til uddannelsesmæssige formål bør fremmes, eksempelvis fjernsynsprogrammer til fremme af børns sproglige og kulturelle evner, hvilket især er vigtigt for indvandrerbørn. Det er endvidere nødvendigt med kreative foranstalt-

ninger for at fremme kulturelle aktiviteter som læsning, musik og teater og gøre dem tilgængelige for børn;

2.18 **anmoder om**, at de uddannelsesprogrammer og værktøjer, der udvikles som led i strategien, stilles til rådighed for de regionale og lokale myndigheder, således at embedsmændene kan gøre sig bekendt med de nye politiske værktøjer og bedste praksis;

2.19 **anbefaler**, at kommunikationsstrategien tager udgangspunkt i UNCRC, og at alle oplysningskampagner iværksættes på regionalt og lokalt niveau, henvender sig til den rigtige aldersgruppe, udarbejdes på flere sprog og når ud til handicappede børn;

2.20 **opfordrer til**, at en procentdel af EU's udviklingsstøtte går til investeringer i indgreb til gavn for børn, og at den udviklingspolitik, der føres af lokale og regionale myndigheder i tredjelande, også i højere grad prioriterer overførsel af kompetencer og udveksling af politiske erfaringer om børns rettigheder.

Bruxelles, den 13. februar 2007

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse »Bredbånd til hele EU« og »Handlingsplan for e-forvaltning under i2010-initiativet«

(2007/C 146/09)

REGIONSUDVALGET

- mener, at tilstedeværelsen af bredbåndsadgang til overkommelige priser i hele EU er afgørende for at kunne sikre offentlige tjenester af høj kvalitet, fremme den regionale konkurrenceevne og produktivitet og bane vejen for en balanceret udvikling af informations- og videnssamfundet selv i områder, der traditionelt er udelukket derfra. Det mener, at leveringen af bredbåndsforbindelser bør være garanteret på lige fod med forsyningspligtighederne, som f.eks. drikkevands- og elforsyningen;
- anser Kommissionens henvisninger til udviklingen af landdistrikterne, anvendelsen af strukturfondene og vurderingen af, hvorvidt offentligt finansierede projekter vedrørende bredbåndsadgang er i overensstemmelse med EU-lovgivningen for særdeles vigtige;
- ser gerne, at den nye lovramme for elektronisk kommunikation bevirker, at der udvikles en politik for anvendelse af radiofrekvenser, som støtter indførelse af trådløs bredbåndsteknologi;
- støtter Kommissionens opfordring til medlemsstaterne om at styrke deres nationale bredbåndsstrategier gennem en øget inddragelse af de lokale og regionale myndigheder;
- mener, at inddragende e-forvaltning såvel handler om at bekæmpe eventuelle nye marginaliseringer, der måtte opstå, når tjenester leveres via nettet (den digitale infrastruktur- og kulturkløft), som at styrke politikkerne til social inddragelse ved hjælp af ikt;
- bemærker, at anvendelsen af ikt bør sigte mod såvel at omorganisere og ajourføre de offentlige tjenesteydelser som at gennemføre målsætninger om effekt, effektivitet, omkostningseffektivitet, upartiskhed, gennemsigtighed, forenkling og deltagelse. Det mener, at der er et klart behov for, at offentlige forvaltninger deler deres viden om bedste praksis;
- mener derfor, at det ville være hensigtsmæssigt at fremme samarbejdet, udveksling af viden, deling af løsninger, der kan bruges i andre sammenhænge, og initiativer, der sigter mod større gennemsigtighed og deltagelse i de offentlige beslutninger, specielt i de parlamentære beslutningsprocesser;

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — *Bredbånd til alle* (KOM(2006) 129 endelig),

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — *Handlingsplan for e-forvaltning under i2010-initiativet: Hurtigere indførelse af e-forvaltning i EU til fordel for alle* (KOM(2006) 173 endelig),

under henvisning til Kommissionens beslutninger af hhv. 20. marts 2006 og 25. april 2006 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse om begge emner,

under henvisning til præsidiets beslutning af 25. april 2006 om at henvise det forberedende arbejde i forbindelse med begge emner til Underudvalget for Kultur, Uddannelse og Forskning,

under henvisning til sin udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — *i2010 — Et europæisk informationssamfund som middel til vækst og beskæftigelse* (KOM(2005) 229 endelig), (CdR 252/2005 fin) ⁽¹⁾,

under henvisning til sin udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om *Højhastighedsforbindelser i Europa: De nationale bredbåndsstrategier* (KOM(2004) 369 endelig), (CdR 257/2004 fin) ⁽²⁾,

under henvisning til sin udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om *eEurope 2005: Ajourføring af handlingsplanen* (KOM(2004) 380 endelig), (CdR 193/2004 fin) ⁽³⁾,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse, som blev vedtaget af Underudvalget for Kultur, Uddannelse og Forskning den 30. november 2006 (CdR 272/2006 rev. 2) (ordfører: **Luciano Caveri**, Præsident for den selvstyrende region Valle d'Aosta (IT/ALDE)) —

på sin 68. plenarforsamling den 13.-14. februar 2007 (mødet den 13. februar) vedtaget følgende udtalelse:

1. Bredbånd

Bredbåndskløften

Regionsudvalget

1.1 **anser** Internettet for at være en af de mest spektakulære opfindelser i vor tid og mener, at dets økonomiske udviklingspotentiale fortsat kan skabe væsentlige fordele i form af nye serviceydelser, nye arbejdspladser og investeringsmuligheder, større produktivitet, omkostningsbesparelser og bedre livskvalitet;

1.2 **vurderer**, at udbredelsen af informationsteknologier spiller en afgørende rolle for gennemførelsen af Lissabon- og Göteborgstrategierne, dels fordi de forbedrer de eksisterende virksomheders funktionsmåde og skaber fremvækst af nye, innovative virksomheder, dels fordi de kan yde et afgørende bidrag til uddannelsen af arbejdstagerne og borgerne generelt;

1.3 **anfører**, at det er vigtigt at øge udbredelsen af de eksisterende informationsteknologier på alle niveauer i den offentlige administration, og særligt i de sammenhænge, hvor offentlige instanser arbejder med at levere serviceydelser direkte til borgerne;

1.4 **understreger** imidlertid, at online-tjenester så som e-forvaltning, e-sundhed, e-læring og e-indkøb først for alvor kan blive virkelig inddragende og interaktive, hvis de er bredt tilgæn-

gelige for EU's borgere og virksomheder via bredbåndsforbindelser;

1.5 **mener** derfor, at tilstedeværelsen af bredbåndsadgang til overkommelige priser i hele EU er afgørende for at kunne sikre offentlige tjenester af høj kvalitet, fremme den regionale konkurrenceevne og produktivitet og bane vejen for en balanceret udvikling af informations- og videnssamfundet selv i områder, der traditionelt er udelukket derfra;

1.6 **sætter pris på**, at Kommissionen i sin meddelelse adskillige gange henviser eksplicit til udviklingen af landdistrikterne, inklusive indførelse af ad hoc-finansiering, idet det viser, at Kommissionen er opmærksom på potentialet i udbredt bredbåndsadgang, når det handler om at øge konkurrenceevnen i landområder og en afbalanceret udvikling af området — og generelt i områder med permanente geografiske og naturlige handicap — samt den betydelige merværdi, det kunne bibringe de virksomheder, der traditionelt er beliggende i disse områder;

1.7 **anser** derfor henvisningerne til politikkerne under Kommissionens Generaldirektorat for Regionalpolitik, herunder særligt til anvendelsen af strukturfondene, og til Generaldirektoratet for Konkurrence for vigtige, og navnlig vurderingen af, hvorvidt offentligt finansierede projekter vedrørende bredbåndsadgang i landdistrikter er i overensstemmelse med EU-lovgivningen;

⁽¹⁾ EUT C 192 af 16.8.2006, s. 15.

⁽²⁾ EUT C 71 af 22.3.2005, s. 55.

⁽³⁾ EUT C 71 af 22.3.2005, s. 59.

1.8 **frygter**, at der i forbindelse med udbredelsen af bredbånd er risiko for markedssvigt, når de private operatører kan se, at der vil være dårligt afkast på investeringer i infrastruktur i yderregioner, landdistrikter eller områder med lav befolkningstæthed, eller hvor topografien gør anlæggelse af infrastrukturen særlig vanskelig og dyr. Udvisningen af en sådan åbenhed og fleksibilitet er et vigtigt signal og tegner godt for fremtiden, eftersom adgang til bredbånd er afgørende for den socioøkonomiske udvikling i de pågældende områder;

1.9 **minder** om, at denne betragtning bestyrkes af det faktum, at Regionsudvalget efter ved forskellige lejligheder at have undersøgt og diskuteret den vifte af løsninger, som de lokale og regionale myndigheder gennemfører rundt omkring i EU, klart har fremhævet, at det ikke er muligt at finde nogen universalløsning. Specielt kan løsninger, som er velegnede i større byer, være uegnede i f.eks. ugunstigt stillede egne med et vanskeligt, ujævnt terræn eller lav befolkningstæthed, der bevirker, at levering af alle former for tjenesteydelser kræver en betydelig ekstrainsats;

1.10 **noterer sig** de senere års betydelige vækst i udbredelsen af bredbånd. Imidlertid er der i betragtning af EU's mål om at nå ud til mindst 90 % af EU's befolkning inden 2010 fortsat stor forskel på infrastrukturens dækning i hhv. byerne og yderregionerne og ligeledes i hhv. de gamle og de nye EU-medlemslande;

1.11 **understreger** dog, at målsætningen om at dække 90 % af befolkningen ikke er nok som målestok, hvis den ikke sammenkædes med andre faktorer (geografisk fordeling, befolkningstæthed, osv.). I mindre samfund, f.eks. i bjergene, som ofte har svært ved at få adgang til forsyningspligtigheder (fastnet- og mobiltelefon, kabel-TV) kan de resterende 10 % være ensbetydende med marginalisering af hele tyndt befolkede områder;

1.12 **minder** desuden om, at når der tales om bredbåndskløft, skal man også være opmærksom på kløften mellem bredbåndsdækningen og den faktiske udnyttelse heraf. For at mindske denne kløft skal der på lokalt plan tages ikke-teknologiske supplerende tiltag, som kan fremme anvendelsen af bredbånd hos de ældre, de dårligst stillede eller traditionelt mindst modtagelige befolkningsgrupper, som f.eks. landbobefolkningen (uddannelsesiltag, oprettelse af steder med offentlig adgang, etc.);

1.13 **understreger** endelig, at det i forbindelse med udviklingen af bredbåndsinfrastrukturen og -tjenesterne er vigtigt at være yderst opmærksom på, at man overholder alle sikkerhedskrav på alle niveauer, så man sikrer brugerne passende beskyttelse og overholdelse af privatlivets fred.

Situationen i de nye medlemsstater

Regionsudvalget

1.14 **henleder opmærksomheden** på, at der i de nye medlemsstater på regionalt plan endnu ikke findes oplysninger, der kan sammenlignes med oplysningerne om EU-15, hvad

angår en vurdering af bredbåndpenetrationen, -dækningen og den reelle anvendelse af online-tjenester;

1.15 **opfordrer** derfor Kommissionen til hurtigt at undersøge infrastruktursituationen i de nye medlemsstaters regioner og i de mindre urbaniserede områder i de gamle medlemsstater med henblik på at indkredse, hvilke tiltag er nødvendige for at bringe den eksisterende infrastruktur op på den standard, der er nødvendig for at nå Lissabon-målene.

De teknologiske muligheder

Regionsudvalget

1.16 **ser særdeles positivt på** Kommissionens forslag om at revidere de juridiske rammer for elektronisk kommunikation;

1.17 **ser gerne**, at den nye lovramme — under hensyntagen til nærhedsprincippet — sikrer lige konkurrencevilkår for operatørerne og de eksisterende og fremtidige teknologier og bevirker, at der udvikles en politik for anvendelse af radiofrekvenser, som er baseret på princippet om »teknologisk neutralitet«. Dette er specielt vigtigt, da den seneste tids indførelse af trådløse teknologier, som er specielt egnede til at løse dækningsproblemer i landområder eller områder med særlig vanskelig topografi, gør det nødvendigt at afsætte en tilstrækkelig stor del af frekvenserne til bredbåndstjenesterne;

1.18 er, hvad angår frekvensforvaltningen, **helt enig** i de udtalelser, Kommissionen har fremsat i sine seneste fire meddelelser, som blev offentliggjort i september og november 2005 og i marts og juni 2006, dvs. at målet er teknologisk neutralitet, gennemsigtighed, effektiv anvendelse af frekvensressourcerne og fremme af et konkurrencepræget og innovativt miljø, der levner plads til udvikling af nye teknologier;

1.19 **er enig** med Kommissionen i, at frekvensanvendelsen ikke længere bør følge en logik, som siger, at det enkelte bånd er allokeret til en specifik teknologi, hvor tjenesterne formidles via den tildelte frekvens (f.eks. 900 MHz, der anvendes af mobiltelefonien med eTacs);

1.20 **anmoder** derfor Kommissionen om at følge en strategi, der er fleksibel med hensyn til, hvilken teknologi der kan anvendes inden for et bestemt frekvensspektrum;

1.21 **understreger**, at det er vigtigt, at gennemførelsen og overholdelsen af den nye lovramme, som er baseret på teknologisk neutralitet fører til, at der stilles frekvenser til rådighed til trådløse kommunikationer og til bredbåndsadgang, så man kunne mindske de alvorlige uligheder, som områder med permanente geografiske og naturlige handicap lider under;

1.22 **gør opmærksom på**, at nye teknologier til udbredelse af bredbåndstjenester som f.eks. WiMAX ville gøre det muligt at finde effektive løsninger selv i disse geografisk ugunstigt stillede områder. I den sammenhæng er det interessant som eksempel at nævne, at denne trådløse teknologi for øjeblikket er genstand for meget store investeringer fra operatører på det amerikanske marked.

Behov for offentlig indgriben

Regionsudvalget

1.23 **mener**, at leveringen af bredbåndsforbindelser bør være garanteret på lige fod med forsyningspligtighederne, som f.eks. drikkevands- og elforsyningen;

1.24 **bemærker**, at fjernelsen af bredbåndskløften i topografisk set særligt vanskelige områder, som f.eks. områder med permanente geografiske og naturlige handicap, kræver større investeringer end i flade områder, hvilket gør det umuligt at foretage givtige investeringer;

1.25 **understreger**, at den offentlige høring via Forummet om Den Digitale Kløft bekræftede, at der er behov for offentlig indgriben fra såvel de nationale og de lokale myndigheder som fra erhvervslivet og foreningslivet.

Anvendelse af EU-fondene

Regionsudvalget

1.26 **er enig med** Kommissionen i, at det er vigtigt at opmuntre de lokale og regionale myndigheder til at drage optimal nytte af mulighederne under strukturfondene og Fonden til Udvikling af Landdistrikterne til såvel levering som brug af bredbånd. Regionsudvalget har ved adskillige lejligheder påpeget nødvendigheden af og fordelene ved en sådan indfaldsvinkel;

1.27 **håber**, at Kommissionen vil præcisere sine bestemmelser for situationer, hvor der ydes strukturfondsstøtte til etablering af trådløse bredbåndstjenester i regioner, hvor sådanne tjenester allerede delvist udbydes. I praksis er det umuligt at indføre en geografisk begrænsning af især nye trådløse teknologier, så disse kun kan anvendes i tyndtbefolkede regioner og ikke også i byområder, hvor sådanne tjenester allerede udbydes;

1.28 **ønsker** imidlertid at henlede opmærksomheden på, at ikke alle landområder og områder med permanente geografiske og naturlige handicap, hvor tiltag til at mindske bredbåndskløften er mere presserende og særligt vanskelige, er ugunstigt stillede områder i henhold til strukturfondenes støtteberettigelseskrav;

1.29 **mener** derfor, at det er vigtigt at finde nye, fleksible løsninger for at kunne sætte effektivt ind i disse områder i form af såvel politikker, der yder økonomisk støtte til infrastrukturplaner, der er udformet på lokalt og regional plan, men som koordineres på nationalt og europæisk plan, som retningslinjer om, hvordan man takler de markedssvigt, som er almindelige i de nævnte geografiske områder, og samtidig overholder EU's principper om fri konkurrence;

1.30 **understreger**, at det i forbindelse med udbredelse af bredbåndstjenester i områder med permanente geografiske og naturlige handicap — hvor operatørerne som nævnt ikke investerer, fordi det ikke er økonomisk rentabelt — er vanskeligt at oprette offentlig-private partnerskaber eller moderne former for projektf finansiering, med mindre der er tale om en overvejende offentlig investering, hvilket betyder, at denne formel bør fremmes med nye incitamenter;

1.31 **finder** det desuden ikke specielt nyttigt at indføre skattelettelser for abonnenterne, eftersom problemet med bredbåndsadgang i første omgang ikke handler om »efterspørgslen« men derimod »udbuddet«. Det ville derfor være mere hensigtsmæssigt at overveje skattebegunstigelser eller -lettelser til operatører i forbindelse med infrastrukturprojekter i områder med permanente geografiske eller naturlige handicap, da man dermed ville forbedre investeringens afkastkurve;

1.32 **ser positivt på** Kommissionens initiativ, som sigter mod yderligere at fremme udveksling af bedste praksis og befordre aggregering af efterspørgslen via et fælles europæisk web-sted, som skal fungere som et centralt informationsforum specielt mellem leverandørerne og de lokale og regionale regeringer, eftersom det selv altid har været meget engageret i udveksling af bedste praksis;

1.33 **finder** det endelig meget vigtigt, at Kommissionen aktivt søger at skabe vigtige synergier mellem sine egne sektorprogrammer og de finansieringstiltag, der er planlagt inden for strukturfondene og Fonden til Udvikling af Landdistrikterne.

Regionale og nationale strategier til udvikling af bredbåndstjenester

Regionsudvalget

1.34 **støtter** Kommissionens opfordring til medlemsstaterne om at styrke deres nationale bredbåndstrategier gennem en øget inddragelse af de lokale og regionale myndigheder og gennem opstilling af målbare mål for bredbåndsdækning, specielt i relation til offentlige tjenesteydelser.

2. Handlingsplan for e-forvaltning under i2010-initiativet

Forbindelsen mellem bredbånd og e-forvaltning

Regionsudvalget

2.1 **er enig med** Kommissionen i, at bredbånd er et af de vigtigste redskaber til at udbrede informationssamfundet, og specielt til at sikre lige adgang for alle borgere, styrke virksomhedernes konkurrenceevne og forbedre de offentlige myndigheders effektivitet;

2.2 **mener**, at tilstedeværelsen af den digitale infrastrukturkløft, eller rettere kløften mellem dem, der bor i områder, hvor der er adgang til avancerede infrastrukturer og tjenester, og dem der bor i områder med permanente geografiske og naturlige handicap, hvor der ikke er adgang til sådanne infrastrukturer og tjenester, udgør en stor hindring for, at alle kan deltage i informationssamfundet (e-inddragelse) og for, at specielt den offentlige sektor kan udtænke nye innovative former for interaktion med sine kunder, borgerne og virksomhederne;

2.3 **mener** endvidere, at der fortsat er en stor »kulturel it-kløft«, dvs. at der hvad angår den viden, der giver adgang til at bruge de tjenester, der formidles via informations- og kommunikationsteknologierne, er stor forskel mellem de nye og gamle medlemsstater, mellem de forskelle medlemsstater, mellem byområderne og landdistrikterne, samt mellem de forskellige generationer og socialklasser i det europæiske samfund, og at det derfor er afgørende at finde nogle passende politiske instrumenter, så man kan bibringe flest muligt borgere de nødvendige grundlæggende forudsætninger, der kan sætte dem i stand til at drage nytte af den udvikling, der er sket på dette område.

Ingen må sakke bagud — større inddragelse ved hjælp af e-forvaltning

Regionsudvalget

2.4 **mener**, at inddragende e-forvaltning såvel handler om at bekæmpe eventuelle nye marginaliseringer, der måtte opstå, når tjenester leveres via nettet (den digitale infrastruktur- og kulturkløft), som at styrke politikkerne til social inddragelse ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi (ikt);

2.5 **bemærker**, at for at undgå marginalisering i forbindelse med adgangen til offentlige tjenester bør de offentlige myndigheder anvende forskellige kanaler, således at brugerne kan vælge deres foretrukne kontaktform (fysisk skranke, web-sted, digitalt TV, mobiltelefoni osv.);

2.6 **finder** det hensigtsmæssigt at planlægge målrettede uddannelses- og støttetiltag for at sikre lige muligheder og for at fremme de socialt dårligst stillede borgeres e-adgang til tjenesterne;

2.7 **erkender nødvendigheden** af, at de offentlige myndigheders web-portaler bringes til at overholde de generelle standarder for brugervenlighed på nettet, som er fastsat af W3C. Overholdelsen af disse standarder bør vurderes af særlige, internationalt anerkendte certificeringsorganer;

2.8 **finder det vigtigt**, at alle inddragelsesprojekter samles i et overordnet rammeprogram for at mindske risikoen for isolede tiltag uden synergieffekt.

Gennemførelse af målsætningen om en god og effektiv forvaltning — måling og benchmarking

Regionsudvalget

2.9 **bemærker**, at anvendelsen af it bør sigte mod såvel at omorganisere og ajourføre de offentlige tjenesteydelser som at gennemføre målsætninger om effekt, effektivitet, omkostningseffektivitet, upartiskhed, gennemsigtighed, forenkling og deltagelse;

2.10 **konstaterer**, at fordele i form af mindre tidsforbrug til transport, til at stå i kø og vente på sagsbehandling, lettere udfyldning af skemaer, ét enkelt »front office« og mindre risiko for fejl takket være omgående kontrol af indlæste oplysninger kan lede leveringen af tjenesteydelser i retning af mere moderne alternativer end dem, der traditionelt anvendes;

2.11 **mener**, at det for at nå disse mål vil være hensigtsmæssigt at udvikle en metode til at måle omkostningerne, fordelene, indvirkningerne osv., som bygger på fælleseuropæiske indikatorer og metoder;

2.12 **er overbevist** om, at investeringer i den offentlige sektor, som sigter mod systemintegration og samarbejde, deling af oplysninger og levering af online-tjenester bør føre til følgende økonomisk målbare og dermed sammenlignelige vigtige fordele: tidsbesparelse for borgerne og virksomhederne og større effektivitet og produktivitet i den offentlige administration, ud over naturligvis de kvalitative fordele som f.eks. større tilfredshed med de offentlige tjenesteydelser hos brugerne og større gennemsigtighed og ansvarlighed i den offentlige administration;

2.13 **mener**, at det med henblik på at fastlægge et fælles vurderingssystem ville være en god idé at sammenligne de forskellige nationale eller regionale systemer, og derefter vælge den bedste løsning;

2.14 **mener** derfor, at der er et klart behov for, at offentlige forvaltninger deler deres viden om bedste praksis, både hvad angår forvaltning og teknologi, så de kan udnytte disponible ressourcer optimalt, men også så de kan skabe en merværdi ved at opbygge faglige e-forvaltningssamfund med en vidtfavnende tilgang. Det kan endvidere være nyttigt at se på de erfarings-eksempler, som ikke har givet de forventede resultater (væreste praksis), for at vurdere risikofaktorer og kritiske punkter;

2.15 **foreslår**, at offentlige myndigheder, som har fået udviklet særlige edb-programmer, kunne stille grundversionen og den relevante dokumentation gratis til rådighed for andre myndigheder, der måtte have brug for sådanne programmer, og som måtte ønske at tilpasse dem til deres egne behov.

Nøgletjenester med stor effekt for borgere og virksomheder

Regionsudvalget

2.16 **mener**, at det, hvis der skal ske en konkret udvikling af e-forvaltning på europæisk skala, er afgørende, at man indkredser de tjenester, som skaber en høj merværdi og som kan have stor indflydelse på borgerne, virksomhederne og de offentlige administrationer selv, og som kan fungere som katalysator for en storstilet udbredelse af de udviklingsfremmende nøglevilkår, som omtales i nedenstående punkt 2.20;

2.17 **håber**, hvad angår den allerede indkredsede nøgletjeneste, e-indkøb:

- at alle medlemsstaterne tilpasser deres regler om indkøb til EU-lovgivningen;
- at medlemsstaterne udarbejder en administrativ struktur til håndtering af e-indkøb;
- at der udarbejdes minimumsstandarder for teknologi, interoperabilitet og sikkerhed mellem de forskellige platforme.

Udviklingsfremmende nøglevilkår for e-forvaltning

Regionsudvalget

2.18 **mener**, at innovationsprocessen i den offentlige administration og udviklingen af e-forvaltningen afhænger af visse faktorer, heriblandt: organiseringen af de offentlige instanser, samordningen af lovgivningen på EU-plan, udbredelsen af en innovativ kultur blandt de menneskelige ressourcer i den offentlige forvaltning og forvaltningen af de ikt-baserede applikationer;

2.19 **foreslår**, at man i forhold til disse faktorer f.eks. udvikler følgende initiativer:

- analyse og revision af den offentlige administrations back office-processer med det sigte såvel at støtte leveringen af online-tjenester til borgere og virksomheder, der er strategiske inden for handlingsplanen, som at revidere visse formelle samarbejdsformer ved hjælp af en mere udbredt anvendelse af digitale dokumenter og e-mail;
- lovgivningsmæssige tiltag med henblik på at fastlægge fælles strategier, regler, standarder og formater på ikt-området med det sigte at forbedre interoperabilitet og praktisk samarbejde;
- bred, løbende uddannelse til alle ansatte, med særlig vægt på specialiserede teknikere (f.eks. netværk, systemer, sikkerhed, beskyttelse af privatlivets fred osv.), det personale, der er direkte involveret i ikt-tunge processer (f.eks. web-teknologier, sikkerhed, beskyttelse af privatlivets fred), personalet generelt, og det personale, der er indirekte involveret i inno-

vations- og moderniseringsprocesser (f.eks. edb-færdigheder, beskyttelse af privatlivets fred);

- incitament til at bruge *open source*-platforme, som involverer lave investeringsomkostninger, og som derfor fremmer udviklingen af e-forvaltning og online-tjenesterne selv i mindre administrationsenheder;
- udarbejdelse af forbundne autentificeringssystemer, som gør det muligt at identificere brugere, som ønsker adgang til net-tjenesterne;
- deling af offentlige oplysninger med det formål at fjerne overlappinger og overflødige oplysninger med det sigte at sikre mere konkrete data, herunder persondata;
- oprettelse af territoriale servicecentre, som kan iværksætte og støtte e-forvaltningsprocesser og garantere de deltagende administrationer (specielt de små og mellemstore) levering og forvaltning af ikt-tjenester, fortsat forbedring af ydelserne og serviceniveauet og adgang til professionelle og teknologiske ressourcer.

Styrkelse af borgerdeltagelsen og demokratiske beslutningsprocesser i Europa

Regionsudvalget

2.20 **mener**, at forbedring af og en større borgerdeltagelse i de offentlige beslutningsprocesser er afgørende for samhørigheden i det europæiske samfund. Ikt kan bidrage hertil på forskellige planer, selv om man fortsat mangler at afklare flere spørgsmål, der spænder lige fra risikoen for en ny slags udelukkelse til kvaliteten af selve beslutningsprocesserne;

2.21 **mener** derfor, at det ville være hensigtsmæssigt at fremme samarbejdet, udveksling af viden, deling af løsninger, der kan bruges i andre sammenhænge, og initiativer, der sigter mod større gennemsigtighed og deltagelse i de offentlige beslutninger, specielt i de parlamentære beslutningsprocesser;

2.22 **finder** det afgørende at rationalisere og strukturere kommunikationsformerne mellem de institutioner, der udarbejder normer, med henblik på at dele og foretage en koordineret anvendelse af samtlige ressourcer, navnlig hvad angår de tjenesteydelser, som de enkelte offentlige myndigheder tilbyder borgerne og virksomhederne;

2.23 **er bevidst om**, hvilke fordele der ligger i at inddrage borgerne i en løbende proces, der sigter mod at forbedre kvaliteten af det administrative arbejde og af de offentlige tjenesteydelser. Denne inddragelse kunne bl.a. fremmes ved at oprette et fast virtuelt observatorium, som gør det muligt at samle de anvisninger og forslag, som kommer fra brugerne af tjenesteydelserne.

Bruxelles, den 13. februar 2007

Michel DELEBARRE

Formand for

Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse »Forbedring af effektiviteten af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter«

(2007/C 146/10)

REGIONSUDVALGET

- støtter forslaget om at indføre en tidsfrist på 10 dage for at forhindre, at ordregivende myndigheder indgår en kontrakt, inden tildelingsbeslutningen er blevet meddelt konkurrerende leverandører. Denne procedure gør det muligt at efterprøve beslutninger, inden de har opnået lovgydighed, hvilket er til fordel for både ordregivende myndigheder og leverandører;
- mener, at forslaget om at hindre ulovlige underhåndskontrakter er alt for vidtgående og anbefaler det nuværende system med skadeserstatning. Kommissionen påstår, at ulovlige underhåndskontrakter er et stort problem, men beviser ikke, at det faktisk er tilfældet, f.eks. ved at fremlægge detaljerede statistikker på området. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at fremlægge detaljerede oplysninger om omfanget af ulovlige underhåndskontrakter;
- Hvor gennemførlige direktiverne om klagemuligheder er, hvad angår indgåelse af offentlige kontrakter om tjenester i bilag II B over tærskelværdierne, virker uklart. Regionsudvalget mener, at klager over kontrakter om B-tjenester udtrykkeligt bør undtages fra disse direktivers anvendelsesområde og at det helt bør overlades til medlemsstaterne at bestemme, hvordan leverandørernes retssikkerhed skal garanteres ved kontrakter om B-tjenester. Flere af disse tjenester, f.eks. sundhedstjenester og sociale tjenester, udgør kernen i de regionale og lokale myndigheders aktiviteter. EU's kompetence på disse områder er meget begrænset og bør ikke øges ad bagvejen gennem direktiver om klageprocedurer vedrørende offentlige kontrakter.

Texto de referencia

Propuesta de Directiva del Parlamento Europeo y del Consejo por la que se modifican las Directivas 89/665/CEE y 92/13/CEE del Consejo en lo que respecta a la mejora de la eficacia de los procedimientos de recurso en materia de adjudicación de contratos públicos

(COM(2006) 195 final)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Kommissionens forslag til direktiv om ændring af Rådets direktiv 89/665/EØF og 92/13/EØF for så vidt angår forbedring af effektiviteten af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter (KOM(2006) 195 endelig — 2006/0066 (COD)),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 4. maj 2006 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til præsidiets beslutning af 25. april 2006 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Økonomisk Politik og Social- og Arbejdsmarkedspolitik,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 182/2006 rev. 2), som blev vedtaget af Underudvalget for Økonomisk Politik og Social- og Arbejdsmarkedspolitik den 15. december 2006 med **Catarina Segersten-Larsson**, medlem af Landstingsstyrelsen i Värmland (SE/PPE), som ordfører —

på sin 68. plenarforsamling den 13.-14. februar 2007 (mødet den 13. februar) vedtaget følgende udtalelse:

1. Regionsudvalgets synspunkter

1.1 Regionsudvalget bifalder forslagene til nye direktiver vedrørende klageprocedurer, da udvalget mener, at et effektivt klagesystem med øget gennemsigtighed fører til en bedre beskyttelse af leverandørerne, hvilket forhåbentlig giver dem et større incitament til at afgive tilbud. Det øger konkurrencen, hvilket er til gavn for de ordregivende myndigheder.

1.2 Regionsudvalget mener dog, at enkel lovgivning er en af de vigtigste forudsætninger for at nedbringe antallet af retssager. Enkle regler er lettere at overholde og skaber færre misforståelser. Desværre lever de nye direktiver om offentlige kontrakter ikke op til dette. De komplicerede procedurer i direktiverne om offentlige kontrakter er skyld i, at de ordregivende myndigheder let begår fejl. Det rammer især mindre lokale og regionale myndigheder, som ikke har adgang til juridisk ekspertise vedrørende offentlige kontrakter. Regionsudvalget vil også minde Kommissionen om, at hovedparten af de offentlige kontrakter varetages af de lokale og regionale myndigheder og ikke på nationalt niveau.

1.3 Regionsudvalget mener endvidere, at alt for hårde sanktioner for at overtræde udbudsreglerne, især hvis de kombineres med kompliceret lovgivning, kan få negative konsekvenser. En konsekvens er, at de ordregivende myndigheder helt enkelt afstår fra at indkøbe tjenester udefra og i stedet udfører tjenesterne i eget regi. En anden konsekvens kan blive en overdreven fokuse-

ring på laveste pris. Det er svært at sætte spørgsmålstejn ved, hvilket tilbud der er billigst, mens det er lettere at rejse tvivl om kvalitet og lignende parametre.

1.4 Regionsudvalget støtter forslaget om at indføre en tidsfrist på 10 dage for at forhindre, at ordregivende myndigheder indgår en kontrakt, inden tildelingsbeslutningen er blevet meddelt konkurrerende leverandører. Denne procedure gør det muligt at efterprøve beslutninger, inden de har opnået lovgylighed, hvilket er til fordel for både ordregivende myndigheder og leverandører. Regionsudvalget giver også sin opbakning til forslaget om at overlade det til medlemsstaterne at bestemme, at den, som ønsker at indgive klage, skal underrette den ordregivende myndighed om den påståede overtrædelse og om sin hensigt om at klage. Regionsudvalget opfordrer samtidig Kommissionen til at undersøge effekterne af indførelsen af fristen på 10 dage allerede efter et år. Dette sker med henblik på at kortlægge, i hvor høj grad dette fører til en kraftig stigning af klagesager, som det har været tilfældet i flere medlemslande.

1.5 Regionsudvalget kan dog se problemer, når det gælder konsekvenserne af kontrakter, som indgås i strid med bestemmelserne. Det hedder i direktivforslaget, at sådanne aftaler mister deres virkning, men Regionsudvalget mener, at det bør overlades til medlemsstaterne at træffe bestemmelse herom, så der kan ske en tilpasning til de nationale aftale- og skadeserstatningslove.

1.6 Regionsudvalget undrer sig også over Kommissionens antagelse, at indførelse af 10-dagsreglen i starten kan føre til en stigning i antallet af klager med et par procent. I Sverige havde man f.eks. i starten en stigning i antallet af klager med 150 % efter indførelsen af en tidsfrist svarende til den her foreslåede. Antallet af klager er fortsat med at stige selv efter denne indledende stigning ⁽¹⁾.

1.7 Regionsudvalget mener, at forslaget om at hindre ulovlige underhåndskontrakter er alt for vidtgående og anbefaler det nuværende system med skadeserstatning. Kommissionen påstår, at ulovlige underhåndskontrakter er et stort problem, men beviser ikke, at det faktisk er tilfældet, f.eks. ved at fremlægge detaljerede statistikker på området. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at fremlægge detaljerede oplysninger om omfanget af ulovlige underhåndskontrakter. Den refererede undersøgelse på internettet er alt for mangelfuld til at danne grundlag for en så gennemgribende forandring. Kravet om offentliggørelse af alle offentlige kontrakter, der overstiger tærskelværdierne, og som ordregivende instanser mener at kunne indgå uden en formel udbudsrunde med efterfølgende venteperiode, er et stort indgreb over for de pågældende instanser. Det gælder bl.a. aftaler med egne virksomheder og visse aftaler om tværkommunalt samarbejde. Regionsudvalget har i tidligere udtalelser peget på problemer med kontrakter med egne virksomheder samt problemer, som er opstået i

forbindelse med tværkommunalt samarbejde. Det er Regionsudvalgets holdning, at lovgivningen om offentlige kontrakter ikke skal vanskeliggøre eller umuliggøre disse processer.

1.8 Hvor gennemførlige direktiverne om klagemuligheder er, hvad angår indgåelse af offentlige kontrakter om tjenester i bilag II B ⁽²⁾ over tærskelværdierne, virker uklart. Regionsudvalget mener, at klager over kontrakter om B-tjenester udtrykkeligt bør undtages fra disse direktivers anvendelsesområde og at det helt bør overlades til medlemsstaterne at bestemme, hvordan leverandørernes retssikkerhed skal garanteres ved kontrakter om B-tjenester. Flere af disse tjenester, f.eks. sundhedstjenester og sociale tjenester, udgør kernen i de regionale og lokale myndigheders aktiviteter. EU's kompetence på disse områder er meget begrænset og bør ikke øges ad bagvejen gennem direktiver om klageprocedurer vedrørende offentlige kontrakter. Regionsudvalget mener, at det helt og holdent bør være op til medlemsstaterne at afgøre, hvilke retsmidler der skal gælde for såvel kontrakter om B-tjenester som kontrakter under tærskelværdierne.

1.9 Regionsudvalget støtter forslaget om at ophæve undersøgelsessystemet og mæglingssystemet.

2. Regionsudvalgets henstillinger

Henstilling 1

Kommissionens forslag til ændringer i artikel 1, stk. 3, i direktiv 89/665/EØF

Kommissionens forslag til ændringer i artikel 1, stk. 3, i direktiv 92/13/EØF

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Medlemsstaterne sikrer, at der er adgang til klageprocedurerne efter nærmere bestemmelser, som medlemsstaterne kan fastsætte, i det mindste for personer, der har eller har haft interesse i at opnå en bestemt offentlig kontrakt, og som har lidt eller vil kunne lide skade som følge af en påstået overtrædelse.	Medlemsstaterne sikrer, at der er adgang til klageprocedurerne efter nærmere bestemmelser, som medlemsstaterne kan fastsætte, i det mindste for personer, der har eller har haft interesse i at opnå en bestemt offentlig kontrakt, som kan opfylde de i kontrakten stillede krav , og som har lidt eller vil kunne lide skade som følge af en påstået overtrædelse.

Begrundelse

Formålet med ændringsforslaget er at sikre, at muligheden for at klage begrænses til de leverandører, som virkelig kan levere, hvad den ordregivende myndighed ønsker.

⁽¹⁾ Det svenske nævn for offentlige kontrakter, årsberetning for 2003 og 2004.

⁽²⁾ Direktiv nr. 2004/18/EF om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter.

Henstilling 2

Kommissionens forslag til ændringer i artikel 2, stk. 4, i direktiv 89/665/EØF**Kommissionens forslag til ændringer i artikel 2, stk. 4, i direktiv 92/13/EØF**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Medlemsstaterne kan fastsætte, at den instans, der er ansvarlig for klageprocedurerne, når den undersøger, om der skal træffes midlertidige foranstaltninger, kan tage hensyn til de sandsynlige følger af sådanne foranstaltninger for alle interesser, som vil kunne skades, samt til almenvellet, og beslutte ikke at give sit samtykke hertil, når de negative følger af sådanne foranstaltninger kan være større end fordelene.	Medlemsstaterne kan fastsætte, at den instans, der er ansvarlig for klageprocedurerne, når den undersøger, om der skal træffes midlertidige foranstaltninger, kan tage hensyn til de sandsynlige følger af sådanne foranstaltninger for alle interesser, som vil kunne skades, samt til især almenvellets, og beslutte ikke at give sit samtykke hertil, når de negative følger af sådanne foranstaltninger kan være større end fordelene.

Begrundelse

Almenvellets interesser bør tillægges større betydning.

Bruxelles, den 13. februar 2007

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse finansiering af SMV'ers vækst

(2007/C 146/11)

REGIONSUDVALGET

- henstiller kraftigt, at der løbende udarbejdes SMV-konsekvensanalyser, før indførelse af enhver ny EU-lovgivning og -politik, der kunne få direkte betydning for udviklingen af SMV'er;
- anbefaler tiltag, der tilgodeser SMV'erne i forbindelse med nem adgang til de finansielle institutioner og organisationer, der er ansvarlige for CIP- og Jeremie-programmerne. Udvalget anbefaler også, at EIB-gruppen er mere proaktiv i formidlingen af sin rolle, merværdiskabelse og metoderne til anvendelsen af de nye redskaber CIP og Jeremie;
- henstiller kraftigt, at Kommissionen inddrager regionale myndigheders erfaringer med bedste praksis i fremtidige diskussioner på EU-niveau. Regionerne kan stimulere den potentielle private kapital, der er tilgængelig, og etablere og finansiere netværk af »uformal kapital« ved at bringe private investorer i kontakt med virksomheder i seed- og opstartsfasen;
- henstiller kraftigt, at finansielle tiltag ledsages af supplerende instrumenter. Regionerne er vigtige bidragsydere til den infrastruktur, der er nødvendig for at fremme SMV'er, såsom dannelsen af virksomhedsklynger og faglig uddannelse. Regionerne har også værdifuld erfaring med (ESF-finansierede) kuvøseenheder med fælles faciliteter og personalepolitik, med at bistå med innovation og coaching samt med at tilbyde programmer for investeringsberedskab. Der er også behov for at indføje undervisning i iværksætterkultur i uddannelsesprogrammerne. Det er netop komplementariteten af sådanne tiltag, der sikrer, at nystartede virksomheder har en større chance for at lykkes.

Basisdokument

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Gennemførelse af Fællesskabets Lissabon-program — Finansiering af SMV'ers vækst — Merværdiskabelse på EU-plan — Moderne SMV-politik for vækst og beskæftigelse

(KOM(2006) 349 endelig);

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: *Gennemførelse af Fællesskabets Lissabon-program — Finansiering af SMV'ers vækst — Merværdiskabelse på EU-plan — Moderne SMV-politik for vækst og beskæftigelse* (KOM(2006) 349 endelig);

under henvisning til Kommissionens beslutning af 29. juni 2006 om i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse herom;

under henvisning til præsidiets beslutning af 25. april 2006 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Økonomisk Politik og Social- og Arbejdsmarkedspolitik;

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse CdR 338/2006 rev. 1 som blev vedtaget af Underudvalget for Økonomisk Politik og Social- og Arbejdsmarkedspolitik den 15. december 2006 med **Harry Dijksma** (medlem af provinsstyrelsen for Flevoland (NL/ALDE)) som ordfører;

og ud fra følgende betragtning:

Europas 23 mio. små og mellemstore virksomheder (SMV'er) bidrager med 67 % af EU's BNP og beskæftiger 75 mio. personer, og i visse sektorer står SMV'erne for op mod 80 % af den totale beskæftigelse. 99 % af virksomhederne er klassificeret som mikrovirksomheder (bestående af 1 til 9 personer) —

på sin 68. plenarforsamling den 13. og 14. februar 2007 (mødet den 13. februar) vedtaget følgende udtalelse:

1. Regionsudvalgets synspunkter

Regionsudvalget

Støtte til Lissabon-processen

1.1 **hilser** Kommissionens meddelelse om finansiering af SMV'ers vækst **velkommen**, da den giver en klar analyse af problemer og redskaber i Fællesskabets institutioner samt i medlemsstaterne;

1.2 **støtter** konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i foråret 2006, hvor det blev fremhævet, at et integreret finansmarked og tilstrækkelig adgang til finansiering er afgørende for små og mellemstore virksomheders vækst. Inden for rammerne af Lissabon-processen er det muligt at forbedre adgangen til finansiering gennem reformer på nationalt plan og på EU-plan. Lokale og regionale myndigheders inddragelse er en nøgelfaktor for Lissabon-reformernes succes. For at støtte et sandt partnerskab mellem de forskellige myndighedsniveauer har Regionsudvalget foretaget en undersøgelse i hele EU af de regionale og lokale myndigheders inddragelse i udviklingen af de nationale reformprogrammer, samt en undersøgelse af den lokale og regionale dimension i NRP'erne. Udvalget har også etableret en overvågningsplatform for at følge Lissabon-processen.

Et bedre klima for risikokapitalinvesteringer

1.3 **erkender**, at det — på trods af betydelige fremskridt i de senere år — er tydeligt, at der er behov for yderligere tiltag og for at udvikle flere redskaber, hvis Europa skal kunne nå

Lissabon-dagsordenens mål. Europæiske risikokapitalmarkeder opererer stadig flere niveauer under det fulde potentiale. Dette afspejler markedets manglende evne til at møde behovene i (pre-)seed- og kapitalfinansieringsfasen, grundet problemer både i udbuddet af og efterspørgslen efter risikokapital. Som følge heraf bliver innovationspotentialet ikke udnyttet fuldt ud, hvilket fører til lavere økonomisk vækst og mindre beskæftigelse. Desuden er kun meget få nyetablerede europæiske virksomheder, der anvender innovativ teknologi, vokset til at blive globalt førende inden for deres sektor;

1.4 **bifalder** EU-institutionernes og medlemsstaternes hensigt om at skabe de nødvendige betingelser for en bæredygtig tredobling af venturekapitalfondes investeringer i virksomheder i seed- og opstartsfasen inden 2013;

1.5 **erkender**, at der fortsat er markante forskelle i både finansierings- og banksystemerne i de forskellige medlemsstater, og at der er behov for yderligere harmonisering for at sikre, at SMV'er har lige vilkår for at udnytte det indre markeds potentiale for at fremme vækst og beskæftigelse;

1.6 **er enig** med Kommissionen i, at exitstrategien er af afgørende betydning for enhver vellykket venturekapitalinvestering. Udvalget mener i lighed med Kommissionen, at mange europæiske aktiemarkeder har indført gode alternativer for at give vækstvirksomhederne mulighed for at rejse kapital, og hilser derfor tiltag, der letter adgangen til finansiering gennem vækststærke aktiemarkeder i hele EU, velkommen;

1.7 **erkender**, at den eksisterende mangel på finansiering i den tidlige fase hæmmer vækst og innovation i EU. Udvalget er enig med Kommissionen i, at en yderligere specialisering af fondene og en udvikling af særlig sektorekspertise er nødvendig for vellykkede investeringer;

1.8 **er enig** med Kommissionen i, at professionelle venturekapitalforvaltere bør kunne rejse kapital og investere på tværs af grænserne i det indre marked uden at blive ugunstigt beskattet eller pålagt tunge administrative byrder. Udvalget opfordrer medlemsstaterne til at etablere passende foranstaltninger for at sikre, at der er fair konkurrence med lige muligheder for investeringer på tværs af grænserne, så man harmoniserer de skattemæssige omkostninger og begrænser de administrative byrder på gensidigt grundlag;

1.9 **bifalder** forslaget om et europæisk patent, der sikrer reducerede omkostninger for SMV'er. De høje omkostninger på det nuværende europæiske patent hæmmer innovationernes hurtige økonomiske vækst.

Mere lånefinansiering til SMV'er

1.10 **erkender**, at banklån fortsat er den vigtigste finansieringskilde for små og mellemstore virksomheder. Udvalget beklager, at de nye kapitalkrav til banker (»Basel II«) vil øge vægtingen af risikoprægede udlån med 50 %. Dette vil givetvis øge låneudgifterne for nystartede og innovative virksomheder;

1.11 **beklager**, at et nøgleproblem i forbindelse med SMV'ers adgang til finansiering er, at de store banker forsvinder fra det lokale marked i landområder, sparsomt befolkede områder og økonomisk svage regioner. Dette fører til en øget satsning på lokalt forankrede banker, der er specialiseret i långivning til SMV'er. Et ændret regelsæt på dette område kunne have stor indflydelse på udbuddet af finansieringsmuligheder for SMV'er;

1.12 **erkender**, at Europa er karakteriseret ved en række kulturelle træk, der ligeledes udgør et vækstpotentiale. Små og mellemstore virksomheder bør støttes med henblik på at øge deres risikovilje og forbedre deres iværksætterkultur. Derved vil man kunne modvirke hindringer for vækst.

EU's bidrag til finansieringen af SMV'er

1.13 **erkender**, at målgruppen har brug for konkrete, skræddersyede løsninger i forbindelse med tilvejebringelsen af risikokapital. De regionale myndigheders muligheder for at skaffe økonomiske midler til risikokapitalfondene er begrænsede. Udvalget bifalder derfor EFRU's (Den Europæiske Fond for Regionaludvikling) mulighed for at stille kapital til rådighed for regionale risikokapitalfonde. Tilvejebringelsen af offentlige midler på profitable betingelser ændrer risiko-faktoren for de private investorer, og gør dem mere villige til at bevæge sig ind på venturekapitalmarkedet;

1.14 **bifalder** redskaberne i EU's 7. rammeprogram for forskning og udvikling, rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (CIP) samt Jeremie (»Joint European Resources for Micro to Medium Enterprises«, fælles europæiske midler til mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder);

1.15 **bifalder** muligheden for, at EU via Den Europæiske Fond for Regionaludvikling medfinansierer etableringen af et viden-kupon-system (knowledge vouchers) for at fremme innovationsadgang til markedet;

1.16 **erkender**, at Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og Den Europæiske Investeringsfond (EIF) ikke er klædt på til direkte kontakt med SMV'er, men til at yde teknisk bistand og kapital ved hjælp af Jeremie- og CIP-redskaberne via andre finansielle institutioner og organisationer i medlemsstaterne og deres regioner;

1.17 **pointerer**, at EU-redskaberne primært er rettet mod nystartede virksomheder og »high flyers« (særligt hurtigt voksende virksomheder), på trods af, at 75 % af SMV'erne er af en anden type.

2. Regionsudvalgets henstillinger

Regionsudvalget

Støtte til Lissabon-processen

2.1 **anbefaler**, at Kommissionen støtter en bred vifte af løsninger for at fremme SMV'ers adgang til finansiering, således at der kan tilbydes skræddersyede finansieringsmuligheder for at imødekomme de enkelte SMV'ers individuelle finansieringsbehov. De europæiske SMV'ers mangfoldighed er et af de største aktiver i den europæiske økonomi;

2.2 **henstiller** derfor **kraftigt**, at der løbende, før indførelse af enhver ny EU-lovgivning og -politik, der kunne få direkte betydning for udviklingen af SMV'er, udarbejdes SMV-konsekvensanalyser.

Et bedre klima for risikokapitalinvesteringer

2.3 **mener**, at Kommissionen og medlemsstaterne bør gøre mere brug af mulighederne for risikokapitalinvesteringer og risikodelingsmodeller, for således at indføre incitamenter for private investorer til at anvende risikokapitalinstrumenterne for SMV'er;

2.4 **anbefaler** politikker, der er rettet mod at ændre mentaliteten og tilskynde til risikotagning, hvilket vil bidrage til at nå Lissabon-dagsordenens mål. Udvalget **opfordrer** også **til**, at Kommissionen og medlemsstaterne fortsætter med at føre en politik, der formindsker det stigma, som man får ved en konkurs, særligt når der ikke er begået svigagtige handlinger i forbindelse med konkursen.

Mere lånefinansiering til SMV'er

2.5 **mener**, at den nuværende mangfoldighed af kreditinstitutter på de europæiske detailfinansmarkeder afspejler mangfoldigheden i enkeltpersoners, SMV'ers, selskabers og lokale myndigheders efterspørgsel efter finansielle produkter og ydelser. For at sikre, at denne efterspørgsel til stadighed opfyldes, **anbefaler** udvalget, at EU-lovgivning ikke begunstiger en specifik finansieringsmodel eller kundetype frem for en anden;

2.6 **opfordrer til**, at lokale og regionale myndigheders erfaringer inddrages i udvekslingen af viden og bedste praksis på de tematiske konferencer og i de rundbordsdrøftelser, som Kommissionen organiserer. Udveksling af viden mellem medlemsstaternes centrale aktører er af afgørende betydning for at holde sig ajour i den relativt lille verden af risikovillig kapital;

2.7 **forudser**, at et øget antal virksomheder, grundet befolkningens aldring, vil blive sat til salg, og at der derfor bør rettes opmærksomhed mod lånefinansieringen af overtagelser (buy-outs og buy-in).

EU's bidrag til finansieringen af SMV'er

2.8 **anbefaler** tiltag, der tilgodeser SMV'ers — særligt mikrovirksomheders — adgang til samarbejdsprogrammerne i det syvende rammeprogram;

2.9 **anbefaler** tiltag, der tilgodeser SMV'erne i forbindelse med nem adgang til de finansielle institutioner og organisationer, der er ansvarlige for CIP- og Jeremie-programmerne. Udvalget **anbefaler** også, at EIB-gruppen er mere proaktiv i formidlingen af sin rolle, merværdiskabelse og metoderne til anvendelsen af de nye redskaber CIP og Jeremie;

2.10 **anbefaler**, at der konstant holdes øje med særlige muligheder og udfordringer på det europæiske finansmarked, såsom virkningerne af demografiske ændringer;

2.11 **anbefaler**, at Den Europæiske Investeringsfond spiller en mere fremtrædende rolle i forbindelse med at yde bistand til regionale risikokapitalfonde. Den Europæiske Investeringsfond bør derfor overveje at bistå med viden og erfaring til regionale fonde, der er under en minimumsgrænse på 35 mio. EUR;

2.12 **anbefaler**, at de nuværende SMV-informationscentre på europæisk, nationalt og regionalt niveau samles, med henblik på at skabe ét overskueligt og lettilgængeligt informationscenter (en »one-stop-information-shop«). Brugen af de nuværende regionale institutioner og myndighedernes internet-ydelser (e-forvaltning) bør fremmes.

Bedre styring

2.13 **henstiller kraftigt**, at Kommissionen inddrager regionale myndigheders erfaringer med bedste praksis i fremtidige diskussioner på EU-niveau. Regionerne kan stimulere den potentielle private kapital, der er tilgængelig, og etablere og finansiere netværk af »uformel kapital« ved at bringe private investorer i kontakt med virksomheder i seed- og opstartsfasen;

2.14 **henstiller kraftigt**, at finansielle tiltag ledsages af supplerende instrumenter. Regionerne er vigtige bidragsydere til den infrastruktur, der er nødvendig for at fremme SMV'er, såsom dannelsen af virksomhedsklynger og faglig uddannelse. Regionerne har også værdifuld erfaring med (ESF-finansierede) kuvøseenheder med fælles faciliteter og personalepolitik, med at bistå med innovation og coaching samt med at tilbyde programmer for investeringsberedskab. Der er også behov for at indføre undervisning i iværksætterkultur i uddannelsesprogrammerne. Det er netop komplementariteten af sådanne tiltag, der sikrer, at nystartede virksomheder har en større chance for at lykkes;

2.15 **anbefaler**, at medlemsstaterne og EU styrker arbejdet henimod færdiggørelse af det indre marked og indfører den relevante lovgivning for det indre marked og fjerner enhver uberettiget administrativ hindring for grænseoverskridende samarbejde — inklusiv skattemæssige og eksportkreditforsikringsmæssige hindringer — for at styrke det europæiske markeds konkurrenceevne og åbenhed i en global økonomi;

2.16 **anbefaler** at styrke »business angels« (uformelle investorer) engagement i den regionale økonomiske udvikling i Europa og omvendt. Det er velkendt, at »business angels« foretrækker at lave forretning i deres egne regioner, dvs. inden for en radius af 100 til 150 km fra investorens hjemsted. »Business angels«-netværkerne bør gøres mere synlige;

2.17 **anbefaler** brugen af regionale revolverende fondsmidler, hvor den offentlige deltagelse, via en fond eller en fondsstruktur, fungerer som løftestang, der skal fremme den private sektors mulighed for at bistå med investeringer. De nye statsstøttere regler skulle gøre det muligt for regionerne fortsat at anvende dette bæredygtige instrument;

2.18 **anbefaler**, at EU's risikokapitalinstrumenter støtter regionale og nationale instrumenter. Supplerende medfinansiering skaber et øget volumen og dermed en kritisk masse for fondens størrelse, og dens succesrate kan forbedres igennem en sådan spredning i porteføljen. Dette muliggør også investeringer på tværs af grænserne, fører til harmonisering af ordninger og mindsker markedsopsplittningen i EU.

Bruxelles, den 13. februar 2007

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse »Effektivitet og lige muligheder for alle i de europæiske uddannelsessystemer« og »Europæisk referenceramme for kvalifikationer (EQF) for livslang læring«

(2007/C 146/12)

REGIONSUDVALGET

- konstaterer, at udelukkelse fra uddannelsessystemet er det første skridt henimod marginalisering efterfulgt af udstødelse fra beskæftigelsessystemet og i forlængelse heraf fra det kulturelle, sociale og civile liv. I den forbindelse gentager udvalget vigtigheden af at forhindre unge i at forlade skolen i utide, da det skader konkurrenceevnen og samhørigheden;
- erkender, at i det lange løb er det førskoleundervisning og målrettede tidlige støtteprogrammer, som giver de bedste resultater under hele den livslange læringsproces, især for de svagest stillede, og minder i den forbindelse om nødvendigheden af en strategi, der går på tværs af sektorerne, hvor hovedansvaret ligger hos de lokale og regionale myndigheder;
- er enig i, at moderniseringen af de højere uddannelser er en afgørende faktor i videnssamfundet med dets rivende udvikling. De højere uddannelsesinstitutioner er et væsentligt element i »vidensrekanten« af uddannelse, forskning og innovation som følge af deres indbyrdes forbundne opgaver. De lokale og regionale myndigheder spiller en nøglerolle for at viderekanalisere midler til moderniseringen af de højere uddannelsessystemer;
- støtter det dobbelte formål, der sigter mod en forbedring af gennemsigtigheden af kvalifikationer og fremme af mobiliteten i EU, men understreger, at referencerammer for kvalifikationer fortsat bør udvikles på nationalt/regionalt plan. Ansvar for denne reform fortsat skal henhøre under de kompetente myndigheder i medlemsstaterne.

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om *Effektivitet og lige muligheder for alle i de europæiske uddannelsessystemer* (KOM(2006) 481 endelig — SEK(2006) 1096),

under henvisning til Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling om *Etablering af den europæiske referenceramme for kvalifikationer (EQF) for livslang læring* (KOM(2006) 479 endelig),

under henvisning til udtalelsen om *Etablering af et integreret handlingsprogram inden for livslang læring* (CdR 258/2004 fin ⁽¹⁾),

under henvisning til henstillingerne efter den anden forsøgshøring i netværket til overvågning af nærheds- og proportionalitetsprincippet (DI/CdR 2/2007) som for tiden har 49 partnere og som blev oprettet i henhold til dets udtalelser om henholdsvis »*Bedre lovgivning 2004*« (CdR 121/2005 endelig) og om »*Retningslinjer for anvendelsen af nærheds- og proportionalitetsprincippet*« (CdR 220/2004 endelig);

under henvisning til Rådets beslutning af 19. oktober 2006 om i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse herom,

under henvisning til præsidiets beslutning af 25. april 2006 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Kultur, Uddannelse og Forskning,

under henvisning til forslag til udtalelse fra Underudvalget for Kultur, Uddannelse og Forskning (CdR 335/2006 rev. 1), som blev vedtaget den 30. november 2006 med **Geert Bourgeois**, minister i den flamske regering — BE/PPE), som ordfører —

på sin 68. plenarforsamling den 13. og 14. februar 2007 (mødet den 14. februar) vedtaget følgende udtalelse:

1. Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om Effektivitet og lige muligheder for alle i de europæiske uddannelsessystemer

Planlægning med henblik på effektivitet og lige muligheder

Regionsudvalget

1.1 **takker** Kommissionen for dette bidrag til debatten om reformen af uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemerne og **deler** Kommissionen synspunkt om, at ansvaret for denne reform fortsat skal henhøre under de kompetente myndigheder i medlemsstaterne;

1.2 **er enig i**, at det tager tid, før investeringerne i de almene og faglig uddannelser giver resultater, og derfor bør myndighederne, når de fastlægger finansieringsprioriteter, give mulighed for langsigtet planlægning på lokalt, regionalt og nationalt plan. Flere af forslagene i meddelelsen kan få budgetmæssige konsekvenser på regionalt og lokalt plan;

1.3 **erkender** betydningen af langsigtet planlægning, men understreger, at det er nødvendigt at inddrage de lokale og regionale myndigheder i udarbejdelsen og gennemførelsen af alle strategier for livslang læring;

1.4 **er enig i** behovet for en »evalueringskultur« inden for uddannelsessystemerne, men understreger det vigtige i at øge bevidstheden om, hvordan ressourcer udnyttes effektivt ⁽²⁾. Udvalget **påpeger**, at det er et vigtigt politiktiltag at fjerne de

budgetmæssige hindringer for undervisning af børn i en tidlig alder, men det er ikke nok. Da obligatorisk undervisning i de fleste lande ikke omfatter førskoleundervisning, er det op til forældrene selv at vælge, om deres børn skal deltage i denne;

1.5 **finder**, at målrettede politikforanstaltninger ikke blot bør have som mål, at flere børn i førskolealderen skal undervises, men også indeholde incitamenter og forældreorienterede støtteforanstaltninger, som tilskynder til, at især børn fra en dårlig social baggrund, eller som bor i bjerg- og landområder eller i tyndt befolkede områder, regelmæssigt deltager i førskoleundervisningen;

1.6 **understreger**, at effektiv undervisning i den tidlige barndom kræver kompetente pædagogiske medarbejdere og **kræver** derfor, at der gøres en større indsats for læreruddannelserne;

1.7 **tilskynder** i den forbindelse til, at man fremmer udviklingen af eksempler på god praksis og grænseoverskridende netværk mellem kommuner og regioner for at forbedre evalueringer og styrke kvalitetssikringen;

1.8 **konstaterer**, at udelukkelse fra uddannelsessystemet er det første skridt henimod marginalisering efterfulgt af udstødelse fra beskæftigelsessystemet og i forlængelse heraf fra det kulturelle, sociale og civile liv. I den forbindelse **gentager** ⁽³⁾ udvalget vigtigheden af at forhindre unge i at forlade skolen i utide, da det skader konkurrenceevnen og samhørigheden ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ EUT C 164 af 5.7.2005, s. 59.

⁽²⁾ CdR 21/2000 fin.

⁽³⁾ Konklusionerne fra Regionsudvalgets konference i Helsingfors »Ved kundskabens kilde — Grunduddannelsens betydning for konkurrenceevnen« den 29. september 2006.

⁽⁴⁾ <http://www.cor.europa.eu/en/presentation/educ.asp>.

1.9 **bifalder** meddelelsens fokus på velunderbygget politik-planlægning, baseret på solide forskningsresultater.

Førskoleuddannelse: Fokus på tidlig indlæring

Regionsudvalget

1.10 **erkender**, at forskningsundersøgelser, herunder OECD's vigtige arbejde på dette område, har vist, at det i det lange løb er førskoleundervisning og målrettede tidlige støtteprogrammer, som giver de bedste resultater under hele den livslange læringsproces, især for de svagest stillede;

1.11 **minder** imidlertid om, at det er nødvendigt med en tværsektoriel tilgang, hvor nøgleansvaret er placeret hos de lokale og regionale myndigheder, og **beklager**, at det ikke erkendes i meddelelsen.

Primær og sekundær undervisning: Forbedring af basisuddannelsens kvalitet for alle

Regionsudvalget

1.12 **anerkender**, at EU's medlemsstater og kompetente regioner har forskellige uddannelsessystemer med forskellige fremgangsmåder, men **er** imidlertid **enigt i**, at en tidlig differentiering af elever på basis af evner i en tidlig alder kan være afgørende for deres fremtidige job- og livsvalg;

1.13 **støtter** almen livslang læring for alle, idet den enkeltes ret til at tilmelde sig skoler og uddannelsessystemer anerkendes;

1.14 **foreslår**, at udsættelse af niveaudelingen til gymnasieniveauet kombineret med muligheden for overførsel mellem skoler kan være et af midlerne til at reducere opsplittningen og fremme lige muligheder for alle uden at forringe effektiviteten samt give den enkelte elev mulighed for at udvikle og udfolde sine evner;

1.15 **har konsekvent krævet**, at foranstaltninger for elever med særlige behov skal støttes tidligst muligt i systemet. Udvalget **understreger**, hvor vigtigt det er at stoppe marginalisering på det primære skoletrin og anser erfaringsudveksling på dette område for værende af stor værdi. Udvalget **understreger** det nødvendige i, at læringen byder på udfordringer for alle, og at alle elever stimuleres i deres skolegang. Det gælder såvel svage som stærke elever;

1.16 **henleder** især **opmærksomheden** på de behov, indvandrerguppen har. Denne gruppe har i mange tilfælde inte-

grationsproblemer i uddannelsessystemet, dels grundet eventuel manglende uddannelse fra deres hjemlande, dels grundet eventuelt manglende kendskab til værtslandets sprog. Den rette tilgang til denne gruppes behov kræver også en særlig uddannelse af lærerkrafterne;

1.17 **mener**, at motivation, færdigheder og kvalifikationer hos samt lønniveauet for undervisere og erhvervslærere, adgang til rådgivning og infrastrukturfaktorer, f.eks. passende klassestørrelser, er vigtige medvirkende faktorer til at opnå undervisning af høj kvalitet;

1.18 **anser det for** vigtigt, at der udvikles et positivt undervisningsmiljø, som styrker den enkeltes motivation, indsats i læringsprocessen og tillid til eget potentiale. Udvalget **understreger** også behovet for at sikre, at forældrene inddrages i uddannelsesforløbet, idet det bemærkes, at elever med ringe støtte fra hjem og omgivelser er i større fare for social udstødelse;

1.19 **understreger** vigtigheden af, at de foranstaltninger, der indføres med henblik på at fremme lige muligheder og en tilstrækkelig imødekommenhed over for visse gruppers særlige behov, ikke står i vejen for uddannelsessystemets effektivitet eller kvalitet. Der bør således også indføres mekanismer, så læringsprocessens tempo kan opretholdes;

1.20 **fremhæver** behovet for at opnå en balance i uddannelsessystemerne mellem grundlæggende generel uddannelse og mulighederne for specialisering. Den generelle uddannelse bør altid omfatte europæisk kultur og historie. Endvidere bør der inden for de forskellige uddannelsessystemer være tilstrækkelig opmærksomhed på de centrale kompetencer for livslang læring som defineret og vedtaget i Europa-Parlamentets og Rådets henstilling om nøglekompetencer for livslang læring.

Højere uddannelse: Bedre investeringer og bredere deltagelse

Regionsudvalget

1.21 **er enig i**, at moderniseringen af de højere uddannelser er en afgørende faktor i videnssamfundet med dets rivende udvikling. De højere uddannelsesinstitutioner er et væsentligt element i »videnstrekanten« af uddannelse, forskning og innovation som følge af deres indbyrdes forbundne opgaver;

1.22 **påpeger** derfor, at de højere uddannelsesinstitutioner bør være mere åbne over for nye grupper af lærende, betone livslang læring og give flere adgang til en akademisk uddannelse, hvilket er afgørende for at klare de demografiske og strukturelle forandringer inden for de nærmeste årtier;

1.23 **erkender** imidlertid, at det øgede antal studerende og de voksende omkostninger ved uddannelse og forskning af høj kvalitet bør modsvares af øgede offentlige og eventuelt private midler. De lokale og regionale myndigheder spiller en nøglerolle for at viderekalisere midler til moderniseringen af de højere uddannelsessystemer, især gennem målrettet brug af de europæiske strukturfonde;

1.24 **minder om**, at adgangen til højere uddannelse skal være så bred som muligt, ikke kun for at sikre fremtiden for et videnbaseret Europa, men også for at danne grundlag for den sociale samhørighed i Europa som helhed. Udvalget **fastslår** **atter**, at de højere uddannelser har en vidtfavnende opgave, der bl.a. består i at bidrage til personlig realisering og demokratisk medborgerskab og revitalisere kulturarven^(?);

1.25 **bemærker**, at meddelelsen sætter fokus på undervisningsgebyrer som et middel til at øge finansieringen og stimulere studerende og deres familier til at se positivt på en højere uddannelse. Undervisningsgebyrer bør ikke medføre udelukkelse på grundlag af økonomiske midler. Udvalget **understreger** dog, at undervisningsgebyrer aldrig bør blive et isoleret spørgsmål, men tværtimod altid indgår i en større sammenhæng, hvor mange forskellige faktorer har indflydelse på finansielle incitamenter eller stiller hindringer i vejen for at tage en højere uddannelse. Udvalget **opfordrer** derfor til en bredere, kontekstrelateret tilgang, som tager hensyn til nationale, regionale og lokale særtræk i finansierings- og skattesystemer i stedet for kun at fokusere på undervisningsgebyrer.

Erhvervsuddannelse: Bedre kvalitet og mere relevans

Regionsudvalget

1.26 **er enig** med Kommissionen i, at da befolkningen bliver ældre, og efterspørgslen efter højt kvalificeret arbejdskraft stiger, er den fortsat høje arbejdsløshed blandt unge i EU ikke acceptabel;

1.27 **opfordrer til** at styrke og anerkende erhvervsuddannelsessystemerne i de lande, hvor de ikke er tilstrækkelig udviklede, således at de bliver i stand til både at imødekomme forventningerne fra de mange unge, som søger en pålidelig vej ud på arbejdsmarkedet, og arbejdsmarkedets behov;

^(?) CdR 154/2005 fin.

1.28 **støtter** Kommissionens forslag om gennemskuelige og alsidige forløb gennem erhvervsuddannelsessystemet frem til videre læring og beskæftigelse, og **bifalder**, at det særligt nævnes, at man bør inddrage de berørte parter på lokalt og regionalt niveau ved at tilskynde dem til at indgå partnerskaber, der skal fremme kvaliteten og relevansen af offentlige erhvervsuddannelsesprogrammer for arbejdsløse og dårligt stillede elever;

1.29 **gør opmærksom på**, at uddannelsen af undervisere og erhvervslærere bør opdateres for at imødekomme behovene fra stadig flere ældre studerende. Der er behov for at udvikle særlige pædagogiske metoder og materiale, samtidig med at formidlingsformerne skal være fleksible, således at de tilpasses elever, der skal forene uddannelse med arbejde og familie. I den forbindelse kan uddannelses- og erhvervsuddannelsespolitikker påvirke socialpolitikken på områder, hvor de lokale og regionale myndigheder kan fungere som katalysator;

1.30 **fremhæver** behovet for generel anvendelse af strukturrede mekanismer for validering af tidligere læring, især for så vidt angår viden og kompetencer erhvervet uden for det formelle uddannelsessystem. Der er to formål med denne validering: At forbedre beskæftigelsesmulighederne/den sociale integration og give adgang til videre læring på grundlag af tidligere læring.

1.31 **bifalder** i den forbindelse Kommissionens meddelelse om »Voksenuddannelse: Det er aldrig for sent at lære« og er enig i, at der i lyset af de demografiske ændringer i Europa bør lægges større vægt på voksenuddannelse med målrettede, effektive investeringer;

1.32 **påpeger** i den henseende, at i mange europæiske lande har det regionale og lokale niveau hovedansvaret for voksenuddannelse og en direkte interesse i at udvikle arbejdsstyrkens færdigheder. Udvalget **opfordrer** derfor **til**, at det lokale og regionale niveau inddrages tættere i voksenuddannelses tiltag på EU-niveau;

2. Forslag til henstilling om etablering af den europæiske referenceramme for kvalifikationer for livslang læring

Regionsudvalget

2.1 **erkender** behovet for en særlig europæisk referenceramme for kvalifikationer for læring, der supplerer ordninger for faglige kvalifikationer, ikke mindst da en europæisk referenceramme for kvalifikationer for livslang læring (EQF) vil gøre

overgangen mellem de forskellige uddannelses- og erhvervsuddannelsesforløb mere gennemsigtig og synlig. Kvalifikationer for læring er nemlig afgørende for overgangen fra studiemiljø til arbejdsliv, og kan derfor ikke adskilles fra spørgsmål om forbedringen til arbejdsmarkedet;

2.2 **henleder** Kommissionens **opmærksomhed** på behovet for systematisk at foretage en konsekvensanalyse af dens lovgivningsforslag på lokalt og regionalt niveau, især på områder som uddannelse og erhvervsuddannelse, hvis gennemførelse i flere medlemsstater henhører under de decentrale myndigheders beføjelser. Det kunne være nyttigt at offentliggøre denne konsekvensanalyse i sin helhed on-line på alle de officielle EU-sprog;

2.3 **hilser** Kommissionens referenceramme for kvalifikationer **velkommen** og støtter det dobbelte formål, der sigter mod en forbedring af gennemsigtheden af kvalifikationer og fremme af mobiliteten i EU, men **understreger**, at EQF ikke i sig selv er kvalifikationsgivende, men udvikler referencerammer for kvalifikationer på nationalt/regionalt plan. De kompetente lokale og regionale myndigheder bør derfor inddrages i arbejdet med at koble de nationale/regionale referencerammer for kvalifikationer til EQF;

2.4 **er enige** med Kommissionen **i**, at de nationale og europæiske referencerammer for kvalifikationer vil fremme valideringen af læring i alle situationer. Udvalget **bifalder** denne rummelige strategi og **minder** samtidig **om** behovet for at anerkende, at livslang læring udgøres af formel, ikke-formel og uformel uddannelse, og **er enige i**, at dette er særligt vigtigt for at fremme lige muligheder ved at anerkende de dårligst stillede elevers nøglekompetencer og færdigheder ⁽⁶⁾;

2.5 **ser** EQF som et nyttigt redskab til at øge den gensidige tillid mellem de nationale og regionale uddannelsessystemer i Europa med den deraf følgende virkning for mobiliteten, konkurrenceevnen og beskæftigelsen ved at tilskynde til udveksling af viden og kompetencer i hele EU;

2.6 men **opfordrer** Kommissionen **til** at afklare forholdet mellem kvalifikationsniveauer, direktiv 2005/36/EF, og de bestemmelser vedrørende certificering af formel og uformel læring, som allerede eksisterer eller er ved at blive indført på nationalt og regionalt niveau ⁽⁷⁾;

2.7 uanset det bredere sigte med strategierne for livslang læring omfattende målsætninger som social integration og

beskæftigelsesegnethed såvel som personlig tilfredsstillelse **bifalder** Udvalget Kommissionens resultatorienterede tilgang til læringsresultater inden for rammerne af livslang læring, dvs. beskrivelsen af kvalifikationer i form af viden og kompetencer;

2.8 **mener**, at kvalifikationer bør være sammenlignelige uanset læringssammenhæng og -formidler. Læringsresultattilgangen gør det lettere at sammenligne kvalifikationer mellem forskellige lande og uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer, og letter dermed opgaven for de lokale og regionale uddannelsesmyndigheder i EU;

2.9 læringsresultater og deskriptorer kan endvidere være referencepunkter for kvalitetssikring og dermed udbygge det europæiske samarbejde om kvalitetssikring og gensidig anerkendelse af evalueringsbeslutninger. Udvalget **glæder sig** derfor **over**, at det af henstillingen fremgår, at der er en klar sammenhæng mellem EQF som et redskab til fremme af gennemsigtheden og de overordnede kvalitetssikringsprincipper, da disse kvalitetssikringsprincipper kan være afgørende for skabelsen af gensidig tillid som grundlag for international anerkendelse af kvalifikationer;

2.10 **opfordrer til**, at der fastlægges rammer for samarbejde og udbredelse af bedste praksis med det formål at etablere egentlig, løbende udveksling af erfaringer. Dermed ville det blive muligt at udnytte de positive udviklinger, der finder sted i medlemsstaterne, navnlig på det lokale og regionale niveau. Udvalget **anbefaler** derfor at fremme flere europæiske netværk til udbredelse af bedste praksis ved at lette adgangen til uddannelse, særligt via lokale og regionale partnerskaber;

2.11 **understreger**, at EQF bør respektere mangfoldigheden blandt de europæiske regioner og lokaliteter og de styrker, som disse besidder. Som en aflæsnings- eller konverteringsnøgle erstatter EQF ikke nationale og regionale referencerammer for kvalifikationer, men supplerer dem;

2.12 **mener**, at anvendelsen af den fælles europæiske referenceramme med stor sandsynlighed vil medføre yderligere interventioner på EU-niveau, og **understreger kraftigt**, at der i så tilfælde skal foretages en grundig analyse af nærheds- og proportionalitetsprincippet i relation til senere interventioner;

2.13 **henstiller**, at der anvendes klare deskriptorer og tydelig koordinering mellem eksisterende regionale referencerammer for kvalifikationer og EQF;

⁽⁶⁾ CdR 31/2006 fin.

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets beslutning om etablering af en europæisk referenceramme for kvalifikationer (2006/2002 (INI)).

2.14 Henstillinger til medlemsstaterne

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>HENSTILLER TIL MEDLEMSSTATERNE:</p> <p>(...)</p> <p>2. at sørge for, at deres nationale kvalifikationssystemer inden 2009 knyttes til den europæiske referenceramme for kvalifikationer ... ved at udvikle en national referenceramme for kvalifikationer, såfremt dette er nødvendigt i forhold til national lovgivning og praksis.</p> <p>5. at udpege et nationalt center, der skal støtte og koordinere forholdet mellem det nationale kvalifikationssystem og den europæiske referenceramme for kvalifikationer.</p> <p>Dette centers opgaver bør være:</p> <p>(a) at sikre deltagelse fra alle relevante nationale berørte parter i sammenligningen og anvendelsen af kvalifikationer på europæisk niveau, herunder institutioner inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse, arbejdsmarkedets parter, sektorer og eksperter alt efter national lovgivning og praksis.</p>	<p>HENSTILLER TIL MEDLEMSSTATERNE:</p> <p>(...)</p> <p>2. at sørge for, at deres nationale/<u>regionale</u> kvalifikationssystemer inden 2010 knyttes til den europæiske referenceramme for kvalifikationer, især i kraft af tydelige henvisninger fra deres kvalifikationsniveauer til de niveauer, der er fastsat i bilag I, og ved at udvikle en national/<u>regional</u> referenceramme for kvalifikationer, såfremt dette er nødvendigt i forhold til national/<u>regional</u> lovgivning og praksis,</p> <p>5. at udpege et nationalt/<u>regionalt koordinerende organ</u>, der skal støtte og i samarbejde med andre kompetente nationale/<u>regionale myndigheder</u> koordinere forholdet mellem det nationale/<u>regionale</u> kvalifikationssystem og den europæiske referenceramme for kvalifikationer.</p> <p>I de medlemsstater, hvor det på grund af medlemsstatens lovgivning er ikke er muligt at oprette et regionalt organ, skal det nationale organ sikre en grundig og tilstrækkelig repræsentation af regioner med lovgivningsbeføjelser.</p> <p>De nationale/<u>regionale</u> organer skal under alle omstændigheder i størst muligt omfang etableres i de allerede eksisterende strukturer. Såfremt oprettelsen af en ny struktur er uundgåelig, bør de administrative omkostninger holdes på et absolut minimum.</p> <p>Sluttelig skal beslutningen om at oprette enten et nationalt organ eller flere regionale organer træffes af den ansvarlige myndighed i hver enkelt medlemsstat.</p> <p>Dette <u>koordinerende organs</u> opgaver bør være:</p> <p>(a) at sikre deltagelse fra alle relevante nationale, <u>regionale og lokale</u> berørte parter i sammenligningen og anvendelsen af kvalifikationer på europæisk niveau, herunder institutioner inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse, arbejdsmarkedets parter, sektorer og eksperter alt efter national lovgivning og praksis <u>ved at koordinere med de lokale og regionale myndigheder.</u></p>

Begrundelse

Det lokale og regionale niveau bør spille en større rolle, da de lokale og regionale myndigheder i mange medlemsstater har det direkte ansvar for og beføjelser på uddannelses- og erhvervsuddannelsesområdet, herunder for **etableringen af referencerammer for kvalifikationer**. De er ansvarlige for tilvejebringelsen af uddannelses- og erhvervsuddannelses-tjenester, der danner strukturen for livslang læring ved at stille førskole-, skole-, ungdoms-, voksen- og samfundstjenester til rådighed.

Hvis Kommissionen forventer at have et kontaktpunkt på medlemsstatsniveau, kan koordineringsopgaven kun opfyldes ved at sikre samarbejde på alle niveauer.

I lyset af den omfattende høringsproces forbundet med opkoblingen af de nationale/regionale referencerammer til EQF og det forhold, at henstillingen ikke vil blive vedtaget før tidligst i slutningen af 2007 eller begyndelsen af 2008, er det mere realistisk, at tidsfristen er 2010 og ikke 2009.

2.15 *Støtte til Kommissionens hensigt*

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>TAGER TIL EFTERRETNING, AT KOMMISSIONEN HAR TIL HENSIGT:</p> <p>2. at etablere en rådgivningsgruppe for den europæiske referenceramme for kvalifikationer (bestående af repræsentanter for de nationale centre, de europæiske arbejdsmarkedsparter og andre berørte parter, alt efter behov) med henblik på at overvåge, koordinere og sikre kvaliteten og den overordnede sammenhæng ved etableringen af henvisninger mellem kvalifikationssystemerne og den europæiske referenceramme for kvalifikationer,</p> <p>3. at overvåge de foranstaltninger, der træffes i medfør af denne henstilling.</p>	<p>TAGER TIL EFTERRETNING, AT KOMMISSIONEN HAR TIL HENSIGT:</p> <p>2. at etablere en rådgivningsgruppe for den europæiske referenceramme for kvalifikationer (bestående af repræsentanter for de nationale/<u>regionale</u> centre, de europæiske arbejdsmarkedsparter og andre berørte parter, alt efter behov) med henblik på at overvåge, koordinere og sikre kvaliteten og den overordnede sammenhæng ved etableringen af henvisninger mellem de <u>nationale/regionale</u> kvalifikationssystemer og den europæiske referenceramme for kvalifikationer,</p> <p>3. <u>I samarbejde med medlemsstaterne at vurdere ...</u></p>

Begrundelse

Da referencerammerne for kvalifikationer udvikles på nationalt/regionalt niveau, er det nødvendigt at Kommissionen støttes af medlemsstaterne i forbindelse med vurderingen.

2.16 *Definitioner*

Regionsudvalget beklager, at der ikke henvises til regionale referencerammer for kvalifikationer på lige fod med nationale referencerammer for kvalifikationer. I modsætning til hvad Kommissionens forslag synes at antyde, så fastlægges regionale referencerammer for kvalifikationer i nogle medlemsstater selvstændigt og kan derfor ikke blot betragtes som »underreferencerammer« til de nationale referencerammer for kvalifikationer.

2.17 *Bilag I: Deskriptorer*

Regionsudvalget anerkender, at der i listen over deskriptorer er opnået en fin balance mellem de forskellige sammenhænge, hvori læringskvalifikationer kan erhverves.

Udvalget gør opmærksom på, at der er behov for at sikre, at de deskriptorer, der er defineret for niveau 5 til 8, er forenelige med de overordnede referencerammer for kvalifikationer i det europæiske område for videregående uddannelser, som allerede blev godkendt af ministrene med ansvar for højere uddannelse i forbindelse med Bologna-processen i 2005. I den forbindelse er det vigtigt at bemærke, at Bologna-referencerammerne for kvalifikationer ikke kun fastlægger niveauerne i forhold til læringsresultater, **men også i forhold til meritoverførsel efter det europæiske meritoverførselssystem (ECTS)**, hvilket gør det lettere at foretage sammenligninger.

Regionsudvalget bifalder derfor Kommissionens hensigt om at udvikle et meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse, og mener, at et meritoverførselssystem på lang sigt kan bruges for alle former for livslang læring som et værktøj, der er nødvendigt for den mest effektive anvendelse af EQF.

2.18 *Bilag II: Fælles principper for kvalitetssikring*

Selv om Regionsudvalget fremhæver trekantsforholdet mellem gennemsigtighed (EQF), kvalitetssikring og anerkendelse af kvalifikationer, finder det, at bilag II er for generelt til at kunne erstatte de eksisterende udbyggede systemer, principper og standarder, der er udviklet med henblik på europæisk samarbejde inden for kvalitetssikring i visse uddannelses- og erhvervsuddannelsessektorer. Desuden forekommer nogle af principperne mindre hensigtsmæssige i forbindelse med evaluering af skoleundervisning. Regionsudvalget minder derfor om den vejledende rolle, som Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 12. februar 2001 om

europæisk samarbejde om evaluering af kvaliteten af skoleundervisningen (EFT L 60 af 1.3.2001, s. 51-53), Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 15. februar 2006 om yderligere europæisk samarbejde vedrørende kvalitetssikring inden for videregående uddannelser (EUT L 64 af 4.3.2006, s. 60) og Rådets konklusioner om kvalitetssikring af erhvervsuddannelse af 18. maj 2004 (dok. 9599/04) spiller.

Bruxelles, den 14. februar 2007

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse »Midtvejsevaluering af Europa-Kommissionens hvidbog fra 2001 om transportpolitikken«

(2007/C 146/13)

REGIONSUDVALGET

- mener, at den europæiske transportpolitikks hovedmål er at skabe vilkår, som sikrer effektive og bæredygtige transeuropæiske transportformer. Derfor bør man søge at afhjælpe svaghederne ved TEN-T-nettet i de grænseoverskridende forbindelser, bl.a. ved at forbedre situationen i grænseområderne, som er et levn fra kontinentets tidligere opdeling som følge af »jerntæppet«; dette gælder også for de grænser, som det nuværende EU med 27 medlemsstater deler med ansøgerlandene (Kroatien og Tyrkiet) samt for grænsen mellem EU og dets nabolande og naboregioner, såsom middelhavslandene i Nordafrika og Gibraltarstrædet
- ønsker at understrege, at den europæiske transportpolitikks mål primært skal nås ved at tilvejebringe en retlig og institutionel ramme, som sætter de forskellige aktører (markedsdeltagere etc.) i stand til at fungere ligeværdigt på transportområdet. Regulering og offentlig intervention bør kun accepteres hvor det er nødvendigt som følge af markedssvigt og bør kunne bæres af de nationale, regionale eller kommunale budgetter
- vurderer, at det vigtigste mål bør være en afbalanceret fordeling mellem landtransportformerne, så man undgår, at trafikstrømmene næsten udelukkende koncentrerer på de europæiske landeveje. Samtidig er det nødvendigt at iværksætte strategier til fremme af intermodalitet og multimodalitet, som kan sikre transportsystemernes generelle effektivitet.

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til hvidbogen om den europæiske transportpolitik fra 2001, som fastlægger retningslinjerne for denne politik frem til 2010 og foreskriver en midtvejsrevision af gennemførelsen i 2006, og dokumentet Godslogistik i Europa — nøglen til bæredygtig mobilitet;

under henvisning til præsidiets beslutning af 25. april 2006 om at henvide det forberedende arbejde til Underudvalget for Territorial Samhørighed;

under henvisning til Kommissionens meddelelse af 22. juni 2006 til Rådet og Europa-Parlamentet: Hold Europa i bevægelse — Bæredygtig mobilitet på vores kontinent — Midtvejsevaluering af Kommissionens hvidbog fra 2001 om transportpolitikken;

under henvisning til sine tidligere udtalelser, herunder især udtalelsen om hvidbogen »Den europæiske transportpolitik frem til 2010 — De svære valg« (CdR 54/2001 fin ⁽¹⁾); udtalelsen om »Trans-europæiske transportnet og -korridorer som løftestang for væksten og instrument til fremme af europæisk samhørighed« (CdR 291/2003 fin ⁽²⁾); udtalelsen om »Lavprisflyselskabernes betydning for regionaludviklingen« (CdR 63/2004 fin ⁽³⁾); udtalelsen om »Forslag til EF-retningslinjer for finansiering af lufthavne og statslig startstøtte til luftfartsselskaber, som opererer fra regionale lufthavne« (CdR 76/2005 fin); udtalelsen om »Sikkerheden inden for de forskellige transportformer, herunder finansieringsspørgsmålet« (CdR 209/2005 fin) og udtalelsen om »Tredje lovgivningspakke om søfartssikkerhed« (CdR 43/2006 fin) —

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 119/2006 rev. 2), som blev vedtaget den 11. december 2006 af Underudvalget for Territorial Samhørighed med **Jan Zahradník (PPE/CZ)**, formand for regionalrådet i Sydböhmen (Hejtman Jihočeského kraje), som ordfører —

på den 68. plenarforsamling den 13.-14. februar 2007 (mødet den 14. februar) vedtaget følgende udtalelse

på baggrund af:

1) resultaterne af Kommissionens offentlige høringer i forbindelse med midtvejsrevisionen af hvidbogen om den europæiske transportpolitik;

2) synspunkterne blandt repræsentanter for byer og regioner i Europa, som kom frem under de offentlige høringer;

3) den internationale udvikling, fremskridtene i retning af europæisk integration og udviklingen i den europæiske transportsektor i løbet af de seneste 5 år, som har været præget af visse nye fænomener, såsom f.eks.:

udvidelsen af EU i 2004 og 2007, i forbindelse med hvilken man kan konstatere,

— at 12 nye medlemsstater er blevet optaget i Unionen, hvilket har medført en udvidelse af EU's territorium på ca. 1 100 000 km² (svarende til 36 % af EU-15's areal);

— at transportinfrastrukturerne i de nye medlemsstater var — og stadig er af en noget ringere beskaffenhed end de tilsvarende infrastrukturer i EU-15;

— at gennemførelsen af det indre marked i disse lande er forbundet med en voldsom forøgelse af trafikmængden, ikke mindst inden for lastbiltransporten;

— at transportnettet i de nye medlemsstater ikke er gearet til at klare de nye udfordringer, der især rammer grænseområder,

områder omkring storbyer og områder med stor koncentration af industriforetagender;

fornyelsen af Lissabon-strategien,

— hvor det erkendes, at væksten i EU's BNP er lavere end forventet;

— som lægger stor vægt på udviklingen af transportsektoren som en nøglefaktor for økonomisk vækst;

— som betragter den europæiske transportpolitik som et afgørende redskab til at fremme EU's konkurrenceevne;

— som fortsat sætter mobilitet i centrum for den europæiske transportpolitikks målsætninger;

de utilstrækkelige økonomiske midler, der fører til konstatering af,

— at niveauet for udgifter til transportinfrastruktur er faldet i alle EU's medlemsstater til under 1 % af BNP, og at finansoverslagene for 2007-2013 kun indeholder et beløb på 8 mia. euro til dette formål (Kommissionen havde vurderet behovet til at være på over 20 mia. euro),

— selv om alene de transeuropæiske transportnets 30 højst prioriterede projekter ville kræve 250 mia. euro (dvs. 0,16 % af det europæiske BNP) og gennemførelsen af samtlige projekter af fællesskabsinteresse ville kræve yderligere 600 mia. euro;

⁽¹⁾ EFT C 192 af 12.8.2002, s. 8.

⁽²⁾ EUT C 109 af 30.4.2004, s. 10.

⁽³⁾ EUT C 318 af 22.12.2004, s. 7.

globaliseringen af økonomien,

- der især er kendetegnet af en mere intensiv handel mellem Europa og de asiatiske markeder, hvilket stiller nye krav til kapacitet, orientering, kompatibilitet og transportformer på det europæiske net;
- i den forbindelse skal man ikke glemme, at kun luft- og søtransporten reelt har international karakter;

risikoen for terrorangreb,

- der truer transportsystemernes sikkerhed og pålidelighed, efter at terrorangrebene i New York, Madrid og London har vist disse transportsystemers sårbarhed.

og **med udgangspunkt** i de europæiske byers og regioners interesser, der hviler på velkendte realiteter, så som:

- at disses integration i de transeuropæiske transportnet er en afgørende forudsætning, for at man kan høste fuldt udbytte af fordelene ved et frit marked, og at denne integration har direkte indflydelse på regioners og byers konkurrenceevne og økonomiske ydeevne;
- at udviklingen af transportinfrastruktur er befordrende for handelen, som er drivkraften bag økonomisk vækst, bidrager til territorial samhørighed og muliggør et Europa, der er tættere på borgerne og kommunerne;
- at den eneste måde, hvorpå man effektivt kan binde det udvidede Europa sammen og sikre intern territorial samhørighed, er at etablere de manglende forbindelser og fjerne de forhindringer, som findes på hovedstrækningerne i det transeuropæiske transportnet, at udstrække nettets hovedkorridorer til naboregioner og -lande og at gøre en indsats for at afhjælpe svagheder i grænseegnene;
- at transeuropæisk transport har håndgribelige positive og negative konsekvenser på lokalt og regionalt niveau, al den stund den transeuropæiske transport er tæt knyttet til regionaludvikling og byplanlægning;
- at transport i byer og regioner omvendt bidrager med betydelig negativ effekt, f.eks. i form af CO₂-udslip, støj og tab i forbindelse med ulykker;
- at de lokale og regionale myndigheder har umiddelbar kompetence til at anlægge og udvikle regionale og bymæssige transportsystemer, til at skabe de nødvendige betingelser for at forbedre deres funktion og til at garantere deres sikkerhed og pålidelighed;
- at fælles handling på alle niveauer af såvel fællesskabsorganerne som de lokale myndigheder baseret på subsidiaritets-

princippet, samarbejde, informationsudveksling og passende økonomiske incitament (programmer) kan bidrage til at forbedre transportsystemerne i byer og regioner.

1. Generelle bemærkninger

1.1 Regionsudvalget er enig med Kommissionen i, at mobilitet skal være kernen i de prioriterede målsætninger både i EU's transportpolitik og i den reviderede Lissabon-strategi. Det gælder om at sikre udviklingen af effektive, sikre, bæredygtige og pålidelige transportformer, med særlig vægt på samordnet mobilitet.

1.2 Regionsudvalget konstaterer, at transport hænger sammen med selve grundlaget for den europæiske integration, idet transport muliggør fri bevægelighed for personer og varer. Transport skal også ses i tilknytning til den ønskede udvikling af Den Europæiske Union, dvs. økonomisk vækst. Det er derfor modstander af, at europæisk integration skal lægge op til en regulering i form af ikke-koordinerede nedskæringer eller restriktioner, thi der findes ingen enkle løsninger i transportspørgsmål. Tværtimod er det vigtigt, at der vedtages nye lovtiltag for på nuanceret vis at liberalisere transportsektorens forskellige grene ud fra lokale og regionale vilkår, at harmonisere vilkårene for de forskellige transportformer og at fremme interoperabilitet og samarbejde.

1.3 Set med Regionsudvalgets øjne er **den europæiske transportpolitik**s hovedmål at skabe vilkår, som sikrer effektive og bæredygtige transeuropæiske transportformer. Derfor bør man:

- udvikle et frit transportmarked
- udvikle et homogent transeuropæisk transportnet (TEN-T)
- tilføje de manglende led og fjerne de eksisterende hindringer på hovedakserne i det transeuropæiske transportnet TEN-T
- forbinde transportnettets hovedakser med akserne i naboregioner og -lande, hvilket vil fremme den territoriale samhørighed i de ultraperifere regioner ved EU's grænser
- søge at afhjælpe svaghederne ved TEN-T-nettet i grænseområder, bl.a. ved at forbedre situationen i grænseområderne, som er et levn fra kontinentets tidligere opdeling som følge af »jernetæppet«; dette gælder også for de grænser, som det nuværende EU med 27 medlemsstater deler med ansøgerlandene (Kroatien og Tyrkiet) samt for grænsen mellem EU og dets nabolande og naboregioner, såsom Middelhavslandene i Nordafrika og Gibraltarstrædet

- sikre regioners og byers almene og lette adgang til det transeuropæiske transportnet for derigennem at øge den territoriale samhørighed
- effektivt anvende alle tilrådighedsstående transportformer inden for de transeuropæiske net for optimalt at udnytte kapacitet, interoperabilitet og synergier ved de eksisterende infrastrukturer
- bygge nye infrastrukturer til transeuropæisk transport på steder, hvor alt nok sættes i værk, i overensstemmelse med ovennævnte betingelse, men hvor det eksisterende udstyr er utilstrækkeligt, med det sigte at løse problemerne i overbelastede områder
- fjerne fysiske, tekniske og organisatoriske hindringer for den optimale bevægelighed for varer og personer eller transporten heraf imellem medlemsstaterne
- bedst muligt imødekomme de transkontinentale transportbehov under hensyntagen til EU's geografiske udstrækning og det nye regionale billede efter udvidelsen
- sørge for effektiv transporttilrettelæggelse; tildeling af kapaciteter i følsomme områder (udsatte regioner) gennem markedskonforme instrumenter som f.eks. handel med transittigheder
- sætte skub i transeuropæiske net og udvikle større infrastrukturer, som kan forbedre forbindelserne mellem (i det mindste) de mest befolkede regioner i hver medlemsstat og resten af Europa, med det sigte fuldt ud at udvikle det indre marked og øge bevidstheden om Europa.

1.4 Regionsudvalget mener, at det underliggende mål med den europæiske transportpolitik bør bestå i at anlægge en fælles tilgang til løsning af problemer, som ikke kan tackles effektivt nok af den enkelte medlemsstat, region eller by, under nøje iagttagelse af principperne om reel subsidiaritet, bl.a. med henblik på:

- at mindske transportens miljøpåvirkninger, bl.a. ved at overholde Kyoto-protokollens CO₂-forpligtelser
- at sikre transportens energimæssige bæredygtighed og anvende alternative energikilder, herunder biobrændstoffer
- at styrke sikkerhedsnormerne og mindske faren for trafikulykker
- at fremme nyskabende initiativer i transportsektoren
- at sætte EU som helhed, og dermed de enkelte medlemsstater, i stand til at tilpasse sig ændringerne på de globale transportmarkeder.

1.5 Regionsudvalget minder om, at den europæiske transportpolitikens mål bl.a. skal nås ved at tilvejebringe en retlig og institutionel ramme, som sætter de forskellige aktører (markedsdeltagere etc.) i stand til at fungere ligeværdigt på transportområdet. Regulering og offentlig intervention bør kun accepteres hvor det er nødvendigt som følge af markedssvigt og bør kunne bæres af de nationale, regionale eller kommunale budgetter.

1.6 På baggrund af resultaterne af iværksættelsen af hvidbogen fra 2001 mener Regionsudvalget, at det for gennemførelsen af den europæiske transportpolitikens mål er nødvendigt:

- at EU's kommende transportpolitikinstrumenter forsynes med en klart defineret struktur, som afspejler ovenstående prioriteringer
- at det korpus af instrumenter og tiltag, der opstilles som prioriteter, skal være struktureret i overensstemmelse med princippet om reel subsidiaritet, så der skabes sammenhængende sæt for de enkelte niveauer i den offentlige forvaltning, dvs. med udgangspunkt i disses beføjelser og ansvarsområder
- at der afsættes finansielle ressourcer nok til at kunne iværksætte disse instrumenter og tiltag, og det på alle de niveauer, hvor transport har betydning for EU's økonomiske resultater og EU-borgernes livskvalitet.

1.7 Regionsudvalget anser det for afgørende, at der etableres de nødvendige kanaler for inddragelsen af de regionale myndigheder i fastlæggelsen af den europæiske transportpolitik. I midtvejsevalueringen af hvidbogen fastsættes det ikke klart, hvilken rolle regionerne skal spille i denne forbindelse.

1.8 Regionsudvalget mener, at der i den nuværende udgave af midtvejsrevisionen af hvidbogen ikke lægges nok vægt på prioriteterne for hvert af de foreslåede initiativer og er bange for, at hele dokumentet derfor vil få mindre effekt. Det henstiller derfor, at listen over initiativer (arbejdsbog — udvalgte hovedaktioner) ændres, så der ikke gås kronologisk frem, men så listen baseres på en prioritering af de forfulgte mål og kompetenceområder i kraft af subsidiaritetsprincippet. Regionsudvalget finder det nødvendigt, at der indsættes koordinatore med ansvar for de forskellige aktioner, eftersom målet med aktionerne efter udvalgets opfattelse ikke består i at offentliggøre en liste, men snarere i en reel kvalitetsændring, som en striks gennemførelse skal afstedkomme.

1.9 Endvidere henstiller Regionsudvalget, at man forud for vedtagelsen af enhver ny række lovregler og indgreb fra de offentlige myndigheders side undersøger, om det ikke skulle være muligt at nå de samme resultater gennem anvendelse af markedsmekanismerne på transportområdet.

1.10 I lyset af ovenstående foreslår Regionsudvalget, at der til 2006-hvidbogens titel tilføjes »Den svære indsats« som en henvisning til 2001-hvidbogen, der havde undertitlen »De svære valg«. Den eneste garanti for at nå de forventede resultater består nemlig i at omsætte de beslutninger, som tages på EU-plan, i transportpolitikker på medlemsstatsniveau, og videre ud i de regionale og kommunale forvaltningers tiltag, indtil de reelt er gennemført.

2. Landtransport

2.1 Efter Regionsudvalgets mening bør det vigtigste mål være en afbalanceret fordeling mellem landtransportformerne, så man undgår, at trafikstrømmene næsten udelukkende koncentrerer på de europæiske landeveje. Samtidig er det nødvendigt at iværksætte strategier til fremme af intermodalitet og multimodalitet, som kan sikre transportsystemernes generelle effektivitet.

2.2 Regionsudvalget udtrykker især tilfredshed med Kommissionens forslag om hurtigere at få fjernet de tekniske og funktionelle hindringer inden for international jernbanetransport, hvilket desuden vil fremme en positiv og effektiv harmonisering og standardisering af det rullende materiel.

2.3 Regionsudvalget mener tillige, at man for at gøre jernbanetransport mere konkurrencedygtig i forhold til vejtransport og for at bringe jernbanetransporten op på en fair andel af den samlede trafikmængde bl.a. bør færdiggøre harmoniseringen af vilkårene for jernbane- og vejtransport, således som der lægges op til i hvidbogen fra 2001.

2.4 Erfaringerne viser, at liberaliseringsprocesserne har omfattende konsekvenser for de juridiske forbindelser mellem transportvirksomheden og dens kunder, dens leverandører, brugerne af dens tjenester, dens ansatte samt i ejendomsretlige spørgsmål. Derfor foreslår Regionsudvalget, at der med afsæt i nogle medlemsstaters erfaringer udformes en metodologi for liberaliseringen i EU, som skal finde anvendelse på hvert enkelt jernbaneselskab. Det henstiller tillige, at der indføres nogle juridiske mindstenormer af hensyn til en passende, afbalanceret beskyttelse af rettighederne for samtlige aktører, som berøres af liberaliseringen af transportsektorer, der fungerer i netværker (leverandører af transporttjenester, brugere og tilsynsmyndigheder, eventuelt offentlige forvaltninger og offentlige kontrolorganer).

2.5 Regionsudvalget konstaterer, at vejtransport fortsat spiller en afgørende rolle for de territoriale myndigheder, og at den for talrige regioner er det eneste middel til at sikre tilgængelighed

og mobilitet. Med henblik på optimering af det samlede transportsystem er forbindelsesmulighederne mellem forskellige transportformer særligt vigtige.

2.6 På baggrund af de nuværende nedskæringer i de offentlige investeringer mener Regionsudvalget, at det er nødvendigt at sætte skub i højhastighedsjernbanenettene som prioriterede projekter under TEN-T. Det er ligeledes nødvendigt at understrege vigtigheden af at styrke de transeuropæiske jernbanehurtigruter som et supplement til TEN-T. Der bør derfor lægges vægt på udvælgelse og udvikling af projekter vedrørende anlæggelsen af jernbanehurtigruter, der — selv om de ikke indgår i TEN-T — kan gennemføres parallelt hermed som et supplement. De bør tages med i betragtning i forbindelse med EU-finansieringen.

2.7 Regionsudvalget bifalder Kommissionens forslag om intelligente afgiftssystemer for anvendelse af infrastruktur samt overvejelserne vedrørende tildeling af kapacitet i byer og følsomme regioner ved hjælp af markedskonforme instrumenter, som f.eks. handel med transitrettigheder.

2.8 Skønt hvidbogens initiativer fortjener klar støtte for at fremme mere bæredygtige transportformer såsom jernbaner og søtransport, må man huske på, at der findes mange regioner, som ikke råder over passende jernbane- og søtransportinfrastrukturer. Erstatning af vejtransport med mere miljøvenlige transportformer vil derfor kræve betydelige investeringer i sådanne infrastrukturer.

3. Luftfart

3.1 Regionsudvalget udtrykker tilfredshed med det nye løft i udviklingen af regionale lufthavne og lavprislejerselskaber, som i de seneste år har gjort det billigere at flyve, og som herved har skabt et fornuftigt alternativ til landtransport af personer over lange afstande. Samtidig bør de negative følgevirkninger af denne udvikling ikke ignoreres.

3.2 I fortsættelse af sine tidligere udtalelser understreger Regionsudvalget, at de regionale lufthavne spiller en vigtig rolle for regionaludviklingen og for den territoriale samhørighed (indbyrdes forbindelser mellem regionerne, større mobilitet, mulighed for at drage fordel af den frie bevægelighed, økonomisk udvikling, genopretning af perifere og mindre udviklede regioner). I denne henseende er Regionsudvalget tilfreds med Kommissionens initiativ til at tilvejebringe gunstige vilkår for en øget udvikling af luftfartens potentiale inden for tværregional flytrafik.

3.3 Samtidig henviser Regionsudvalget til sine tidligere opfordringer om, at der må være en balance mellem den nødvendige åbenhed om og ret til statsstøtte og de territoriale myndigheders evne til at finansiere regionale lufthavne og udviklingen af nye ruter, som forbinder de pågældende regioner med resten af det europæiske marked.

3.4 På grund af den særlige situation i regionerne i den yderste periferi, hvor sø- og lufttransporten er den eneste adgangsvej til resten af EU og verden, bør der fastsættes de nødvendige undtagelser for dem i forbindelse med mulige foranstaltninger inden for luft- og søtransportsektorerne til bekæmpelse af klimaændringen, da disse regioners emission af drivhusgasser andrager under 0,5 % af de samlede emissioner i disse to sektorer, hvilket på ingen måde kan bringe EU's internationale forpligtelser på dette område i fare.

4. Vandvejstransport

4.1 Regionsudvalget ser positivt på Kommissionens henstilling om fortsat at fremme nærskibsfarten og »havets motorveje«, fordi de er alternativer til vejtransport. Det gør opmærksom på, at det allerede har henstillet:

4.2 at der i de operationelle programmer for perioden 2007-2013 lægges vægt på at gennemføre projekter til fremme af søtransport (forureningsbekæmpelse, transportsikkerhed, forvaltning af vandvejsinfrastrukturer);

4.3 at der sættes mere ind på at forbedre kapaciteten og at udvikle infrastrukturer for landadgang til havneanlæg, at opbygge distributionslogistiknet, med ganske særlig vægt på øers behov;

4.4 at EU's ø-regioner i praksis kobles på »havets motorveje«, så deres adgang til det fælles marked forbedres.

4.5 Endvidere kan Regionsudvalget godkende Kommissionens forslag om at udforme en helhedsstrategi for et »fælles europæisk maritimt rum«, som skal bidrage til udviklingen af det fælles marked på området.

4.6 Regionsudvalget udtrykker også tilfredshed med foranstaltningerne vedrørende havne og ønsker at deltage i drøftelserne forud for deres udformning. Desuden peger det på det vigtige i forbindelserne mellem havne og de byer eller regioner, hvor de findes.

4.7 Regionsudvalget udtaler sin støtte til de byer og regioner, som har større søhavne, og som nærer ønske om en reel sammenkobling mellem deres landtransportinfrastrukturer og TEN-T-nettet og at integrere »landbridges« (transkontinentale landtransportakser over lange afstande).

4.8 Regionsudvalget bemærker videre, at transport ad indre vandveje længe er blevet undervurderet som alternativ til landtransport og er tilfreds med Kommissionens forslag om at opstille et udviklingsprogram herfor. Med henvisning til Kommissionens efterlysning af et bedre samspil mellem EU's forskellige politikker (transport-, energi- og miljøpolitikken)

understreger Regionsudvalget, at der gentagne gange har kunnet iagttages en basal inkonsekvens ved bygningen af indre (vand) veje: det er nødvendigt at etablere vandveje og at udvikle flodtransporten som et relevant alternativ til vejtransport; regelsæt, som pålægger urimelige miljøkrav, gør det imidlertid umuligt at gennemføre dette.

4.9 Regionsudvalget mener, at foranstaltningerne vedrørende »havets motorveje« bør omfatte en grundig analyse af deres indvirkning på de eksisterende havnesystemer og at der bør fastlægges foranstaltninger til afhjælpning af de negative følger heraf for havnene. Det bør også afgøres, hvorledes der kan ydes kompenserende støtte for at afbøde de forskellige forhold, som skyldes disse regioners afsides beliggenhed og økarakter.

4.10 Regionsudvalget anser det for nødvendigt, at der i de fremtidige forordninger om støtte til »havets motorveje« udtrykkeligt åbnes op for regionernes deltagelse.

5. Bytransport og regionale transportsystemer

5.1 Regionsudvalget minder om, at det særligt i forbindelse med bytransport er vigtigt at huske på, at det ideelle er at kunne komme fra et sted til et andet uden at have behov for et transportmiddel. Det drejer sig i den forbindelse ikke udelukkende om at indføre særforanstaltninger på transportområdet, men også på andre politikområder, som f.eks. byplanlægning, regionaludvikling og boligpolitik. Det gælder især de nye medlemsstater, hvor det meget ofte handler om at tage nogle midler i brug, som kan gøre det lettere at flytte af arbejdsmæssige årsager, at liberalisere boligmarkedet osv.

5.2 Regionsudvalget ser positivt på Kommissionens forslag om at udarbejde en grønbog om bytransport, og erklærer sig villigt til som repræsentant for Europas byer og regioner at deltage særdeles aktivt i den diskussion med de berørte parter, som uden tvivl vil foregå, før det endelige dokument vedtages.

5.3 Regionsudvalget bemærker i den sammenhæng, at byernes og regionernes transportsystemer fungerer desto bedre, desto mere de imødekommer de lokale behov. Det er derfor på dette område — i modsætning til de transeuropæiske transportsystemer — yderst vanskeligt at foretage nogen form for indgreb eller harmonisering. I medfør af nærhedsprincippet bør EU's rolle på dette område bestå i at udveksle knowhow og at udarbejde programmer, som gør det muligt at dele og indføre afprøvet praksis eller at vurdere innovative indfaldsvinkler (transportplanlægning, intelligente systemer, øko- og energieffektive brændstoffer, mobilitet som betingelse for den regionale udvikling osv.).

5.4 Transportproblemerne er særlig koncentreret i storbyer, bymæssige områder og forstæder. Den gennemgribende urbanisering af disse områder gør opbygning og modernisering af transportinfrastrukturer meget kostbar. Det er derfor nødvendigt at være yderst opmærksom på at udvikle disse infrastrukturer og udstyre dem med moderne teknologi på alle niveauer samt at understøtte de infrastrukturer, som ikke er en direkte del af det transeuropæiske transportnet. Der peges på behovet for at fremme en mere miljøvenlig bytransport for at bidrage til at mindske forureningen af vore byer og derigennem forbedre indbyggernes livskvalitet. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til også at medtage disse aspekter i sin analyse i forbindelse med udarbejdelsen af den planlagte grønbog om bytransport.

5.5 Regionsudvalget anmoder Kommissionen om at lægge særlig vægt på bytransport og undersøge, om de forskellige operationelle programmer for perioden 2007-2013 giver bytransporten den opmærksomhed, den fortjener, og om programmerne forudser en tilstrækkelig tildeling af finansielle midler. Regionsudvalget understreger, at bytransport er lige så vigtig som de transeuropæiske transportnet, eftersom de fleste transportbevægelser afgår fra og ankommer til en by, og byerne derfor udgør de snævraste flaskehalse. Af denne grund er bytransport af god kvalitet en afgørende forudsætning for EU's konkurrenceevne og dermed for Lissabon-strategien som helhed, både hvad angår varernes og arbejdstagerne bevægelighed.

5.6 Regionsudvalget mener, at man for at reducere trafiktætheden på de store byers indfaldsveje bør etablere store knudepunkter for transportskifte med tilstrækkelige parkeringspladser — »park and ride-faciliteter« — således at borgere, der ankommer til byen i bil, kan parkere deres bil dér og derefter benytte den offentlige transport uden at spilde for meget tid.

6. Optimering af infrastrukturen og transportnettens tilgængelighed

6.1 Regionsudvalget mener, at den vigtigste målsætning af hensyn til bæredygtigheden i den transeuropæiske transport er at forbedre forudsætningerne for en systematisk udnyttelse af potentialet i den eksisterende infrastruktur — parallelt med færdiggørelsen af det transeuropæiske transportnet og etableringen af ny infrastruktur.

6.2 Regionsudvalget hilser det særdeles velkomment, at Kommissionen lægger stor vægt på behovet for at mindske trafikbelastningen og øge tilgængeligheden. Regionsudvalget mener, at det er en afgørende betingelse dels for fuldt ud at kunne udnytte de muligheder, der ligger i retten til fri bevægelighed, dels for at opnå større territorial samhørighed.

6.3 Alligevel er Regionsudvalget ikke enig med Kommissionen i, at Europa har et tætmasket transportnetværk og en infrastruktur af generelt høj kvalitet. Regionsudvalget insisterer på, at der er kvalitative forskelle mellem transportinfrastrukturerne i EU-15 og EU+10. Udvalget konstaterer samtidig, at pga. af den transportstigning, der har fundet sted i de nye medlemslande efter tiltrædelsen i 2004, sker der en konstant forværring

af deres transportnet, og at forskellen mellem EU-15 og EU+10 på dette område hele tiden bliver større. Regionsudvalget foreslår derfor, at man blandt de foreslåede aktiviteter i forbindelse med midtvejsvurderingen af hvidbogen også inddrager en grundig og detaljeret vurdering af transportinfrastrukturens tilstand i EU-27, således at EU-institutionerne kan træffe afgørelser på dette område på baggrund af nogle mere relevante oplysninger.

6.4 Udvalget advarer samtidig imod en eventuel dannelse af nye flaskehalse på de store hovedfærdselsårer i grænseregionerne og i de isolerede randområder, som er beliggende ved EU's nye ydre grænser. Det er derfor afgørende at afslutte revisionen af de transeuropæiske transportnet, som indeholder et forslag om at udvide nettet til at omfatte EU's nabolande og -regioner.

6.5 Regionsudvalget støtter aktivt de regionale projekter, som sigter mod at udvikle transportinfrastruktur, herunder navnlig af grænseoverskridende karakter, og opfordrer Kommissionen til fortsat at skabe gunstige betingelser på dette område ved hjælp af programmer, som gør det muligt at anvende midlerne under samhørighedspolitikken for 2007-2013, og programmer, der fremmer det tværregionale samarbejde.

6.6 Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til ved hjælp af finansielle instrumenter (budgetbevillinger til de transeuropæiske transportnet, EIB, EBRD, PPP osv.) og institutionelle instrumenter (europæisk koordinator) at iværksætte et program til støtte af indgreb, som sigter mod hurtigt at fjerne de grænseoverskridende flaskehalsproblemer og mod at skabe de manglende forbindelser mellem de tredive hovedfærdselsårer af europæisk interesse på det transeuropæiske transportnet, som blev fastlagt i 2004, såvel som andre, der senere måtte vise sig nødvendige, så man opnår et virkeligt homogent transportnet. Den politik, der føres på dette område fra nationalt hold, har nemlig længe været ineffektiv, og det er specielt til skade for den regionale udvikling, for gennemførelsen af territorial samhørighed og for muligheden for at drage fuld nytte af den fri bevægelighed og det grænseoverskridende samarbejde. Det er også nødvendigt at indføre finansieringsmekanismer for andre projekter, der udgør et supplement til TEN-T; her tænkes især på projekter vedrørende forbedring af tilgængeligheden: vej- og togforbindelser, havneforbindelser, logistikcentre i tilknytning til intermodale knudepunkter, indfaldsveje til byer osv.

6.7 Regionsudvalget påpeger endvidere, at det er nødvendigt at genskabe balancen mellem vest-øst- og nord-syd-akserne i de paneuropæiske korridorer i det transeuropæiske transportnet. Udvalget foreslår navnlig, at man for at drage fuld nytte af potentialet i havnene i Østersøen og Adriaterhavet i forbindelse med den kommende udvidelse af det transeuropæiske transportnet tager højde for resultaterne af projektet Interreg IIIB »A-B Landbridge«, som specielt behandler dette spørgsmål, og som blandt deltagerne tæller regioner fra Italien, Østrig, Tjekkiet, Tyskland og Polen, og i bredere sammenhæng også regioner fra tredjelande som f.eks. Norge og Kroatien.

7. Interoperabilitet og harmonisering af transportformerne

7.1 Regionsudvalget ser forbeholdent på idéen om samordnet modalitet, som den fremstilles i midtvejsevalueringen af hvidbogen om transportpolitikken, og er enige i, at de enkelte transportformer hver især spiller en særlig rolle i det europæiske transportsystem. Kun hvis der skabes reel interoperabilitet mellem de forskellige transportformer på lige vilkår, kan der opnås en naturlig optimering af transportsystemet. I virkeligheden findes der kun én transportsektor (efterspørgslen efter transporttjenester), som udnytter de mest tilgængelige transporttilbud (»transportformer«). Man kan kun forbedre transportsituationen i Europa, hvis man skaber lige vilkår for samtlige transportformer og undlader at favorisere én bestemt. Den beklagelige kendsgerning, at vejtransport har stor succes, selv i de markedssegmenter, som af miljømæssige årsager ville passe bedre til jernbanetransport, flodtransport og kombineret transport, skyldes ikke kun utilstrækkelig harmonisering af de forskellige transportformer, de eksterne omkostninger, jernbanenettets utilstrækkelige interoperabilitet og den ufuldendte omdannelse af jernbanesektoren, men også, at jernbanetransportens og den kombinerede transports tekniske niveau ikke er højt nok. Derfor bør der ydes støtte til forskning og udvikling inden for telematik- og informationssystemer, men også inden for procesteknologi i forbindelse med styring af jernbanetransport og kombineret transport, effektiv standardisering, harmonisering og godkendelse.

7.2 Imidlertid ønsker udvalget at minde om, at det lægger stor vægt på en resolut europæisk politik for overførsel af trafik til mindre forurenende transportformer inden for rammerne af EU's forpligtelser i henhold til Kyoto-protokollen.

7.3 I forlængelse af punkt 7.1 foreslår Regionsudvalget, at der som en nødvendig forudsætning for en virkelig intermodal konkurrence skabes en fælles europæisk ramme for bygning af såvel gratis som betalingsvejinfrastruktur og nye, mere dynamiske betalingsjernbanestrækninger. Gebyrerne bør ikke kun opkræves for at dække udgifterne til anlæg og vedligeholdelse af infrastrukturer (selv om der for overgangsøkonomierne er tale om en betragtelig indkomstkilde), men bør også fungere som et instrument, der automatisk tilpasser sig efterspørgslen efter infrastrukturer, hvorved det optimerer anvendelsen heraf. Der bør ligeledes tages højde for hver transportforms samlede interne og eksterne omkostninger, herunder for miljøet. Da gebyrerne indvirker på produkternes pris, skulle de kunne blive en naturlig markedsregulerende faktor, der især regulerer den overdrevne efterspørgsel på transport. Den bedste transportoperation er nemlig den, som ikke finder sted.

7.4 Regionsudvalget mener, at de nye intelligente systemer til opkrævning af gebyrer vil gøre det muligt at optimere trafikstrømmen, at bruge infrastrukturen effektivt og at forebygge trafikpropper. Det drejer sig om at støtte indførelsen af en

gennemsigtig, rimelig afgiftsopkrævning, som også nemt kan opgøre og fakturere eksterne omkostninger, og som er kædet sammen med et enkelt gebyr, der dog kan varieres tilstrækkeligt til at kunne optimere den tids- og rummæssige anvendelse af infrastrukturen. Gebyret bør være ensartet over hele EU, og bør ikke blot føre til, at trafikken overflyttes fra betalingsinfrastrukturen til den gratis infrastruktur. Regionsudvalget gentager i den forbindelse sin støtte til Galileo-projektet, som, hvis det indføres i samtlige medlemsstater, ville kunne danne grundlag for et sådant system.

7.5 Med henblik på at opnå bredere støtte til satellitnavigationsystemet Galileo, tilskynde til dets ensartede anvendelse på transportområdet i hele Europa og fremme dette koncept, især i de nye medlemsstater, anbefaler Regionsudvalget Det Europæiske Råd at knytte de nye medlemsstater tættere til disse nyskabende projekter ved symbolsk at etablere tilsynsmyndigheden for GNSS i en af dem (herigennem vil det også overholde sit uformelle tilsagn fra 2003 om at etablere de nye europæiske agenturer i de nye EU-medlemsstater).

8. Logistik

8.1 Regionsudvalget understreger desuden, at det med henblik på en forbedring af interoperabiliteten mellem de forskellige transportformer ligeledes ville være hensigtsmæssigt at vedtage foranstaltninger til gavn for logistikken. På fragtområdet er de offentlige logistikinfrastrukturer faktisk en afgørende faktor for godstransportformernes interoperabilitet og samtidig et vigtigt led i interaktionen mellem transportformerne på den ene side og handels- og industrisektoren på den anden side. Det er derfor vigtigt at skabe de rette betingelser for at sikre udvikling af en effektiv logistik i europæisk målestok.

8.2 Regionsudvalget tilbyder at bidrage til udarbejdelsen af den strategiske ramme, som er blevet foreslået for godstransport i Europa, eftersom udviklingen af dette segment har stor indflydelse på den regionale udvikling. Segmentet indgår som sådan i mange af de regionale myndigheders projekter, i strategier for regionaludvikling og byprojekter, og det spiller ligeledes en rolle i udformningen af byernes og regionernes transportsystemer samt i udviklingen af regionale lufthavne, flodhavne og offentlige logistikcentre, der i alle henseender bør betragtes som transportinfrastrukturer, der indgår i de net, som de betjener.

8.3 Regionsudvalget bifalder Kommissionens plan om at vedtage en handlingsplan for godslogistik i 2007. Regionsudvalget mener, at der ved udarbejdelsen af en strategisk ramme for godstransporten i Europa skal ses nærmere på, hvordan en fornuftig jernbanepolitik kan fremme en forskydning af godstransporten fra vej til jernbane. Disse foranstaltninger, der kan være af såvel skattemæssig som regulerende karakter, bør støttes målrettet gennem katalysatorkrav.

9. Sikkerhed

9.1 Regionsudvalget udtrykker bekymring over, at tallene for dødsfald i forbindelse med trafikulykker fortsat ligger på et uacceptabelt højt niveau, selv om der gennem de seneste mange år i EU-25 har været en tendens til forbedring. Udvalget giver sin uforbeholdne støtte til Kommissionen, der foreslår at anlægge en overordnet indfaldsvinkel på vejsikkerhedsspørgsmålet med vægt på brugernes adfærd, bilkonstruktion og -teknologi samt infrastrukturens tilstand.

9.2 Udvalget konstaterer, at i en tid, hvor person- og gods-transporten er i fortsat vækst, må man logisk set kunne forvente, at medlemsstaterne fortsætter deres diskussioner om tilnærmelse og harmonisering af de juridiske regler og bestemmelser på færdselsområdet med det formål at gøre færdselsloven lettere at forstå for chaufførerne og de øvrige brugere af transportinfrastrukturen. Det ville bidrage til at øge sikkerheden, mindske antallet af ulykker og til at skabe lige konkurrencevilkår i forbindelse med udbud af kommercielle transporttjenester.

9.3 Derudover går Regionsudvalget — i hvert fald for så vidt angår de vigtigste transeuropæiske færdselsårer — ind for en standardisering af skiltningen, en harmonisering af parametrene og indførelse af flersprogede skilte, som skal tjene til at øge sikkerheden via udbygningen af nye telesystemer.

10. Beskyttelse

10.1 Regionsudvalget erkender, at det i betragtning af terrortruslen haster med at garantere transportsystemernes sikkerhed, og støtter ønsket om at anlægge en fælles strategi på dette område.

10.2 Regionsudvalget opfordrer i den forbindelse EU og medlemsstaterne til at gøre en fælles indsats, eftersom de regionale og kommunale myndigheder kun har begrænsede beføjelser og muligheder på dette område.

10.3 Regionsudvalget anmoder samtidig EU-institutionerne om at fremlægge deres forslag om eventuelle tiltag vedrørende systemernes sikkerhed, som måtte have direkte indflydelse på tilrettelæggelsen og medfinansieringen af de regionale og kommunale transportsystemer, for de berørte parter i god tid, så disse har mulighed for at diskutere forslagene og fremsætte eventuelle kommentarer dertil.

11. Godslogistik i Europa, nøglen til bæredygtig mobilitet

11.1 Regionsudvalget udtrykker tilfredshed med Kommissionens initiativ til at skabe en strategisk ramme, som kan give svar på spørgsmålet: hvordan og med hvilke midler kan EU bidrage

til at optimere det europæiske transportsystem. Dog minder udvalget om, at logistik ikke er et mål i sig selv, men kun er et af midlerne til at nå det. Endvidere er der ikke tale om et enkelt værktøj, idet logistik kun kan anvendes, når de øvrige elementer i transportsystemet såsom infrastruktur, telematik (informationssystemer på transportområdet), interoperabilitet, passende transportformer osv. foreligger. Udvalget henviser her til de foregående punkter i denne udtalelse mht. hvilke foranstaltninger det anser for væsentlige med henblik på at forbedre vilkårene for transport i EU i bred forstand.

11.2 Udvalget påskønner, at Kommissionen erkender, at logistik primært er en forretningsrelateret aktivitet. Det er i første række markeds kræfterne, der bidrager til en bedre udnyttelse af de forskellige transportformer og til en effektiv anvendelse af kommunikationsvejene. Med andre ord er der tale om et instrument, som gør det muligt at forbedre transportforvaltningen og at udnytte transport effektivt. Spørgsmålet om kvalitetsmærkning bør også henhøre under transportvirksomhederne eller brancheorganisationerne i EU.

11.3 I tilfælde af, at markeds kræfterne ikke slår til, er Regionsudvalget imidlertid af den opfattelse, at lovforanstaltninger også kan retfærdiggøres med henblik på at nå målet om en bæredygtig mobilitet og godstransport. En væsentlig forudsætning for godstransport via jernbane er et fuldt udbygget system for standardiserede godsvognsladninger. Med henblik på at etablere denne infrastruktur og efterfølgende sikre en rentabel udnyttelsesgrad bør der i tilfælde af, at markeds kræfterne ikke slår til, indføres særlige rammevilkår, såsom incitamenter eller lovgivning, i et bevidst, men midlertidigt forsøg på at prioritere de transportformer, som fortjener opbakning i overensstemmelse med bæredygtige, specifikke, miljømæssige lokale og regionale vilkår.

11.4 Med henvisning til ovenstående bemærker Regionsudvalget, at logistik set med dets øjne udgør et nøgleinstrument, som ansporer regioner og byer til at tage skridt til at sikre, at transporten på deres område fungerer hurtigt og effektivt og medfører så få negative virkninger som muligt. Udvalget mener tillige, at det er vigtigt at udvikle en »bymæssig logistik« for at forbedre miljøet i byområder ved at tage afsæt i eksempler, som har gjort det muligt at rydde trafikophobninger ad vejen.

11.5 Som tidligere anført i denne udtalelse består byernes og regionernes rolle med hensyn til logistikudvikling hovedsageligt i at tilvejebringe gunstige territoriale vilkår for transport og for logistikanlæg samt i at yde støtte til etableringen af logistikcentre. Udvalget mener, at EU kan sætte ind på dette konkrete område, bl.a. via samhørighedspolitikens instrumenter og overførsel af knowhow og bedste praksis på området.

11.6 Efter Regionsudvalgets mening er det afgørende at kortlægge hindringerne for en bedre anvendelse af logistikkæden med det sigte at optimere EU's transportsystem. Af hindringer kan følgende nævnes: mangelfuld infrastruktur (flaskehalse, manglende forbindelser, utilstrækkelige sammenkoblinger mellem knudepunkter og andre kommunikationstyper, mangel på offentlige logistikcentre), utilstrækkelig kompatibilitet mellem transportenhederne (bl.a. mellem EU-15-landene og EU-10+) og teknisk/organisatoriske hindringer (udveksling af informationer mellem transportvirksomheder, ét enkelt konnossement osv. På dette område vil Kommissionen, dvs. dens GD TREN, kunne spille en positiv rolle.

11.7 Udvalget anser det ligeledes for afgørende, at der udvikles nye systemer til transportforvaltning og -information (det europæiske system til forvaltning af jernbanetrafikken, Galileo). Det understreger sideløbende hermed det nødvendige i at finde en løsning på spørgsmålet om datasystemernes sikkerhed, bl.a. når disse anvendes i et miljø med åben arkitektur.

11.8 Regionsudvalget udtrykker tilfredshed med, at Kommissionen forpligter sig til at se nærmere på spørgsmålet om specialuddannelse og certificering af fælles europæiske normer for logistikpersonalets viden og erfaring. Samtidig minder det om, at man på dette område bør arbejde sammen med logistiksektorens aktører eller med deres brancheorganisationer på EU-plan.

11.9 Udvalget udtrykker ligeledes tilfredshed med, at Kommissionen vil beskæftige sig med statistikindikatorer vedrørende logistikudvikling. En af reaktionerne på denne udfordring bør for Kommissionens vedkommende bestå i at udarbejde et system med indikatorer, som gør det muligt at følge og at måle logistikkædernes udvikling, effektivitet, udnyttelse mv.

11.10 Regionsudvalget understreger endvidere, at der sideløbende med de prioriterede projekter inden for TEN-T-nettet på europæisk plan bør lægges vægt på at modernisere og udvikle de vigtigste logistiske knudepunkter. Af hensyn til en bedre

udnyttelse af logistikken og for at forbedre graden af optimering af de europæiske transportsystemer er det ligeledes vigtigt at overvinde problemet med »den sidste kilometer« (last mile). Til det formål drejer det sig om at udvikle omlastningsstederne og de steder, som er beliggende yderst i logistikkæden, og primært om at forbinde kapaciteten i de vigtigste logistikknudepunkter med alle former for kommunikationsmidler.

11.11 Desuden påskønner Regionsudvalget Kommissionens initiativ til at foreslå fælles europæiske normer for intermodale omlastningsfaciliteter inden for den EU-interne godstransport. Det vil ligeledes være særdeles ønskeligt, om EU fik held til at reducere antallet af mulige konfigurationer af de forskellige containertyper og kasser med det sigte fuldt ud at kunne drage fordel af de tilladte dimensioner på transportområdet.

11.12 Regionsudvalget bemærker, at anvendelse af forskellige transportformer inden for én og samme kæde kræver mere end en ren og skær intellektuel omstilling; der optræder nemlig meget hyppigt også fysiske hindringer. Bl.a. i de nye medlemsstater skorter det ikke blot på kommunikationsveje og omlastningsanlæg, som muliggør kombineret transport, men også på passende transportenheder. En af løsningerne til at forbedre forholdene kunne f.eks. være, at EIB fører en gunstig långivningspolitik, eller at der ydes EU-støtte til anskaffelse af køretøjer eller opførelse af terminaler.

11.13 Endelig opfordrer Regionsudvalget til at undersøge, om en handlingsplan til etablering af et jernbanenet, der tager sigte på godstransport, kan gennemføres. Dog ønsker det at henlede opmærksomheden på forholdene i de nye medlemsstater. Hvor lovende denne tanke end måtte være, må det befyrgtes, at de investeringer, som vil være nødvendige for iværksættelsen, er utilstrækkelige. Medlemsstaternes og transportsektorrepræsentanternes indsats bør, med støtte fra EU, koncentreres om at koordinere tidsplanerne for international fragtbefordring, således at man f.eks. søger at satse mere på transitbevægelser om natten, hvor passagerbefordringen er lille.

Bruxelles, den 14. februar 2007

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget